

Privatister uønsket

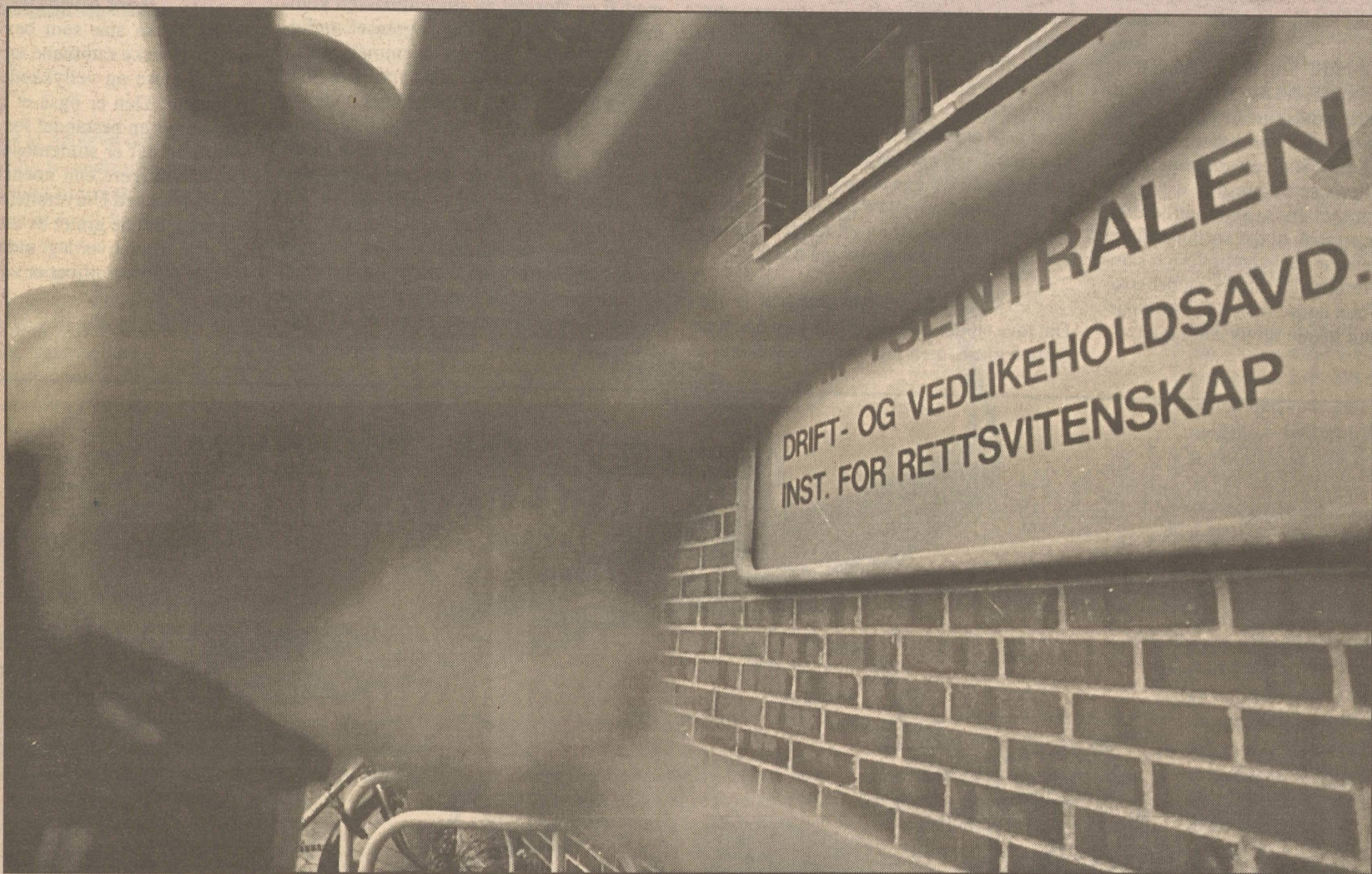

FOTO: MARTIN TJERSLAND

DE JURIDISKE FAKULTETENE strammer grepet om privatistene. I Tromsø blir privatister nektet inngang på informasjonsmøtene.

Studentstyret vurderer å anmelde instituttet, på grunn av brudd på universitets- og høyskoleloven som sier at alle forelesninger skal være offentlige.

SIDE 5

PMF

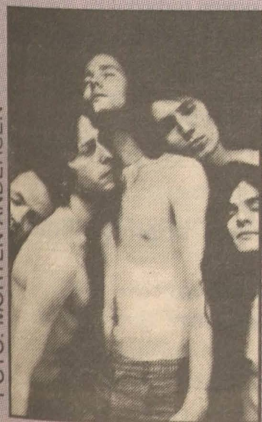

FOTO: MORTEN ANDERSEN

ENDELIG I BOKS, OG vi kan glede oss til første uka i oktober!

SIDE 22-23

MACK

FOTO: ASGEIR JOHANSEN

ØL ER GODT. De fleste studentene i Tromsø tar gjerne et par vekttall i Mack-øl.

MIDTEN

BARBARA

FOTO: JOHANNE SKOE JAKOBSEN

BLODIG TEGNESERIE om undertrykte kvinners hevn. (Men er Trine Rogg en mannehater?)

SIDE 20

Dagen etter natten

Studentsamfunnet i Tromsø har opphørt å eksistere. Forutsetningene for studentmiljøet i Tromsø har nådd sitt absolutte bunnivå. Til tross for at situasjonen ser mørkere ut enn på mange år er det allikevel mer lyspunkter enn noensinne før. Studentengasjementet er på vei oppover. Noe DEBUT-uka står som et klart eksemplar på. Planene for et studenthus i Tromsø har tatt nye steg fremover.

Styret i Studentsamfunnet i Tromsø har i sin helhet trukket seg fra sine verv. Studentstyret fyller funksjonen som studentenes bindeledd med universitetets ledelsen og ivaretagere av studentenes interesser. Studentsamskipnaden sørger for barnehageplasser, boliger, kantiner og andre velferdstilbud. Studentsamfunnet derimot skulle ideelt sett være den organisasjonen som sørget for sosiale aktiviteter, ga næring og opphav til det sosiale miljøet mellom studentene. Bekalgeligvis har samfunnet aldri fungert i Tromsø, og det sosiale har vi måttet sørge for selv. I samarbeide med den lokale utelivsnæringen.

Grunnen til at Studentsamfunnet i Tromsø aldri har fungert godt, annet enn i korte perioder, er selvsagt mangelen på Studenthus og skjenkebevilgning på universitetet. De fysiske premissene har aldri ligget til grunn for et blomstrende samfunn og et godt studentmiljø i Tromsø. Likevel har Universitetet i Tromsø ryktet på seg for å ha et godt studentmiljø, og det har vi. Man kan spørre seg om grunnen til dette. Det er nærliggende å legge æren for at det faktisk finnes et studentmiljø i Tromsø på forhold som lavt studenttall og en relativt begrenset geografisk utstrekning på byen.

Viktig Studentsamfunn

Det lave studenttallet har selvsagt noe med dette å gjøre, men jeg tror hovedsakelig at

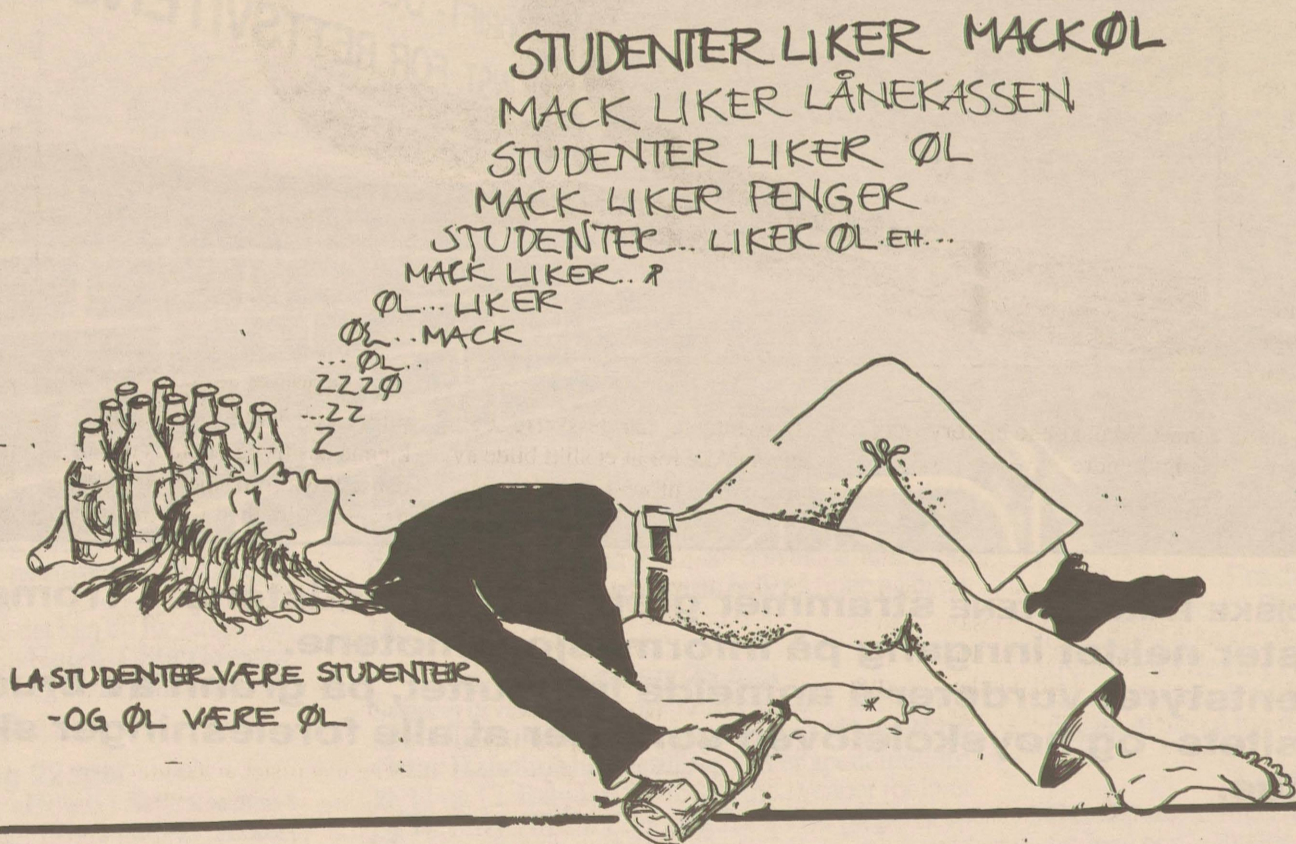
studentenes ukuelige vilje til å skape et godt miljø har mye av æren. Universitetet i Tromsø står også i en særposisjon i og med at en stor del av studentmassen kommer utenbys fra, og har begrenset mulighet til å foreta hyppige hjemmebesøk. I Tromsø må man skape seg et miljø og vise sosialt engasjement for ikke å gå under.

Til tross for at Studentsamfunnet i Tromsø aldri har fungert, har det i stor grad bidratt til studentmiljøet. Mangelen på studenthus og skjenkebevilgning har gjort de undergruppene som fungerer viktigere. Selv om Studentsamfunnet ligger på det desiderte lavmål er det også mange muligheter. DEBUT-uka har vært en stor suksess, og når man nå forsøker å få den slått sammen med samfunnet ligger pre-

missene til grunn for å den vitamininnspente samfunnet lenge har hatt behov for.

Rent engasjement

DEBUT-uka står som beviset på at selv om de fysiske rammene er dårlige går det å få til store og vellykkede sosiale arrangementer. Den er også et bevis for at det kun trengs en bestandel for å skape et godt miljø, og det er studentenes engasjement. Det er viktigere enn noensinne nå, at alle studentene ved Universitetet i Tromsø grever frem det de greier av engasjement. På en grå studiehverdag uten det fargerike sosiale studentmiljøet er vel noe ingen ønsker.

TEGNING: MARTE HOLMEMO

STUDENTAVISA
I TROMSØ

20 år

....er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø. Avisa gis ut med støtte fra Studentsamskipnaden.

Utopia

Adresse: Universitetet – ISV, 9037 Tromsø

Tlf: 77 64 42 83, 77 64 53 66 (desken)

Faks: 77 64 51 99

E-post: utopia@stud.isv.uit.no

Internett: <http://www.isv.uit.no/student/utopia>

ISSN: 0806-9611

Ansvarlig redaktør: Thomas Harris
Kulturredaktør: Marte Holmemo
Deskansvarlig: Per Steinar Moen
Fotoansvarlig: Åsgeir Johansen
Redaksjonssekretær: Vegard Bønes
Sivilarbeider: Stig Fagernes
Redaksjonen: Ola Bratlie, Lise Swensen, Magnus Kløff, Jan Martin Berg, Siri Vaggen Olsen, Geir Kastmo, Morten Skogly, Amund Sjølie Sveen, Randi Solhaug,

Pernille Ødegaard, Elin Haugdal, Hilde Mjøs, Elin Førsund, Stine Eidissen Bya, Rune Sævik, Jostein Rørtveit, Silje Solheim, Elin Sæterøy, Åse Linn Berntsen, Marit Helene Stensen, Jørgen Flint, Stein Ivar Mona, Silje Strand, Sigri Sandberg og Kristoffer Jørgensen

Utopia tar gjerne imot leserinnlegg. Skriv klart og poengtert, så når du flere med dine meninger. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte. Leserinnlegg kan trykkes anonymt. Vi foretrekker tekst på diskett eller e-post.

Trykk og opplag:
Bladet Tromsø, i et opplag på 500

Annonsepris:
5 kroner per spalte millimeter

Neste deadline:
26. september

Ung lengsel – gammel kirke

Ola Steinholt

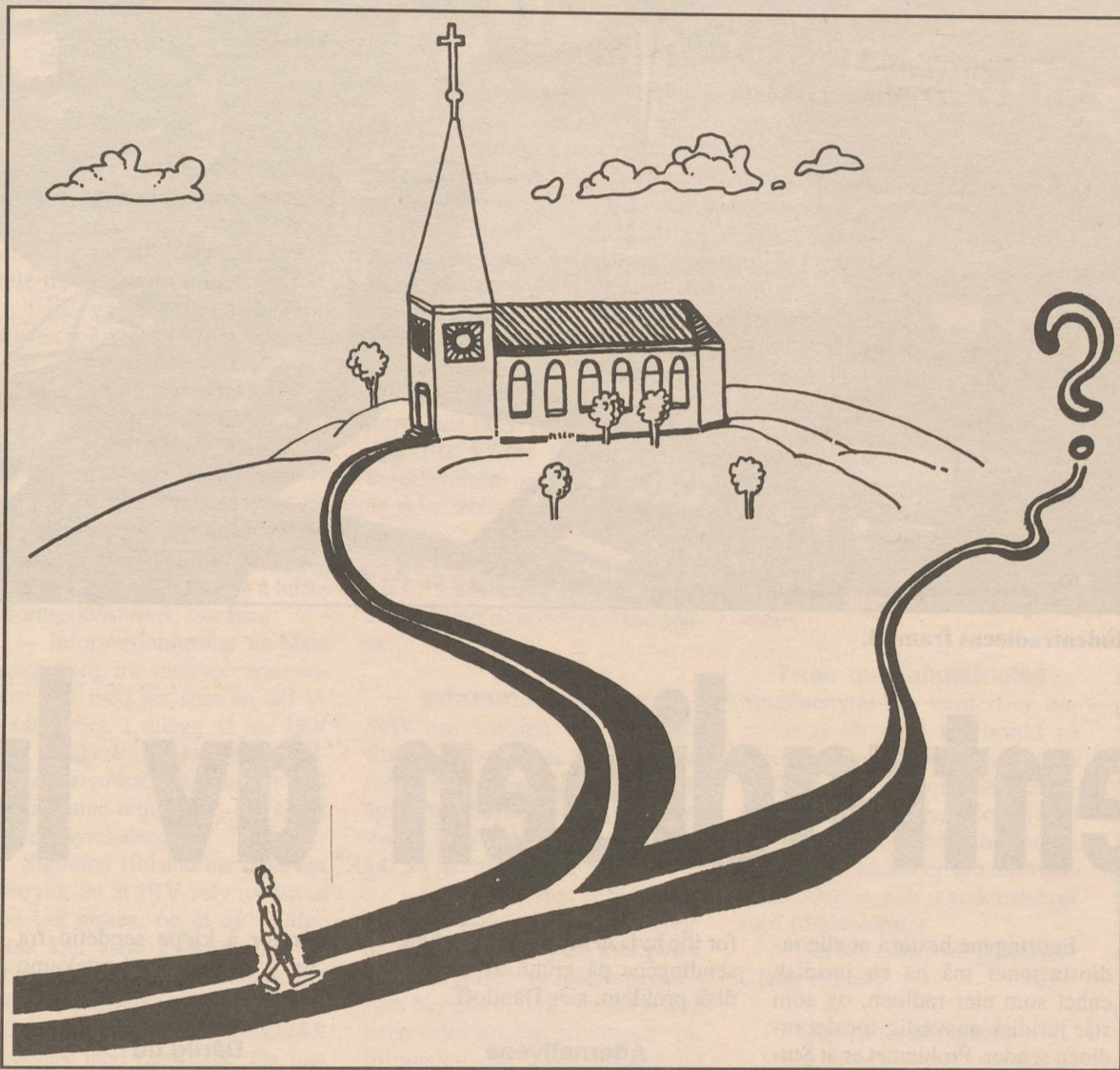
Biskop i Nord-Hålogaland
bispedømme

De senere år har vi opplevd en bemerkelsesverdig forandring i menneskers forhold til tro og religion. Bare for et par ti-år siden var slike fenomener nærmest tabu i mange kretser – ikke minst blant mange av dem som regnet seg som akademikere og intellektuelle. Det var ikke «stuerent» å røpe interesse for religion. Så sent som i 1984 da jeg kom i Troms, var det en som sa til meg: «Du kan godt kle av deg bukse i et selskap uten at det gjør noe, men si for all del ikke at du er religiøs. Da er du ferdig!»

I dag er det ikke tabu å gi uttrykk for religiøse interesser. Religion er igjen blitt «in». Det er mange årsaker til denne stømendingen, men vi skal ikke gå inn på dem her. Vi nøyer oss bare med å slå fast at i dag er det stor interesse for livssynsspørsmål, ja, at det utvilsomt gjør seg gjeldende en sterk lengsel etter noe å tro på – ikke minst blant unge mennesker. Den har nok vært der hele tiden, den religiøse lengselen, men i vår tid er det igjen blitt legitimt å vedkjenne seg den.

En slik lengsel eller søken er ikke det minste merkelig. Den er på dypt menneskelig. Det er på dette punkt mennesket skiller seg klart fra dyrene: Det søker etter mening i sin tilværelse. Og det vil si at mennesket søker etter en tro.

Men hos skal jeg søke? Hvor finner jeg svar? Sammen med den nye åpenheten for religion skyller en bølge av høyst forskjellige religiøse retninger inn over oss. Ny og gammel religion faller sine tilbud. Bare gå inn i en bokhandel og ta en titt på hyllene som bugner av bøker om astrologi og sjelevandring og forskjellige frelseslærer i form av meditasjonsteknikker! Og meget

annet. Man kunne bli forvirret av langt mindre.

Midt oppe i denne mangfoldige forvirringen befinner også den kristne kirke seg. Også den har et budskap å forkynne. Kan den hjelpe meg med min lengsel etter en teo som gir livet mening?

I fjor feiret kirken sitt 1000-årsjubelium i Norge. Men den er eldre enn som så, nesten like gammel som vår egen tidsregning. Hva så? Høy alder gir ikke nødvendigvis troverdighet eller prestisje. Spørsmålet kan like gjerne være om kirken er for gammel til å bety noe for mennesker i dag. Kanskje den er utlevd?

De fleste mennesker i dette land har formelt sett tilhørighet til kiken. Men svært ofte er den likevel noe fremmed for dem. Kirken forbindes ofte med steile meninger, ufordrøelige dogmer, ufordragelige og dømmesyke mennesker. Og mange av dens

representanter har dessverre seg selv å takke for at et slikt bilde av kirken er så utbredt som det er.

Men er det dette som er kirken? «Kirke» betyr egentlig «Herrens hus» eller «Herrens eiendom». Den «Herre» det er tale om her, er Jesus. Kirken er først og fremst Jesus. Ikke ne konservativ forening til forsvar for gårdagens moralske oppfatning, ikke et sted for alle som er prektige og vel fornøyd med seg selv. Jesus er kirkens grunnvoll og innhold. Og han er ikke bare en av fortidens store genier. Som kristne tror vi at han er lys levende, midt mellom oss. Og når kirken stivner til i gamle former og formler, sørger han for oppbrudd og fornyelse. Det er kanskje den viktigste grunnen til at det stadig er meningsbrytning i kirken. «Kirkestrid, fysj og fysj,» sier mange og rister på hodet. «Livstegn!» kan vi like gjerne kalle det.

Kirkens overbevisning er at Jesus er kommet til oss fra Gud, at han viser oss hvordan Gud er, og at han hjelper oss til et liv i tro og

tillitt til Gud, et liv hvor vi kan kjenne oss trygge i Guds omsorg uansett hva som skjer, og dermed et liv med fremtid og håp – endog ut over død og grav. Kirkens oppgave, som den ikke alltid lykkes like godt med, er å formidle et sant kjennskap til Jesus og et levende fellesskap for ham.

Men hva tilsier at akkurat Jesus er svaret på min religiøse lengsel? Her har jeg lyst til å gi ordet til den svenske forfatteren og teologen Olov Hartman. «Varför just Kristus?» spør han. «Varför inte Buddha eller Mohammed? Blir man inte lika salig på att läsa Upanishaderna eller tjäna förfädernas andar? Varför just Kristus?» Og han svarer:

«Därför att vi måsta välja. Kristus kan inte fogas in i religionernas sstem, inte ens som den h'gste. Han kommer som ett svar på religionernas frågor, men dette är motsatsen till vad man vänter – det er för judarna en förargelse och för grekerne en dårskap. En Gud som kräver

offer känner de alla, men här är en ud som offerar sig själv. En Gud som älskar de visa, de moraliska, de framgångsrika känner de alla, men här är en Gud som älskar barbarerna, syndarna, de misslyckade. En Gud som måste sökas i andlighet av andliga känner många, men här är en Gud som har skapat världen och kämpar i historien, han möter oss i stoft och ringhet, han är en Gud för gatan och landsvägen.

Varför just Kristus? – Därför att han är den ende blant miljonar gudabilder som bär et kors. Han är den ende som frälser nerifrån.» («Oxens tecken.» Lund 1955, s. 99f.)

«Han er den ende som frälser nerifrån.» Det er grunn til å la den setningen få synke i sinnet. Det betyr at kirken kanskje ikke har så mye å gi til dem som føler at de mestrer livet og som har store ambisjoner med hensyn til hvor høyt og langt de skal nå – menneskelig, moralsk eller religiøst. Men for alle oss andre står Kristus der og sier: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.» Han mener alvor med sitt «Kom!» Han stiller ingen krav om egen fortjeneste: «Den som kommer til meg, vil jeg ikke støte bort.» sier han. Og takk for det! Uansett ambisjoner – før eller siden vil vi alle havne i situasjoner hvor ingen andre enn han som «frälser nerifrån», kan hjelpe oss.

Kanskje han er svaret også på din religiøse lengsel? Det kan ve ikke skade og prøve ham? Den svart 2000 år gamle kirken ønsker i alle fall velkommen – hver søndag, men også ellers i uka. Den har tross alt hjulpet slektene før oss til å møte ham som «frälser nerifrån», og gjennom troen på ham til et liv preget av håp. Og det som har hjulpet mennesker før, skulle de ikke også kunne være no for oss. Hva var det hun skrev, vår store nobelsprisvinner, Sigrid Undset: «Menneskets hjerte forandrer se aldeles intet alle dage.»

Endre Daniloff er bekymret for Studentradioens framtid.

FOTO: OLA BRATLIE

Studentradioen av lufta?

Etter at det nye reglementet for tildeling av konsesjoner for drift av radio står Studentradioen i fare for å måtte legge ned virksomheten. Studentene står i fare for å miste nok et velferdstilbud.

U Ola Bratlie

Tromsøstudentene står i fare for å miste nok et velferdstilbud. Studentradioen kan miste sin konsesjon for å sende programmer fra 1997 med nyttår. Det er et nytt reglement for tildeling av konsesjoner som kan sette en stopper for en tradisjonsbetont radiokanal.

– Vi er en radio for byens befolkning laget av byens studenter. Både studentene og byen vil være tapere hvis vi blir nødt til å legge ned radioen, sier daglig leder for Studentradioen Endre Daniloff.

Nytt reglement

Fristen for å søke om konsesjon for de neste fem årene var i slutten av februar i år. Da studentstyret registrert som eier av radiokanalen. Etter at vi hadde søkt fikk vi beskjed fra Statens medieforvaltning om at det er foretatt en regelendring angående tildeling av konsesjoner, sier Daniloff.

Endringene består i at alle radiostasjoner må ha en juridisk enhet som eier radioen, og som står juridisk ansvarlig for det radioen sender. Problemet er at Studentstyret ikke oppfyller de kravene som skal til for at de kan stå som juridisk ansvarlige.

Eier søkes

– En løsning på problemet er at Studentsamskipnaden tar over som formell eier av Studentradioen, men de har gitt inntrykk av at de ikke ønsker å stå ansvarlig overfor noen kommersiell mediebedrift, sier Daniloff.

Tidligere har Studentsamskipnaden i Trondheim begått feil ved å satse på student-TV, samt at de ville utgi byens avis til alle som bodde på samskipnadens hybler. Prosjektet har senere blitt stemplet som for ambisiøst av kritikere, og det kan være på grunnlag av disse erfaringene som samskipnaden i Tromsø i utgangspunktet stiller seg skeptisk til en overtakelse av radioen. Det skal også sies at Studentradioen sliter med en gjeld på cirka 800.000 kroner.

– Vi har akkurat gått i økonomisk balanse de siste årene, og det viser at vi er kapable til å både drive og administrere radioen. Gjelden sitter igjen fra gammel tid, og kommer blant annet av at vi fikk mindre økonomiske midler fra Studentstyret samtidig som det ble kjøpt inn en del dyrt utstyr. Men mye har forandret seg siden den tid, og det ville være

for ille hvis vi blir nødt til å slutte sendingene på grunn av et juridisk problem, sier Daniloff.

Alternativene

På årets første studentstyremøte som ble holdt lørdag 14. september, la daglig leder Endre Daniloff fram en del forslag for hvordan man kan administrere Studentradioen i den neste konsesjonsperioden. I skrivende stund vet Utopia ikke resultatet av dette framlegget, men Daniloff har gjort seg ideer for hvilke alternativer som kan hjelpe radioen ut av hengemyra.

– Et alternativ for oss vil være å fusjonere Studentradioen med Radio 1, som vi til daglig deler frekvens med. Et annet alternativ vil være at Studentstyret går inn for at samskipnaden likevel tar over som offisiell juridisk eier, sier Daniloff.

Dette vil innebære at Samskipnaden samtidig sier ja til å administrere lånet på de 800.000 kronene.

– Men Studentsamskipnaden er jo til for studentene, og det ville bare være rett og rimelig at de hjelper oss med å drive kringkasting, argumenterer Daniloff.

Et siste alternativ for Studentradioen vil være å kjøpe sendetid av de allerede eksisterende byradioene. Dette vil i praksis si at de betaler Radio 1 for å sende radio.

– Dette er en meget dyr måte å drive radio på, for prisen på leie av sendetid er kostbar. Radio 1 vil for eksempel betale 2000

kroner for å kjøpe sendetid fra oss for å sende TILs bortekamp til helgen.

Dårlig tid

Etter møtet mellom Studentradioen og Studentstyret ble det satt ned en utredningsgruppe for hvilken strategi man vil at radioen skal bruke.

– Det er veldig viktig for oss at denne gruppen gir oss et raskt svar. Medieforvaltningens utdeling av konsesjoner begynner allerede uken etter studentstyremøtet, og vil vare fram til 1. desember. Derfor er det viktig at Stu-

dentstyret kommer fram til beslutning tidlig, slik at vi får alternativ å legge fram for medieforvaltningen. Egentlig fikk vi frist til over sommeren til å komme med alternativer som oppfyller deres krav, så vi har et tidsproblem, avslutter Daniloff.

Studentradioen er et av de velferdstilbudene i Tromsø som gjør universitetsbyen konkurransedyktig med Oslo, Trondheim og Bergen. Mangelen på studenthus, idrettshall, boliger og selskaper trenger vel ikke å nevnes. Faren er at universitetet og byen lar seg fullstendig distansere

Studentenes Sosialtjeneste

Du kan ta kontakt med Studentenes Sosialtjeneste om ulike sosiale og personlige problemer, for eksempel dårlig økonomi, samlivs-/familieproblemer, ensomhet, tvil om studievalg, eksamensangst...

Av og til kan det være vanskelig å ha klart for seg hva problemene egentlig består i. Konsulentene har taushetsplikt. **TA GJERNE KONTAKT.**

Kontoret er i kjelleretagen på Universitetsbiblioteket med inngang fra nord (inngang på yttersiden av bygget). Treffetid 10-14 hver dag. Kløkken 13-14 har kontoret åpen konsultasjon.

Husk å benytte deg av **HELSEFONDET**, som gir delvis dekning av utgifter til tannbehandling, fysioterapi og andre helsemessige utgifter. Se regler på oppslagstavlen. Søknadsskjema fåes hos Studentenes Sosialtjeneste.

Psykolog: Henvend deg til Studentenes Sosialtjeneste om muligheter for psykologisk behandling.

Ekspedisjon, Jill-I. Larsen Tlf: 77 64 53 23

Privatister uønsket

Privatister har lenge vært et problem for de forskjellige juridiske fakultet i Norge. I Oslo har de fått så lang å stenge forelesningene med å kalle dem for storseminar, mens i Tromsø ønsker man begrense privatister tilgang til studiet blant annet ved å lukke informasjonsmøtene.

Per Steinar Moen

Uønsket for at privatister skal opplyse instituttets ansatte med faglige spørsmål er et av problemene Institutt for rettsvitenskap (IRV) må takle til daglig. I tillegg har enkelte privatister brukt IRVs oppslagstavler til å annonse undervisning som privatistene selv har organisert.

Skyggeuniversitet

«Denne utviklinga er uheldig. Om den fortset, vil det enda med at det er eit «skyggeuniversitet» i jus i våre lokale og delvis finansierte av oss (seminarmateriell, kopiering(?), lokale...) heter det i vedtaket som ble gjort hele tre år tilbake i tid.

I tillegg har ikke IRV helt sansen for at jusstudenter gir un-

dervisning til privatister, og vil nekte disse til arrangere undervisning på selve instituttet, selv om IRV har ledig romkapasitet.

IRV understreker at privatister kun har rettigheter til å følge forelesninger og gå opp til eksamen. Instituttet vil på ingen annen måte yte hjelp til privatister, bortsett fra å gi dem muligheten til å følge forelesninger og gå opp til eksamen. Dette av hensyn av studenter med fast plass.

Storseminar

I Oslo avslørte nylig studentavisa Universitas at det juridiske fakultetet omgår universitetsloven ved å kalle alle forelesningene sine for storseminar. Seminarer med over 400 deltagere kan ikke med den minste godvilje kalles for annet enn forelesninger – men heldigvis er ikke dette aktuelt for Tromsø.

IRV har ingen planer om å lukke forelesningene i Tromsø ved å kalle dem for storseminarer.

Infomøtene lukket

Selv om vanlige forelesninger ifølge universitets- og høyskoleloven er offentlige, og dermed åpne for alle, så er informasjonsmøtet til jus stengt. Husabø peker på mange årsaker:

– Først og fremst er innholdet i dette informasjonsmøtet beregnet for studenter med fast plass, så mesteparten av informasjonen som blir gitt vil ikke ha noen som helst relevans for privatister. Informasjon om forelesninger og eksamensordninger blir gitt på oppslagstavler, katalogen og studiehandboka, forklarer hun.

Bortsett fra at tid og sted for forelesningene ikke var klar da katalogen gikk i trykken.

Uheldig

Men Olaug Husabø innrømmer at det er litt uheldig at informasjonsmøtet også er lukket.

– Hvis vi slapp privatistene inn på informasjonsmøtet, så ville vi kanskje unngå at de kommer en og en til oss for å stille akkurat de samme spørsmålene senere, bemerker hun.

Samtidig påpeker hun at det kan slå begge veier.

– Det er en fare for at privatistene da oppsøker oss enda mer, forklarer hun.

Det virker som om IRV frykter at privatistene skal bli altfor husvarme på instituttet.

Likevel vil IRV vurderer å holde et åpent generelt informasjonsmøte for alle interesserte – også privatister. Mer spesifikk informasjon om seminarer og slikt som er lukket for privatister, kan bli holdt på et eget informasjonsmøte.

Truer med anmeldelse

Studentstyret har vurdert en anmeldelse av IRV for brudd på Universitets- og høyskoleloven med å la informasjonsmøtene være lukket. Ifølge denne loven skal alle forelesninger være offentlige – men spørsmålet er om informasjonsmøtene kan karakteriseres som forelesninger.

– Det må dem bare gjøre, sier Olaug Husabø.

Storm i vannglass

– Dette er storm i et vannglass. Informasjonsmøtene er bare en service fra instituttet, og møtene er i stor grad kun tilrettelagt for

studentene med fast plass, sier Husabø og skjønner ikke at privatistene kan få stort utbytte av disse møtene.

– For oss er det viktig å prioritere de studentene som har fått tilbud om studieplass. Kapasiteten er sprengt for lenge siden, poengterer Husabø.

Lovert ingenting

Selv etter knallhard kritikk fra studentstyretleder Sigmund Holstad, kan ikke Husabø love noe som helst når det gjelder åpning av informasjonsmøtene.

– Vi vil diskutere andre løsninger, men jeg kan ikke love noe som helst.

Hun benekter også at det burde være like enkelt å holde informasjonsmøtet åpne for alle som det er holde vanlige forelesninger åpne.

– De vanlige forelesningene består stort sett av enveiskommunikasjon, mens informasjonsmøtet er mer basert på spørsmål fra de nye studentene.

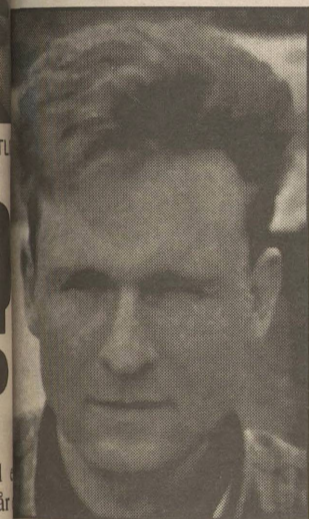
– Mange privatister

Etter at departementet åpnet for privatisteksamen for jus, førte det til en radikal økning på antall eksamensbesvarelser.

– Vi fikk ufattelig mange privatister. På det verste hadde vi flere privatister oppmeldt til eksamen enn studenter med fast plass. Hele sensorsystemet holdt på å bryte sammen, forklarer Husabø.

Privatistene skapte ikke bare problemer for sensorene. Også andre jusstudenter klagde på blant annet at privatistene ønsket å få levere inn oppgaver i deres navn. Derfor ble det satt inn strenge restriksjoner mot privatistene på jus.

Fornøyd med IRV

Sigmund Holstad.

Studentstyretleder Sigmund Holstad er fornøyd med hvordan IRV tilrettelegger og sist har taklet situasjonen.

– Jeg hadde et møte med administrasjon på IRV på torsdag, og administrasjonen deler mitt synspunkt med at det er uheldig å lukke informasjonsmøtet, sier han.

– Informasjonsmøter er blant annet viktig for studenter som ønsker å ta med jus som en del av gradsstudiet. I tillegg så har IRV vært «plaget» av enkelthenvendelser fra privatister som ønsker å få kartlagt sine rettigheter, fortsetter studentstyretlederen.

Sigmund Holstad har også fått inntrykk av at IRV selv mener at noe må gjøres, og et av mulige tiltak kan være å åpne informasjonsmøtet, og heller holde et eget informasjonsmøte om seminarundervisning som kun er forbeholdt studenter med fast plass. Og han har all forståelse for at det er en differensiering mellom privatister og studenter med fast plass.

Grenseløst samarbeid

De sørafrikanske studentene søker i september universitetene i Norge. En av dem, Kholdfelo Boshielo (21), gjesper seg i Tromsø i midten av måneden.

– Jeg har hatt et trivelig og berikende opphold, forteller han fornøyd, men legger til at været ikke falt helt i smak.

Charlotte Danielsen

De år har Kholdfelo studert engelsk ved University of Cape Town i Sør-Afrika. Universitetet er landets største, med rundt 100 000 studenter fordelt på en mengde steder.

Norgesbesøket er et ledd i samarbeidet mellom Norges Student Union (NSU) og South African Students Congress (SASCO). De to studentorganisasjonene jobber sammen om organisasjonsutvikling og innholdsarbeid, og utveksler dessuten studenter for kortere og lengre perioder. Hensikten med utvekslingen er å lære mer om

hverandre og måten studentorganisasjoner kan styres.

– SASCO er Sør-Afrikas største studentorganisasjon. Vi kjemper for studentenes rettigheter, og jobber for å få flere kvinner i maktposisjoner. Jeg har lært mye nyttig på den korte tiden i Norge, som jeg kan ta med tilbake til Sør-Afrika. Norge og NSU er forbilder når det gjelder studentorganisasjoner og kvinner i maktposisjoner, mener Kholdfelo som for øvrig jobber i SASCOs ledelse.

Liker Tromsø

Norgesturen er Kholdfelos første reise utenfor Sør-Afrika. Erfaringene fra et helt liv under apartheid gjorde at han ventet å møte rasisme i Europa. Hans første møte med et fremmed land ble imidlertid en positiv overraskelse.

– Jeg har møtt mange mennesker både her på universitetet og på puber, men ingen har vist negative holdninger overfor meg. Folk er veldig hyggelige, men været liker jeg ikke! Vi har nettopp gått gjennom en spesielt kald vinter i Sør-Afrika, og da jeg reiste var det endelig vår. Her i Tromsø føles det som om det er vinter

igjen, forteller han med et skjevt smil.

Kholdfelo sparer ikke på rosen, og liker spesielt den sene solnedgangen i nord, selv om det er lenge siden midnattsola sa takk for seg. I tillegg er han begeistret for den uformelle måten studenter og universitetets ledelse omgås.

– Jeg liker meg veldig godt i Tromsø. Hvis jeg noen gang får muligheten til å studere her, vil jeg absolutt komme tilbake, lover 21-åringen.

Fortsatt diskriminering

Apartheid-regimet i Sør-Afrika ble avskaffet for omtrent to år siden. Dagens lover likestiller svarte og hvite, men diskriminering er fortsatt et problem. Svarte stenges ute fra «hvite» skoler på grunn av økonomi og språkproblemer. Undervisningen foregår nemlig på afrikaans, et språk få svarte kan. Når det i tillegg kreves store beløp for å avlegge eksamen, blir svarte effektivt – men lovlig – stengt ute.

– Forholdene bedrer seg stadig, men forskjellene er fortsatt store. Diskrimineringen er ikke så tydelig som før, derfor er det vanskelig å bevise slikt. Man ser imidlertid på måten folk lever at svarte er fatti-

– Jeg liker meg godt i Tromsø, sier 21-årige Kholdfelo Boshielo fra Sør-Afrika.

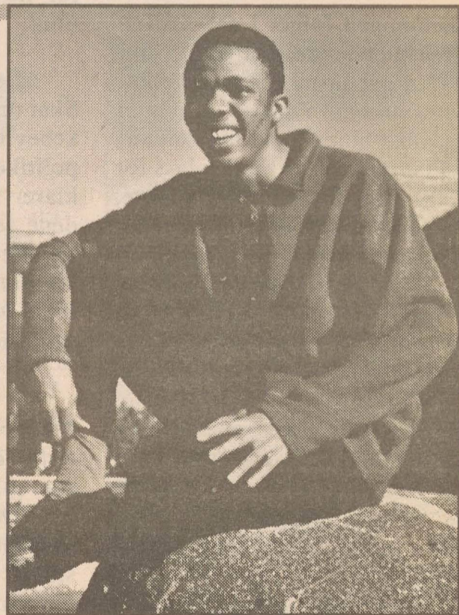

FOTO: ÅSGEIR JOHANSEN

ge, mens de hvite er rike og får de fleste toppjobbene, mener Kholdfelo.

Sør-afrikaneren går selv på et universitet som har mindre enn en prosent hvite studenter, noe han mener er negativt.

– Forskjellene blir bare større når svarte og hvite lever adskilt. Man blir sneversynt og får fordommer når man ikke er vant til å omgås folk av andre raser enn sin egen, derfor vil jeg absolutt foretrekke å gå på et universitet med både svarte og hvite studenter.

NEI til student-øl

DEBUT-uka var et sjeldent eksempel på et arrangement med skjenkebevilning.

FOTO: TRULS BREKKE

Kommunestyret sa nei til allmenn skjenkebevilgning til kantinene på MH-bygget og hovedgården på kommunestyremøtet den 26. juli. Det har flere konsekvenser enn at du ikke kan ta deg en øl til maten. Det betyr at hvert enkelt arrangement som involverer alkoholservering og studenter, fortsatt må godkjennes i kommunestyret.

U Lise Swensen

Kommunen følger i dette tilfellet en punktavholdsstrategi. Strategien går ut på at det ikke bør nytes alkohol i situasjoner hvor det ikke hører hjemme. Universitetsområdet er arbeidsplass for 6000 studenter og 1500 ansatte, og dermed uegnet som skjenkested. Denne strategien kombinert med Norges lover, fører til at fast allmenn skjenkebevilgning på campusen er umulig.

Teknisk

Universitetet er preget av mange dimensjoner. På dagtid er UiTø en arbeidsplass, men på kvelden og natta er det et sosialt samlingspunkt. Norsk lovverk åpner imidlertid ikke for at en skjenkebevilgning er begrenset til bestemte tider av døgnet. Og kan du ikke drikke om dagen, skal du heller ikke ha muligheten til det på kvelden, eller i helgen.

Lukket

Studentsamskipnaden har i dag skjenkebevilgninger for lukkede selskap på UB, hovedgårdskantina og MH-kantina. Men studenter kan ikke defineres som en klart avgrenset gruppe. På ar-

rangementer hvor alle studentgrupper er invitert, må man derfor ha allmenn skjenkebevilgning.

Selv-administrering

Skal man ha fast allmenn skjenkebevilgning på universitetet, må politikerne bare stole på at SiTø klarer å administrere skjenketidene selv. Eller at studenter og ansatte er i stand til å styre alkoholinntaket selv. Noe som er tilfelle ved de aller fleste andre samskipnader i landet.

7-åringer

Mange husker fortsatt med bitterhet deLillos-konserten i mars som gikk i vasken.

I følge den daværende edrskapspolitiske planen var universitetet å regne for en undervisningsinstitusjon på lik linje med en barneskole.

Kommunestyret gikk senere bort fra dette prinsippet, men da var det for sent.

Men til tross for at vi ikke lengre stilles i samme gruppe som 7-åringer, må hvert enkelt arrangement godkjennes av kommunestyret. Og er fortsatt prisgitt kommunestyrets velvilje og evne til effektiv behandling.

7 i kommunestyret:

– Synes du at studentsamskipnaden bør ha en fast skjenkebevilgning som kan brukes på arrangementer for studentene?

Tor Zachariassen, Ap:

– Nei, jeg stemmer konsekvent mot alle skjenkebevilgninger på grunn av mitt livssyn. Da kommer studentsamskipnaden i samme båt som alle andre. Men i bevilgningssaker står alle i Aps kommunestyregruppe fritt til å stemme slik de vil på enkeltsaker.

Jan Blomseth, FrP:

– Ja, jeg ser ingenting i veien med det. Alkohol er en naturlig del av samfunnet vi lever i. Derfor synes jeg det er helt greit å kunne servere alkohol på universitetsområdet. Når du er gammel nok til å begynne på universitetet, regner jeg med at du også er ferdig oppdratt.

Gunnar Pedersen, H:

– Ja, det støtter Høyre. Formelt står Høyres representanter fritt i bevilgningssaker, i praksis har vi alltid støttet dette. Vi regner studentene for å være voksne nok til å bestemme om de vil drikke eller ikke. Gjennomsnittsalderen på studentene er vel 26 år.

John Skog, KrF:

– KrF stemmer konsekvent mot

alle skjenkebevilgninger. Vi mener alkoholforbruk er skadelig.

Charlotte Kristiansen, RV:

– Nei, jeg mener at det er en ukultur at det serveres alkohol på alle sosiale og kulturelle begivenheter. Utestedene Tromsø er mange nok til å dekke det behovet.

Gudmund Garfjeld, Solidaritet:

– Ja, har ikke samskipnaden dette fra før av? Jeg mener jo at det er greit at samskipnaden har en skjenkebevilgning som kan brukes på forskjellige tilstelninger. Denne bevilgningen bør bestyres av kantinesjefene, som sørger for salget av alkohol på arrangementene.

Gerd Bjørhovde, SV:

– Jeg stemte for at samskipnaden skulle få allmenn skjenkebevilgning. Hovedbegrunnelsen for det er at de andre samskipnadene i Norge har skjenkebevilgning. Da er det underlig at SiTø ikke har bevilgning. Men i dette spørsmålet er SVs kommunestyregruppe delt.

Universitetet saksa

Direktevalg av pampene

Utdanningsdepartementet har nylig avgjort at studentenes representanter i akademiske kollegier (universitetets høyeste organ) skal velges ved universitetsvalg, og ikke av Studentparlamentet som i dag. Det skal 36000 studenter stemme fram sine favoritter.

– Direkte valg er en ordning om i veldig stor grad rammer studentdemokratiet. At verken universitetet eller Studentparlamentet har blitt hørt er uheldig, sier kollegierepresentant Anne B. Knudtzon til Universitas.

(Universitas, Oslo)

Nei til kalender

Studentene Atle Tidemann og Tormod Thomsen har brukt sommeren til å skaffe sponsormidler fra bedrifter i Bergen for å trykke opp og dele ut sin egen studentkalender. Nå ønsker Studenttinget sitt kulturskole å stoppe utdelingen av kalenderen på universitetsområdet.

– Vi liker ikke at privatpersoner bruker studentlokaler til å markedsføre næringslivet i Bergen, sier Tom Landsnes, leder i Kulturstyret. Han mener rett til å reklamere på universitetsområdet skal forbedres studentorganisasjonene og eventuelle tilbud til studentene ikke kan dekkes selv.

(Studvest, Bergen)

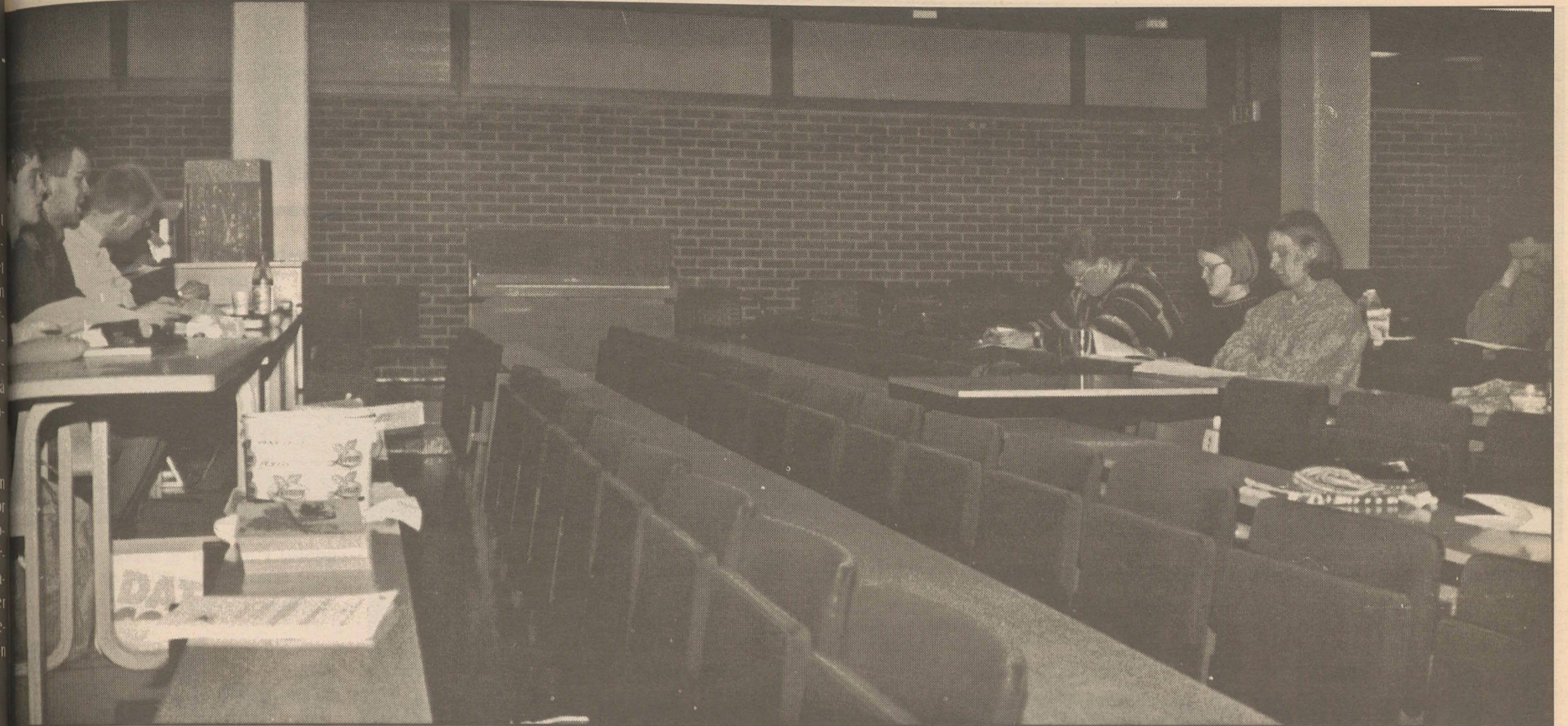
Aktivt studentliv

Nordnorges største avis dret seg nylig over hva er med studentene i Alta som gjør dem til de mest aktive og sosiale i landet, og med kanskje aller sprekeste studentarrangement. Noe av svaret er Studentersamfunnet i Alta.

Det er studentene som har etablert og driver Studentersamfunnet. Et som har ligget i dvale noen år. Samfunnet nyetablerte i 1993. Og allerede nå er det et organisasjon som er blitt svært viktig for Høgskolen i Finnmark og lokalsamfunnet i Alta.

Krodrift, konsert, dentuke og studentavis satt i system drives av idealistiske studenter men også av en administrasjon som studentene ansatt for å holde alt i gang over tid.

(Studentavisa, Alta)

ARKIVFOTO

Oppmøtet på fjorårets generalforsamling i Studentsamfunnet i Tromsø var sparsommelig.

Studentersamfunnet i krise

For øyeblikket eksisterer det ikke noe studentersamfunn ved universitetet i Tromsø. Alle styremedlemmene har trukket seg fra sine verv med øyeblikkelig virkning, og overlatt saken til studentstyret.

Stine Eidissen Bya

Gjennom de siste årene har Samfunnet fungert bra, men sent høsten 1995 begynte det å rakne. Styrets medlemmer signaliserte at de ikke hadde ressurser til å fortsette engasjementet sitt. Årsakene

ble oppgitt å være personlige grunner og vanskelig studiesituasjon. På generalforsamlingen i februar 1996 gikk hele styret '95. Etter betenkningstid stilte 4 personer til nyvalg. Dette styret avholdt tre styremøter vårsemesteret 1996. I mai trakk styremedlem Sindre Helmersen seg fra sine verv. Deretter kom sommeren

med pause i Samfunnets arbeid. I løpet av sommeren trakk imidlertid to av de tre resterende styremedlemmene seg, og dermed stod leder Tor-Ståle Hansen alene igjen. Som siste styremedlem trakk han seg den 23. august d.å. I et brev til studentstyret samme dag utredet han tre mulige alternativer angående Samfunnets framtid. Første alternativ var å organisere en ekstraordinær generalforsamling, andre mulighet var å overlevere saken til studentstyret for utredning, og sist å legge Studentersamfunnet på is. Hansen anså alternativ to som den

eneste brukbare utvei. Han sier at det vil være hensiktsmessig om studentdemokratiet tar tak i saken.

Tiltak

Studentstyreleder Sigmund Holstad sier til Utopia at saken skal taes opp på styremøte den 25. september, og i begynnelsen av oktober vil det bli holdt ekstraordinær generalforsamling med valg av nytt styre. Som et tiltak for å bedre rekrutteringen til Samfunnet, vil DEBUT-uka bli lagt under Samfunnet, hvor den naturlige hører hjemme. Debut-funksjonæ-

rene vil danne en grunnstamme for videre rekruttering, og gjøre Samfunnet mer attraktivt for studentene. Det er uheldig at studentpolitikkerne sitter som arrangører for DEBUT-uka, da denne bør være basert på frivillig og idealistisk engasjement. Studentstyret ønsker ikke at Samfunnet skal være et arnested for enkelte politiske fragmenter, det skal ideelt sett være uten politiske føringer. Studentersamfunnet bør stå for informasjon og arrangementer på universitetet, og samtidig være en felles grunnstamme for studentorganisasjonene der.

Problemer og løsninger

Studentersamfunnet i Tromsø står ovenfor den største krisen i sin eksistens. Nå står mulighetene for døren.

– Det kan bare gå en vei og det er oppover, sier Tor Ståle Hansen tidligere leder for Studentersamfunnet i Tromsø.

Thomas Harris

et organet som skulle sørge for studentersosiale aktivitetene ved universitetet i Tromsø har i alle år slitt med problemer av varierende størrelse. Nå som alle styremedlemmene har trukket seg fra sine verv kan Studentersamfunnet nådd nullpunktet på aktivitetsfronten. Samfunnet har i alle år slitt med mangel på egnede lokaler, mangel på skjenkebevilgning og mangel på midler. I de senere år har samfunnet kommet inn i en ond sirkel hvor rekrutte-

ringen av nye medlemmer og ressurspersoner har sunket. En av løsningsforslagene som foreligger er å slå sammen Studentersamfunnet med DEBUT-uka, og således tilføre samfunnet nytt blod.

Mange problemer

Tidligere leder for Studentersamfunnet Tor Ståle Hansen er en av de få personene som har den hele og fulle oversikten over den nåværende situasjonen i samfunnet. På spørsmål om hvor skoen trykker blir det straks klart at organisasjonen sliter med mange problemer.

– Punktet hvor det har sviktet

mest er på rekruttering av nye ressurspersoner. En annen del av problemet er at samfunnet mangler tyngde. Organisasjonen er for liten og vi mangler kontakter, fastslår Tor Ståle Hansen og fortsetter.

– Det er satt ned et velferdsutvalg av Studentstyret (SSt), som skal forsøke å finne en løsning på de nåværende problemene. Etter det neste studentstyremøtet vil det bli kalt inn til generalforsamling i Studentersamfunnet. Det har blitt foreslått å slå samfunnet og DEBUT-uka sammen. Det vi venter på nå er at SSt skal uttale seg, og at DEBUT-uka skal bli ferdig med sitt oppsummeringsmøte for dette semesterets DEBUT uke.

Upolitisk

Det har fra mange plan blitt uttrykt bekymring over at Studentersamfunnet skal bli kuppet og

brukt som et springbrett for studentpolitiske ambisjoner. En av de uheldige sidene ved DEBUT-uka er at den har blitt igangsatt og organisert av studentpolitikere. Tor Ståle Hansen kjenner godt til hvor vanskelig det er å få medlemmene i Studentersamfunnet til å møte opp på generalforsamlingene, og slår fast.

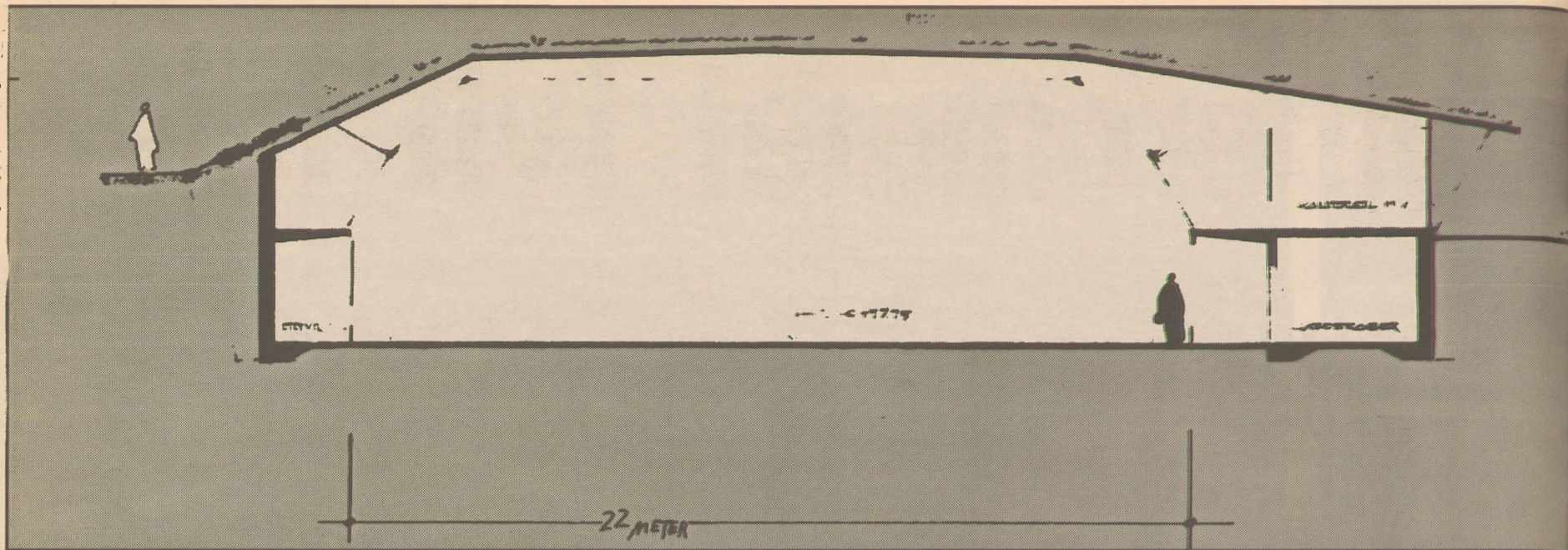
– Det er en absolutt premiss, at hvis DEBUT-uka og samfunnet skal slås sammen, så kommer jeg ikke til å akseptere at samfunnet skal bli en studentpolitisk arena. Det er uheldig at et tiltak som DEBUT skal ha noen tilknytning til studentpolitikken. Derimot er den store fordelene med DEBUT-uka som organisasjon er det at de har et godt utviklet kontaktnett. Både på grassrotplanet og helt opp i toppen av universitetsledelsen. De har også mange ressurspersoner og mange aktive medarbeidere. Generalforsamlin-

Tor Ståle Hansen

ARKIVFOTO

gen kommer til å være veldig sårbar for kuppforsøk inntil vi får forandret på vedtektene. Noe som kun kan gjøres på generalforsamlingene. Fordelen nå er at det bare er en vei å gå, og det er oppover

Planene for den nye idrettshallen er basert på Studentsamskipnaden i Bergens idrettshall på Fantoft.

Usikkert om idrettshall

I flere år har Universitetet i Tromsø arbeidet med å få en egen idrettshall. Mens de andre universitetene i Norge allerede har bygd, eller er i ferd med å bygge idrettshall nummer to, vil ikke stortinget tilgodese UiTØ med midler til Universitetets første.

U Magnus Clough

I dag jobber man med en totalt budsjett på rundt 20 millioner. Av disse skal TSI, samskipnaden og universitetet sikre rundt 7 millioner.

– De foreløpige signalene vi har fått fra Stortinget tyder på at vi ikke får de 10 millionene vi har søkt om som ekstraordinære midler, sier studentstyreleder Sigmund Holstad. Holstad er i lag med de fleste andre involverte ganske oppgitt over dette, og planlegger derfor å dra ned til Oslo og drive litt lobbyvirksomhet i Stortingets korridorer.

– Vi må forklare hvor viktig det er å ha velferdstiltak ved Universitetet i Tromsø, sier Holstad. For det er vel ingen tvil om at det eksisterer et behov. TSI har over 1200 medlemmer, og dette tallet vil nok øke enda mer når Høgskolen i Tromsø også blir tilknyttet Samskipnaden. I dag bruker studentene forskjellige haller og bomberom til avvikling av sine treninger; noe som på ingen måte fungerer tilfredsstillende.

– Med et potensiale på over 1500 medlemmer innen år 2000 er det helt klart et stort behov for en egen hall. Hvis ikke Stortinget bevilger de 10 millionene, kommer vi uansett til å gå inn for at hallen bygges, om ikke annet i en mindre og billigere utgave, sier Holstad.

Uenighet

Dette er ikke tidligere leder i TSI Jørn Fauske helt enig i:

– En mindre variant mener vi

er helt uaktuell. Hvis vi ikke kan dekke det eksisterende behovet bør vi heller vente til de manglende millionene er sikret. Man kjøper ikke en personbil når man trenger en varebil, mener Fauske. Utover dette er Fauske stort sett fornøyd med planene som er utarbeidet av Grøneng.

– Vi er vel litt uenige om klatreveggen, både utformingen og finansieringen. Grøneng mener klatreveggen kun skal være 7 meter høy og delvis bli finansiert av klatremiljøet i Tromsø. Jeg mener derimot at den må være 10 meter høy, og at oppføringen bør finansieres gjennom hallens interiørbudsjettet. Vi bør selv finansiere byggingen av klatreveggen, og heller leie ut kapasiteten til de forskjellige klatregruppene. Et slikt system har de med godt resultat gjennomført i Bergen. Der tjener man 350000 per år bare på utleie av klatreveggen, sier Fauske.

Finansiering

Alle universitetene har søkt direkte fra Kulturdepartementet om såkalte spillemidler, som er en del av overskuddet fra Norsk Tipping. Universitetet i Tromsø har fått lovnad på 3.1 millioner av denne potten, øremerket til idrettshall. Det eneste som skal til er at universitetet sender en søknad, noe som enda ikke er blitt gjort.

– Vi håper at søknaden skal bli sendt i løpet av noen få uker, sier Fauske. Disse midlene er det nemlig mange som er interessert i. Imidlertid stiller universitetene i en særposisjon ved fordelingen,

noe Fauske mener man absolutt bør benytte seg av.

– Denne ekstra mulighetene for universitetene om å gå utenom køen er allerede blitt benyttet av de tre andre universitetene i Norge, og står nå i fare for å bli fjernet.

Lobbyvirksomhet

Foreløpig har man bare hatt uformelle samtaler med stortingsrepresentanter, her har man fått litt tvetydige signaler om hvorvidt finansieringen av hallen kommer med på statsbudsjettet.

Det største problemet ser ut til å være mangel på viten og mer konkrete beskrivelser av prosjektet. Dette er bakgrunnen for at arbeidet intensiveres fra studentstyret, universitetet, samskipnaden og TSIs side.

I forkant av at revidert nasjonalbudsjett skal opp til behandling i oktober, planlegger representanter fra alle parter å reise ned for å prøve å påvirke utfallet. Det er da snakk om å sikre 10 millioner i ekstraordinære tilskudd.

Fristasjon

Alle problemene er ikke løst når hallen står ferdig bygget, man må også utarbeide en driftsplan. Det mest naturlige er at Samskipnaden står for driften, mens universitetet stiller fristasjon. Dette innebærer at universitetet dekker driftsutgifter som vaktmester, vedlikehold og strøm.

I følge Fauskes beregninger vil dette beløpe seg til rundt 700.000 kroner, noe som vil dekke opp for store deler av de totale driftskostnadene på rundt 1.000.000 kroner. De resterende 300.000 satser man på at brukerne skal dekke, gjennom treningsavgifter. Man regner med en hallavgift på rundt 200 kroner i semesteret for TSI-medlemmer. Brukerne av klatreveggen må også regne med en ekstraavgift.

Jørn Fauske, leder for Tromsøstudentenes idrettslag.

Pådriver

Mye av grunnen til at planene er kommet så langt er arbeidet til Unni Grøneng i plan og driftsavdelingen ved Universitetet i Tromsø (PLUT). Hun har fått utarbeidet plantegninger og kostnadsberegninger for prosjektet.

I planene har hun brukt Universitetet i Bergens nye hall på Fantoft som sammenligningsgrunnlag. Der har de en spilleflate i hallen på 40x20 meter, som tilsvarer en håndballbane med internasjonale mål. Denne skal igjen kunne deles i 3 områder slik at flest mulige skal kunne benytte hallen samtidig. I tillegg skal

et eget område være for klatreveggen.

Til tross for manglende finansiering, har arbeidet med hallen allerede begynt. Sommeren ble vei, vann og avløp oppført som en del av fellesarbeidet i Breivika. I sommer ble hallen skal stå på opparbeidet område, som en del av det grønne plan Breivika, kommer noe mer på tross. Det står å se, det meste vil for all likelihood bli avklart innen et par måneder. Hvis ikke må universitetets vente til neste statsbudsjett.

Bomberommet fylt igjen

Nye studenter blir som vanlig forvist til bomberommet i kjelleren ved ISL. Selv om det er en utakknemlig mottakelse, ser mange av beboerne det positive ved å leve der i en kort tid.

U Ola Bratlie

Frank Thure Lindgren var i år leder for Bolighjelpa for andre år på rad. I tillegg var det besatt to stillinger ekstra i hele august for å hjelpe de boligløse studentene.

Over 400

Vi i Bolighjelpa har hjulpet over 400 søkere med å skaffe bosted dette semesteret. Boligene har vi fått tak i ved å annonse i de to største avisene i byen, sier Lindgren.

Tidligere har en del studenter blitt lurt og trill rundt av griske og utenksomme verter, men Lindgren har inntrykk av at det hele har gått rent for seg i år.

– De folkene vi har vært i kontakt med i høst har stort sett vært seriøse, og jeg tror studentene som har benyttet seg av oss er fornøyde.

Bolighjelpa har forsøkt å formidle bosteder med en viss standard. De fleste av vertene tar cirka 2000 kroner for en hybel per boenhet i måneden.

– Vårt tak for hvor dyre hybler vi deler ut til studentene er 2300 kroner inkludert strøm.

Forventer klager

Lars Echroll ved husleienemnda i Tromsø kommune forventer at en del studenter vil klage på boligen i løpet av høsten.

– Ordningen med husleienemnda er forholdsvis ny etter å ha ligget i brakk noen år, men av erfaring regner vi med å bli kontaktet av misfornøyde studenter, sier Echroll.

Det er først og fremst studenter som har benyttet seg av det private utleiemarkedet som er misfornøyde. Kvaliteten og prisen på studenthyblene- og leilighetene er fortsatt bedre enn private alternativer.

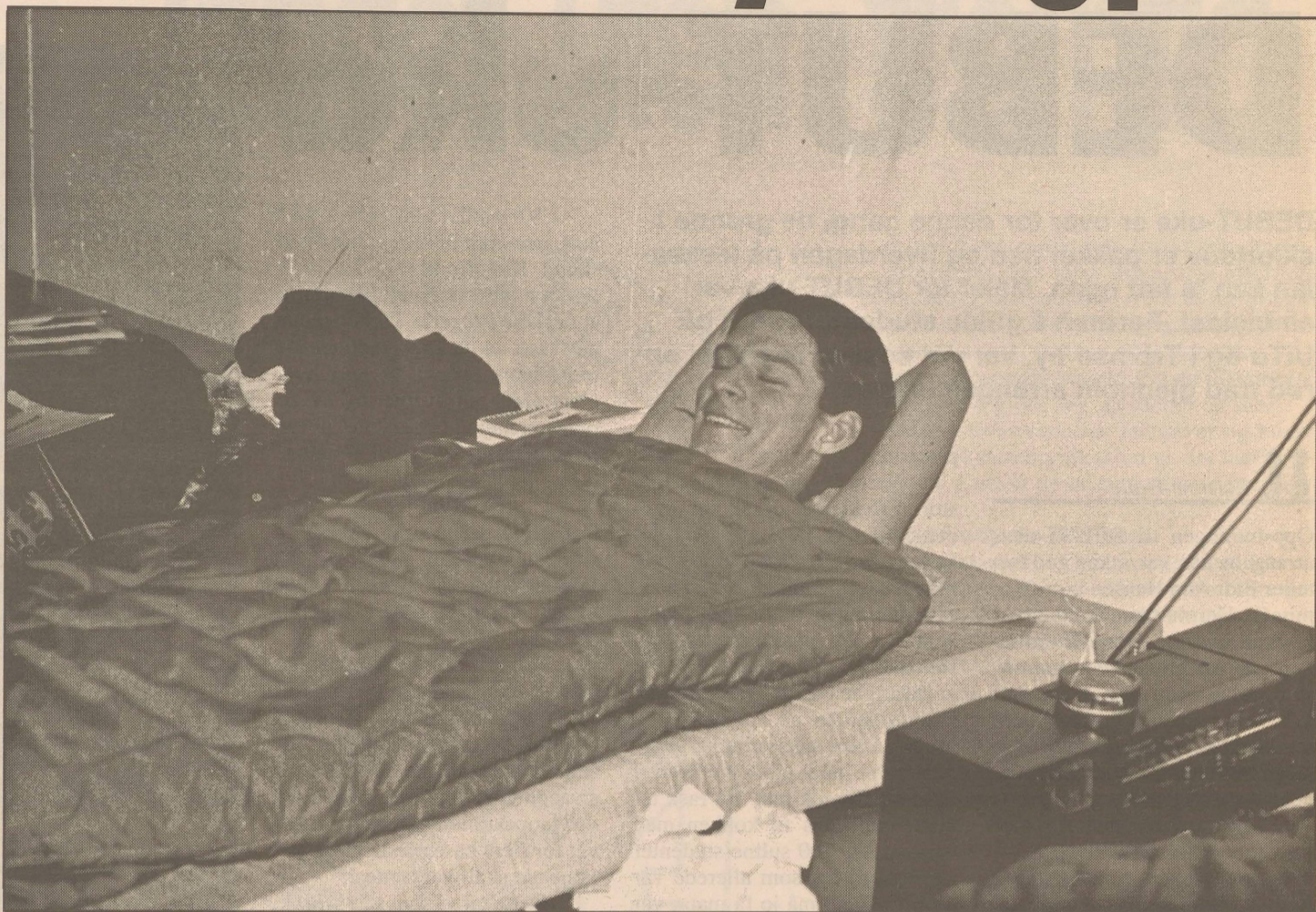
– Tiltaket med de nye studenthyblene medenfor Stakkevollfeltet er kjempefint. Det er viktig med en forholdsvis universitetsnær plassering av hyblene. Studentbyen på Storelv er derimot et eksempel på dårlig plassering. Hvilke studenter er interesserte i å ta to forskjellige busser for å komme seg til universitetet?

Tromsøentreprenører stopper nytt studenthjem

Studentsamskipnaden er i ferd med å etablere et nytt studenthjem, men byggingen står foreløpig stille fordi prisen blir for høy.

U Ola Bratlie

Administrerende direktør i studentsamskipnaden Vidar Bakken sliter for tiden med å få bygget nye studentboliger på plassen medenfor Stakkevollfeltet. Planene er fer-

Sander Gram er lei av bomberommet etter å ha bodd der i to og en halv uke.

FOTO: LENA SUNDSTRØM

Under jorden

Sander Gram fra Fredrikstad kom for første gang til Tromsø i høst. Som så mange nye studenter ble han nødt til å tilbringe sin første tid i et stort og utrivelig bomberom.

U Ola Bratlie

Boligsituasjonen i byen er fortsatt så sprengt at mange nye studenter må bo i bomberommet før de finner seg tak over hodet.

– Det er egentlig ikke så ille å ligge på bomberommet, forteller Sander Gram. Jeg har truffet mange mennesker ved å ha bodd her, men man blir fort lei av å bo i sovepose. Et annet problem er å vaske klær. Jeg har vært her i to og en halv uke, og bunken med skittentøy begynner å bli stor.

Gram er en av de «heldigste» på bomberommet. Han hadde ordnet seg plass i et kollektiv allerede før han kom til Tromsø, og han bruker bomberommet som et alternativ fram til kollektivet er klart for innflytning.

– Selv om jeg ikke har brukt Bolighjelpa som kilde for botilbud, har jeg inntrykk

av at tiltaket har fungert bra. De fleste finner seg et sted å bo forholdsvis raskt.

Tidligere år har Utopia avslørt hvordan studenter har blitt utnyttet økonomisk av utleierne. De har tatt blodpriser for knøtt små hybler uten koke- og vaskemuligheter. Sander Gram har dannet seg et bilde av hvor mye studentene er villige til å betale, og hvordan de vil bo.

– Jeg mener at det er overkommelig å betale inntil 2000-2500 kroner per måned – inkludert strøm – for å bo på et all right sted, avslutter Gram før han kryper ned i soveposen sin igjen.

dige, og noe av planeringen samt rørlegging er i gang. Men som vanlig ligger problemet på den økonomiske siden.

– Vi sendte ut en anbudsrunde til de forskjellige entreprenørene i sommer, men de tilbudene vi fikk var alt for dyre for oss. Det er en ny anbudsrunde på gang nå, men foreløpig ligger entreprenørens pris mer enn 10% over vårt nivå, sier Bakken.

Forskjeller

I likhet med det nye Polarmiljøsenderet er det stor økonomisk ulikhet mellom oppdragsgiver og -taker.

– Forholdene her i Nord-Norge er helt håpløse sammenlignet med sør. Prisene etter anbuds rundene ligger både 15 og 20% høyere i nord enn i sør.

Når de nye studentboligene endelig blir ferdige vil de romme 105 nye hybelenheter. Inne i denne pakken vil det være 80 hybler og 10 toroms leiligheter. De nye studentboligene vil ligge sentralt til, med gåavstand til universitetet og nært butikker, idrettshall og turterreng.

Sammenslåing

Fra og med nyttår vil samskipnadene ved

universitetet og høgskolen i Tromsø slås sammen. Dette vil innebære at studenthyblene til SiTØ ikke lenger blir forbeholdt universitetsstudenter.

– Dekningen av studenthybler for universitetet og høgskolen er forholdsvis lik, derfor vil sammenslåingen ikke gå ut over noen av partene. Vi vil derimot foreta en endring som innebærer at helt nye studenter lettere vil få tilbud om plass på studenthyblene, sier Bakken.

Full suksess for DEBUT-uka

DEBUT-uka er over for denne gang, de grønne t-skjortene er pakket ned og hverdagen på lesesalen kan ta fatt igjen. Målet for DEBUT-uka var ambisiøst. Foruten å guide studenter rundt på UiTø og i Tromsø by, var det sosiale aspektet en rød tråd gjennom arrangementene.

U Kristine Halle

Oppslutningen til DEBUT-ukas arrangementer var veldig god forteller Eidi Ann Hansen i info-komiteen. Derimot har vi ikke lykkes helt i informasjonsformidlingen når det gjelder de «gamle» studentene. Inntrykket ble at dette bare var noe for ferske studenter, og dette er helt klart noe som må gjøres bedre til neste år. Grunnen til dette kan være navnet vi valgte på arrangementet; «Det Eneste og Beste Universitet i Tromsø» Det kunne misforstås til å omfatte bare de debuterende studentene. Derfor vil vi prøve å finne et nytt navn til neste års arrangement.

Hektisk program

Større studentengasjement, bedre sosialt miljø og mer kunnskap om universitetet og Tromsø er noen av stikkordene for DEBUT-ukas mål. Det var derfor både et hektisk og variert program som ble

presentert.

– Neste år blir det neppe like stort. Effekten av et sånt arrangement vil nok tape seg hvis det gjentas for ofte. Men inntrykket man sitter igjen med etterpå er at tilstrømningen til de ulike tiltakene var bra, til tider svært bra, sier Eidi Ann Hansen.

Muligheten for gratis frokost i hovedgården på åpningsdagen ble en så stor suksess at kriseløsninger ble nødt til å iverksettes for å skaffe nok mat. En rask telefon måtte tas til kokken med beskjed om 100 sultne studenter i tillegg til det som allerede var bestilt. «Dem må jo få mat», var kokkens kontante svar.

Overskudd

– Det ble søkt om 140.000 kroner i tilskudd til DEBUT-uka, men bevilgningen strakk seg ikke lenger enn til 80.000. Derimot støttet sosialtjenesten arrangementet med noen tusen, og det kom godt med, fortsetter Eidi Ann Hansen.

– Vi hadde som mål å gå i null, men fikk faktisk et lite overskudd. Rundt omkring 30 frivillige medarbeidere gjorde sitt til at det hele fungerte. Dessuten har det vært et veldig godt sosialt miljø blant funksjonærene, hvor blant annet en evaluering av arrangementet gjøres over et koldtbord, sponset av Samskipnaden.

Fest på ISV

Debut uka stelte også i stand en storfest i kjelleren på ISV der de, foruten billig øl og reker, hadde Minus Maja og Kinky som attraksjon.

– Jeg tror faktisk ikke det har vært så mange mennesker på fest i ISV-kjelleren de siste 10 årene. Allerede før tolv var kjelleren full. Festen ble kanskje for stor for arrangørene? I hvertfall var køen ved tappekranen et tegn på behovet for flere barer neste gang noe liknende skal iverksettes.

– Dette tar vi som selvkritikk, og vi vil gjøre ting litt annerledes neste gang. Både flere tappekraner og en bredere appell til gamle og nye studenter. Tidspunktet for festen burde også vært lagt til uka før, i samsvar med registreringa. Da er byen full av studenter. Men uansett har det virkelig vært en morsom uke, avslutter Eidi Ann Hansen.

Debutuka ble en suksess, smiler en fornøyd Eidi Ann Hansen som i tillegg kan avsløre at budsjettet omsider gikk i plus, FOTO: MARTIN TJE

F.v Kristin Skontorp, Ken Hoel, Yngve Antonsen og Bergljot Sand Glomseth FOTO: LENA SUNDSTRØM

Ex.phil.-suksess

Semesterstartfest og frokost var det som slo best an hos ex.phil-studentene i Debut-uka, skal vi tro de vi traff fordyppet i oppgaver på Domus.

U Marit Helene Stensen

Opplegget hadde noe for enhver smak, så det var opp til den enkelte å hive seg med. Vil man være med på det som skjer må man ofre litt selv, funksjonærene kan ikke dra deg opp fra sofaen og bort på universitetet.

Informasjonen var god og lurte man på noe var det alltid noen «små grønne menn» man kunne spørre om hjelp, sier Kristin, mens hun river seg løs fra vitenskapsteorien. Så da var

det bare opp til egeninnsatsen skyter Yngve inn. Ken derimot oppviste ikke den samme entusiasmen som de andre to:

– Jeg var ikke med på noen ting, det ble for mye reising fram og tilbake til universitetet. Bergljot, derimot, skulle gjerne ha vært med, men bodde for langt unna. Frokost og fest var kjekt, og var noe som alle hadde eller kunne tenkt seg å vært med på, det er noe alle fire er enige om. Men jeg gikk glipp av frokost fordi jeg hadde forelesning, sier Yngve beklagende. Egentlig skulle det ikke ha vært undervisning i det hele tatt, ellers vil det alltid kollidere for noen.

Fadderordningen

Her er det også delte meninger. Et klapp til fadderordningen fra Kristin:

– Jeg fikk en masse nye ven-

ner, og vi henger sammen da. Et kjempetiltak for er helt ferske! De andre litt mer rutinerte i geofadderordninga var ikke dem.

– Det er nok best for ferske, avslutter Yngve.

Mye som i fjor

Selv om Debut er et år kan de nok bli litt for det gode skal vi tro ex.phil-studentene vært med på det første stort sett de samme sjonsstandene som (ProfileringMobiliseringsdag) aktiviserings-dag til jul. Så det kan selvsagt, det er Bergljot Yngve skjønt enige om alt i alt får Debut sin ståkarakter fra gjengen mus...

Internasjonalt Seminar startet opp denne høsten med et foredrag av freelancejournalisten Roy Krøvel i regi av Latin Amerika gruppa her i Tromsø.

Mexico – landet uten fremtid

Etter flere turer til Mexico har han laget et foredrag og lysbildeshow om Mexico og Zapatistenes kamp i Chiapasprovinsen, noe han delte med alle interesserte på sistens første internasjonale seminar i regi av Latin Amerika gruppa i Tromsø. Zapatistene teller bare noen hundre medlemmer, men ble verdenskjent da de gjorde et mislykket opprør i 4 forskjellige dager 1 januar 1994 i Chiapas. Organisasjonen henter sin støtte i den lutfattige urbefolkningen, og har etter det mislykkede opprøret trukket seg tilbake til jungelen hvor de fører en lavintensitetskrig.

Salonggevær og internett

Bevegelsen er særpreget på mer enn en måte. Den består av lutfattige bønder uten utdanning bevæpnet med salonggevær og hagpengs, uten noen reell sjanse til å kunne gjøre opprør mot de tungt bevæpnede militære. De har ingen formell ledelse og er preget av en utpreget flat struktur, med bare et talerør til omverden i form av en "kommunikator" som kaller seg Marcos.

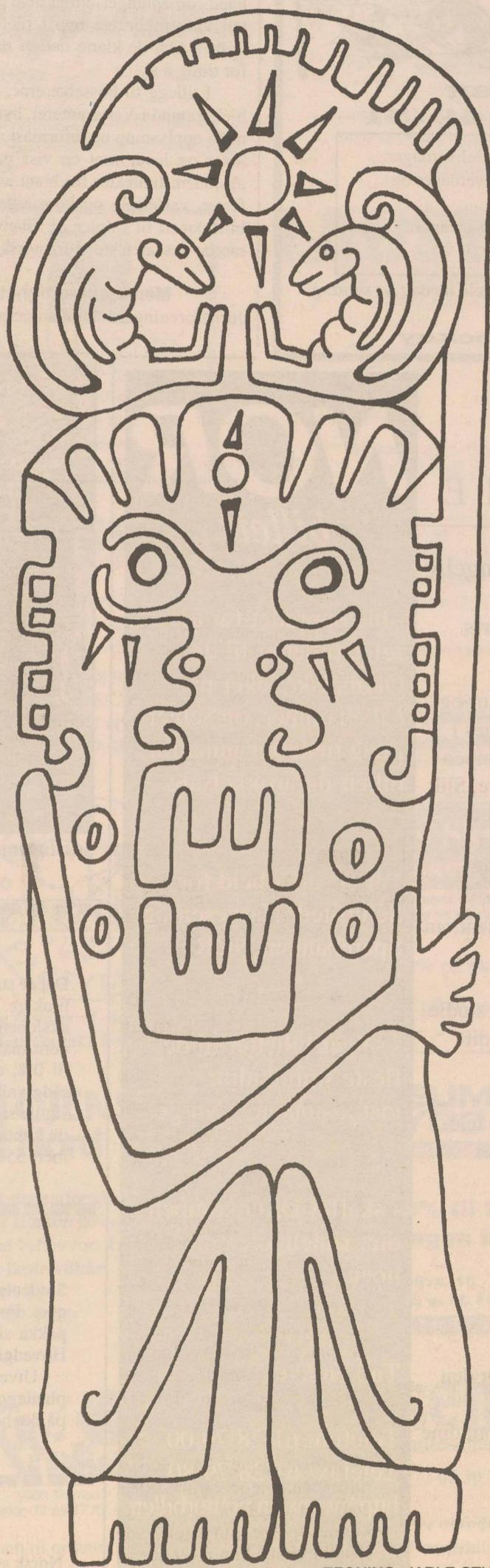
Kommunikasjon er nettopp nøkkelen for å beskrive Zapatistene. Eldgamle tradisjoner går hand i hand med internett og mobiltelefon for å fremme deres sak. De tar også i bruk masse møter, barneforstillinger og lignende for å fremme sin sak. Det at disse lutfattige menneskene ten noen særlig form for skolegang tar moderne kommunikasjonsmidler i bruk er seg selv bemerkelsesverdig.

Marcos gir jevnlig ut det han kaller "brev til omverden" for å fortelle om hvordan ting utvikler seg. De fattige bondene kjemper for rettigheter vi i Norge tar for selvsagte slik som skolegang, jord og rett til å beholde sin tradisjon som urbefolkning.

Det er en utpreget praktisk organisasjon som setter praksis foran dogmer og ideologier, med krav som er lette å identifisere seg med for den fattige befolkningen. De har ingen illusjoner om å kunne ta over makten i Mexico ved hjelp av våpen, til det er de alt for få og for dårlig bevæpnet. Det oppdaget de fullt da de forsøkte seg på et væpnet opprør på nyåret 1994 hvor de etter kort tid og med omlag 100 døde måtte trekke seg tilbake til jungelen. Isteden for væpnet revolusjon håper de på å kunne gjøre en brikke i spillet om å få et demokratisk Mexico i fremtiden.

Marcos – Reagans kokk?

Marcos har lansert de underligste historiene til journalister om hva hans egentlige identitet er. En historie han skal ha slått i seg som kvinnelig utenlands journalist er at han er Reagans kokk, men at han ble sparket fordi han forgiftet hunden til presidenten. I tillegg mangler på noe bedre å gjøre dro han til Mexico for å lage en opprørsbevegelse. En annen historie går ut på at han var basketballspiller, men den mest rørende

TEGNING: JARLE STUNNER

er nok hans angivelige fortid som barneprostituert. Det mest troverdige alternativet er teorien om at Marcos er en tidligere professor i kommunikasjon ved et av de største universitetene i Mexico. Han forsvant nemlig samtidig med at Marcos begynte å gjøre seg gjeldene, og med Marcos uomtvistelige talegaver og kunnskap om kommunikasjon er det nærliggende å tro at de er en å samme person.

Kjøpt opp av Mafiaen

Kampsakene til Zapatistene er en konsekvens av at Mexico står ovenfor enorme økonomiske og sosiale problemer. Kapitalflukt, narkotikahandel, inflasjon på over 50 % det siste året, korrupsjon og 50 millioner dollar i statsgjeld bare i år er beskrivende stikkord for Mexicos problemer. Et forsøk på å avhjelpe krisen har vært avtaler om frihandel, men dette har bare gagnet de rike og har hatt liten eller ingen innvirkning på livet til de som Zapatistene henter sin støtte hos.

I et land hvor verdien av narkotikahandelen overstiger hele den samlede lovlige eksporten, og hvor bare kokaineksporten til USA er på 270 milliarder norske kroner er det klart at det må oppstå store problemer.

En konsekvens er at korrupsjonen har infiltrert hele samfunnet, et eksempel er at 700 politifolk for en knapp måned siden ble sparket for korrupsjon, men i et land hvor tidligere presidenter er blitt tiltalt for korrupsjon er det lite trolig at det vil ha noen stor effekt.

Med alle de pengene mafiaen tjener på narkotikahandelen kjøper de opp nasjonale selskap slik som telefonselskap, motorveier og så videre, noe som fører til at Mexico blir «kjøpt opp» av narkotikamafiaen.

I følge Krøvel vil Mexico innen kort tid gå samme vei som eksempelvis Columbia, hvor narkotikamafiaen «eier» landet og dermed har fullstendig kontroll. Selv om det nå foregår såkalte fredsforhandlinger mellom Zapatistene og regjeringen om demokrati for urbefolkningen, så er disse holdt i en svært generell tone uten noen virkelige forpliktelser om forbedringer, og siden Zapatistene ikke har noen sanksjonsmidler har de ingen gode forhandlingskort på hånden. I dette perspektivet kan kampen for et verdig liv med rett til jord og skolegang til alle synes vanskelig, for ikke å si umulig. Eller for å si det med Marcos sine ord, slik han sluttet et av sine brev til omverden:

– Og nå sitter jeg her håpende – og røykende. De som vil vite mer om Mexico og Zapatistene kan kontakte Internett-adressen <http://www.wave.no/angry/>.

Penger til «Voice of Tibet»

Fredag den 13. september avholdt jusstudentene sin humanitæraksjon. Ca. 50 bøssebærere var spredt rundt i byen,

og hadde som mål å samle inn mest mulig penger til radiostasjonen «Voice of Tibet.»

U Randi Solhaug

Sentralt plassert på alle de største kjøpesentrene og ellers folksomme plasser, fikk de inn en god del penger til støtte for frie radiosendinger til Tibet. Bøssebærerne var også innom advokatkontorer i byen, hvor bedrestilte jurister kunne gi sitt bidrag. Aksjonsleder Øyvind Hernes hadde på forhånd forhåpninger om at hele aksjonen totalt ville innbringe opp i mot en million kroner. Om de klarte det, er det foreløpig for tidlig å si.

I tillegg til bøssebærerne, hadde jusshjelpa stand i Veitasenteret, hvor folk kunne få opplysning og informasjon om rettigheter og lover mot en viss pengesum til aksjonen. Inntekter fra blant annet diverse fester, vaffelsalg og kunstlotteri har også blitt donert til «Voice of Tibet». Aksjonen mottar dessuten støtte fra norsk næringsliv.

Menneskerettigheter

Juristforeningens Humanitæraksjon (Hu-

mAk) avholdes annet hvert år i Oslo, Bergen og Tromsø, og meningen er å sikre at jusstudentene skal spre opplysning og samle inn midler til humanitær arbeid, samt bevisstgjøre sitt eget forhold til menneskerettigheter.

Årets aksjon, som er den femte som blir holdt, er rettet mot Tibet og til rettelse og drift av radiostasjonen «Voice of Tibet». Sendingene fra radiostasjonen er uavhengige og usensurerte, og er ment å være en motvekt til kinesisk propaganda. De vil også være viktig for at tibetanerne skal kunne bevare sin kultur.

Grunnleggende menneskerettigheter er systematisk blitt brutt i Tibet helt siden den Kinas okkupasjon i 1950. Det er millioner av tibetanere i eksil i utlandet som er på å drive radioen som sender fra blant annet Oslo og London. Aksjonen er støttet av H.H. Dailai Lama.

Treffstedet

Åpningstider:

Mand-torsd 10-24

Fred-lørd 10-02

Søndag 13-24

Telefon 77 61 97 70

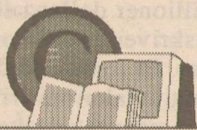
VELKOMMEN TIL BOWLING & SQUASH PÅ STAKKEVOLLVEIEN 49/51

Squash: Kun kr. 30 per ½ time per bane før 16 alle hverdager.
Kr. 40 per ½ time 16-18 og 22-24 alle hverdager og hele lørdag og søndag

OBS: Nå også innendørs go-kartbane. Inngang gjennom Bowlinghall

Husk studentpriser hverdager fra 10-18 og 22-24 og hele lørdag og søndag

Biljard - flipper - air-hockey

PENSUMTJENESTE

Vi gjør pensumlitteraturen lettere tilgjengelig

Enkel bestilling - Rask levering - Rimelig pris

Pensumtjeneste produserer tilpasset pensumlitteratur og utsolgte bøker i kompendieform. Kompendiene lages i samarbeid med lærestedene. Vårt mål: å levere kompendier til lavest mulig pris på en rask og effektiv måte. Slik blir våre kompendier et bedre alternativ enn hjemmelagde "kopilefser" både når det gjelder pris, kvalitet og tilgjengelighet.

Direktebestilling av kompendier, med leveranse gjennom posten, kan skje slik:

1. Ved bruk av bestillingsskjema som er lagt ut på studiestedet, sammen med oversikt over hvilke deler av ditt pensum vi har tilbud på.

2. Ved å ringe vår bestillingssentral NORbillett på telefon 61 28 79 00 Du kan her enten benytte Visa eller annen konto direkte belastet.

3. Ved å slå opp på internett på:

<http://www.sn.no/pensum> eller på

<http://www.sn.no/norbillett>

Skreddersydde kompendier er et godt alternativ for den som vil ha med seg de viktigste delene av pensum. Benytt muligheten til å få nettopp *det* fagstoffet som dine

NOR billett

- ble opprettet for å selge billetter til de Olympiske leker på Lillehammer, og selger i dag tjenester innenfor billett og artikkelsalg.

- er et samarbeid for Schibsted, Narvesen og Sparebanken NOR

- selger billetter til de fleste store kulturinstitusjonene i Norge.

- skaffer DEG kompendier rimeligere enn noen.

Ta kontakt:

Telefon: 61 28 79 00

Telefax: 61 28 79 80

<http://www.sn.no/norbillett>

Jusstudentene samlet inn penger til frie radiosendinger til Tibet

FOTO: BØRGE IVERSEN

Lånekasseaksjonen

Det er startet opp en interesseorganisasjon for alle Lånekassen brukere. Misnøyen ovenfor Lånekassen er stor, og Lånekasseaksjonen har ambisjoner om å bli en sterk pressgruppe. Aksjonens målsetninger er store blant annet at realrenten skal senkes til 0%, og at Lånekassens brukere skal få tilgang til juridisk rådgivning. Lånekasseaksjonen angår 700.000 mennesker, og skulle således ha premisene for en stor medlemsmasse. Ønsker du kontakt med Lånekasseaksjonen kan de nåes på telefonnummer: 55 31 64 90

Ikke spis matpakka alene

Studentstyret arrangerer matpakkesammenkomst for eneforsørgere. Første fredag i hver måned kan «likesinnede» spise matpakka si i lag. De som ønsker kan møte opp på Lille Hiet på Hovedgården for en times lunch.

Utveksling av erfaringer, diskusjon av aktuelle temaer og planlegging av sosiale aktiviteter er noen av punktene som står på det heller uformelle programmet.

Burma-aksjon

Norsk studentunion (NSU) arrangerer 2. oktober en aksjonsdemonstrasjon for Burma på alle universiteter i Norge.

Studentrabatt i Tromsø

Disse forretningene og bedriftene innrømmer studenter rabatt mot at man viser studentbevis sammen med kvittering for betalt semesteravgift.

For å unngå misforståelser bør man opplyse om at man er student og vise studentbeviset uoppfordret.

Rabattene som er angitt i denne oversikten innrømmes i perioden 15.08.96 til 15.08.97.

Merk deg at rabattene som regel kun gjelder varer til ordinær pris.

Domusgården, andre etage, tlf: 77 66 67 70
45,- for dagens middag, 5,- for kaffe og te,
10,- for kakao, 5,- avslag på landgang, 15,-
avslag på all middag.

Fr. Langesgate 22, tlf: 77 68 56 56

10% på film, kamera etc. til ordinær
pris. 15% på fremkalling og kopiering
av ny film.

10% på varer til ordinær pris
ved varekjøp over kr. 300,-
Hansjordnesgata 7

Urmester Noralf Andersen

10% på varer til ordinær pris.

Stortorget 3, vis a vis Domus
tlf: 77 68 26 55

T.R.E.N.I.N.G.S.T.Ø.Y.E.T

- Aerobic
- Turn
- Dans
- Fritid
- Ballett

10% på varer til
ordinær pris.

Bankgata 1
Bak SAS-hotellet
Tlf: 77 65 88 18

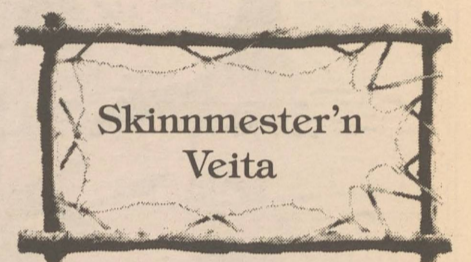
10% på varer til
ordinær pris
Veitasenteret
Tlf: 77 68 04 33

I.AUSTAD AS

10% på varer til ordinær pris.
Tilbordskjeden.

- Jernvare
- Leketøy
- Kjøkken
- Glass
- Stentøy

Austadbygget, Sjøgata 13
Tlf: 77 68 45 51

15% på varer til ordinær pris
Alt i skinn
Veitasenteret
Tlf: 77 61 25 01

STØRST I COMPACT-DISC
Storgata 110, tlf: 77 65 53 56

10% på varer til ordinær pris,
unntatt video.

15% på VG-lista.

10% på varer til ordinær pris ved
varekjøp over kr. 300,-
Gjelder fire avdelinger:

- Sjøgata 13, tlf: 77 68 02 90
- Storgata 91, tlf: 77 68 36 68
- Polarsenteret, tlf: 77 60 71 10
- Veitasenteret, tlf: 77 68 36 68

Hotell Nord
Parkgata 4
77 68 31 59

20% på overnatting

Stakkevollveien 15
tlf: 77 61 01 06

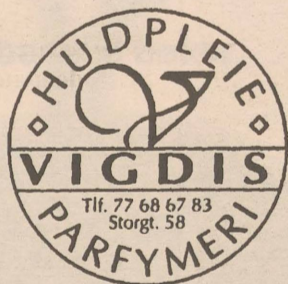
Spesialtilbud til studenter.
Meget bra studentfinansiering.
Kontakt oss for eget tilbud.

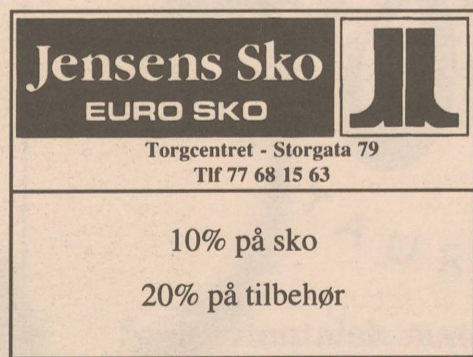
Storgata 92, tlf: 77 68 21 43

10% på briller og kontaktlinser.

20% på linsevæsker ved kjøp av
halvårspakke.

10% på varer til ordinær pris.
Gjelder ikke hudpleie.

Jensens Sko
EURO SKO

Torgcentret - Storgata 79
Tlf 77 68 15 63

10% på sko
20% på tilbehør

Storgata 89
ved siden av Sportshuset
Tlf: 77 68 41 00

10% på varer til ordinær pris
ved varekjøp over kr. 50,-

10% på butikkvarer, unntatt tilbudsvare
og hvitevarer der det gis 3%.

Leie: Bindingstid 10 måneder. 10% rabatt
på leiepris. En måned gratis ved tilleggs-
leie.

Tilbud på studentforsikring, som
inkluderer alle forsikringer som en
student har behov for. Til de rimeligste
priser og beste vilkår.

Storgata 92
tlf: 77 62 34 00

Fra 5% til 28%
ved egen liste

Stakkevollvn. 15 - Tromsø
Tlf. 77 65 72 33, e. kl. 16: 77 65 77 85
Åpent: Ma, ti, on, fr: 7.30-17. To: 7.30-19. Lø: 9-14

10% på trening, sol og aerobic
Søndre Tollbugate 7
Tlf: 77 68 82 88

20% på mat og drikke til
ordinær pris, mandag til
torsdag. 10% rabatt på
henting alle dager. Gjelder
ikke levering.

Stortorget 2, tlf: 77 61 11 66

Skippergt. 6 - 9000 Tromsø - Norway
Telefon 77 68 17 87

10% på garn til ordinær pris, ved
varekjøp over kr. 100,-

Polarsenteret, tlf: 77 67 39 70

15% på varer til ordinær pris.
Vi formidler din blomsterhilsen verden rundt.
Ingen rabatt på formidling.

Ansvarlig for studentrabatt i Tromsø er
Tromsøstudentenes Idrettslag, TSI.
Kontoradresse: Hovedgården, UiTø,
9037 Tromsø
tlf: 77 64 45 79
faks: 77 67 60 25

Det finnes steder hvor du ikke kan bruke Postbankkortet.

Men må du akkurat dit da?

Skal du skaffe deg kort, skaff deg Postbankkortet. Det kan du bruke nesten overalt. I minibanker, butikkterminaler og på bensinstasjoner - hjemme og i utlandet. Kortet finnes i to varianter. Postbankkortet for deg som er voksen og Ungdomskortet for deg mellom 15 og 18. Stikk innom nærmeste postkontor eller Kundesenter. Da kan vi fortelle deg om våre spare- og lånetilbud også.

Internettadresse: <http://www.postbanken.no>

 BANKEN

NÅ TRENGER DU INGEN ANNEN BANK

Åpning

Onsdag 18/9-96 kl. 21⁰⁰

Club med alle rettigheter

Åpningstider: ons-tor: 22⁰⁰-02⁰⁰
fre-lør: 22⁰⁰-04⁰⁰

Fre. 20. sept:
Kick-off Polar Music Festival:
Drugstore

Polar Music Festival:

Ons. 2. okt:

Karlsøy Prestegård, The Sands, Astroburger

Tors 3. okt:

Minus Maja, Greene (DK), Poor Rich Ones, 22 Pistepirkko

Fre 4. okt:

Polar Music Festival / Babyclub Exclusive Presents:

DJ Kolbjørn, DJ Paul «Trouble» Anderson (UK)

Forhåndssalg billetter på Amtmandens Datter

Tors 17. okt.

The Saints (Australia) featuring Chris Bailey

Tors 21. nov.

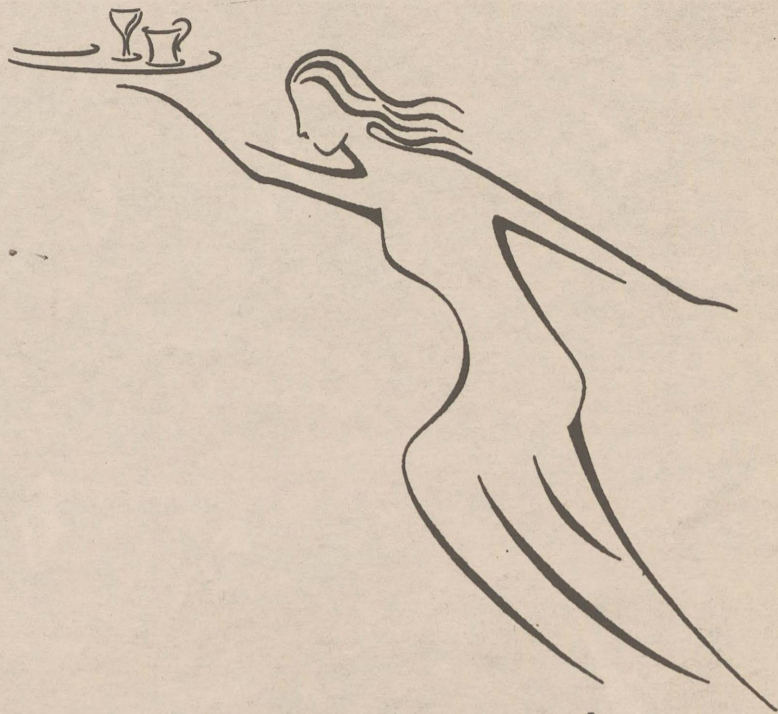
Young Neils

(Med forbehold om endringer)

Amtmannsgata (vis á vis Fokus kino)

Ny Åpning

Onsdag 18/9-96 kl. 12⁰⁰

Amtmandens

Datter

Kafe med alle rettigheter

Åpningstider: sønd-tor: 12⁰⁰ - 02⁰⁰
fre-lør: 12⁰⁰ - 04⁰⁰

Amtmannsgata (vis á vis Fokus kino)

-Har du noengang fått et lærerikt slips

Det koster ingenting å spesialbestille bøker.

Vi skaffer deg emneoversikt.

Vi har 30.000 registrerte bøker/varer i vår datamaskin.

Utsolgte bøker kan vi søke etter hos 130 andre Libris-bokforhandlere.

Bøker til Universitetet i vår fagavdeling i 2.etasje.

Du kan også låne bøker hos Libris bibliotek.

Vi er online med norske forlag.

Vi har alle pensumbøkene til helsefaghøgskolen og de andre høgskolene.

Centrum * Libris

Bok og Papirhandelen i Sjøgata

OBS!

Telefonnr.: 77 68 35 40
Telefaxnr.: 77 68 53 01

Guangxi Orientale

RESTAURANTHuset

Spis orientalsk mat i en historisk bygning fra midten av 1800-tallet, eller vil du kose deg i hjemmet?

Da kan vi bringe mat hjem til deg med 5% rabatt eller 15% hvis du har mulighet til å komme å hente selv.

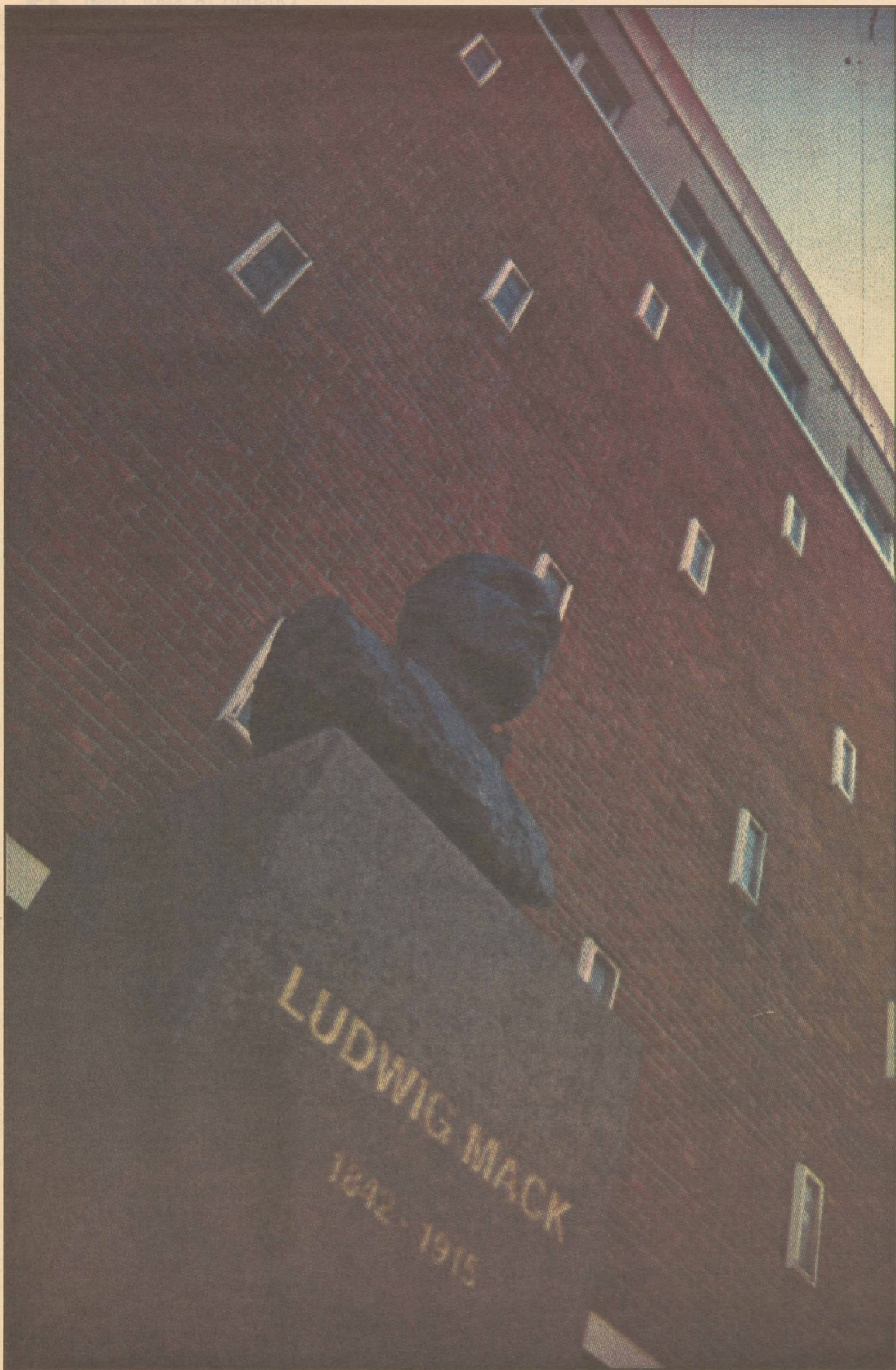
Meny finner du på Lokalveiviseren side 1.

叙東懷

Det orientalske kjøkkenet.

Sjøgata 25, 9008 Tromsø

77 65 65 66

Grunnleggeren: Bysten av Ludwik Mack troner foran Macks produksjonslokaler.

God blanding: I «bryggerhuset» blandes vannet, malten og humlen.

Student

I det siste har nakne damer og omdiskuterte tekster vært det de fleste forbinder med Macks ølbryggeri. Men Mack gjør mer enn å provosere forbrukerombudet, de produserer også øl. Utspia har vært på besøk hos verdens nordligste bryggeri.

U Magnus Clough

Markedssjef Vivi-Ann Hilde tar i mot oss i fjerdeetasjen på Macks kontorer. Som innflytter fra Oslo har hun i løpet av fire år rukket både å stifte familie og profilere Mack. Produktet hun prøver å selge er derimot litt mer tradisjonsfylt, for Mack øl har man produsert i 119 år. Siden Ludvig Mack bygde det første stenhuset i sørbyen i 1877, har det strømmet ut uhorvelige mengder leskende drikke fra bryggeriets kraner.

– 15 millioner liter øl taper vi hvert år, opplyser Hilde. Det høres kanskje mye ut, men ikke nok til å gjøre markedssjefen helt fornøyd.

– Øl-Norge var lenge nøye oppdelt i egne områder, med et bryggeri innenfor hvert, Mack betjente da stort sett Troms og Finnmark, sier Hilde.

– Etter at dette monopolet ble opphevet har Mack prøvd å utvide markedet i sørlig retning. Hvordan det siste forsøket på invadering av Ringnes-land har skjedd, har vel de fleste fått med seg.

– Vår intensjon med den omdiskuterte reklamekampanjen var ikke å provosere, derfor står vi helt inne for dens innhold og utforming, sier Hilde. Kampanjen ser ut til å ha en effekt også, søringene har begynt å kjøpe det nordnorske ølet. I dag får du faktisk

kjøpt Mack øl i kolonialbutikk i Oslo, noe vi i Tromsø enda tilgode å oppleve.

– Vi tror selvfølgelig de elsker ølet vårt fordi det er godt, Hilde.

Gammel gjær

Første etappe på vår lille rundtur i «bryggerhuset», det viktigste i et bryggeri, er å blande ingrediensene. Rommene som før var fylt med blandeduft av humle, ser nå mer ut som et rakettkjølesystem. Store datamaskiner og skjermene, svære maskiner og menn i hvite frakker fyller nå rommet. Gjennom høye vinduer den ene veggen kan man skimte ølet i de svære tankene. Men det var der foregikk blandingen av 120000 liter Arctic, et av bryggeriets lysere øl.

Som alle andre store bryggerier har Mack sin egen gjær, utviklet fram på 1920-tallet. Den originale gjærklumpen oppbevares i et laboratorium i Danmark, hentes fra det sende opp en liten bit hver gang i året, som kultiveres og brukes i de forskjellige ølsortene Mack lager. Det er blant annet denne gjæren som gir ølet den rette smaken, som skiller den fra andre øl merker. I tillegg til gjæren er det tre andre ingredienser i ølet: vann, humle og malt. Maltet får de fra Finland, og er egentlig byggkorn, mens humlen utvikles i Bayern og Mellom-Europa. De

På rekke og rad: Et par tusen flasker Arctic Ice står pent på

liker øl

med andre ord et internasjonalt øl Mack serverer sine kunder. Etter at blandingen har stått og godtgjort seg noen timer i «bryggerhuset» blir kornet silt ut og ølet overført til gjæringstankene, hvor man tilsetter en passelig dose gjær. Her blir ølet i rundt en måned, og får både smak og alkohol.

Rent

Noe av det første vi merker når vi kommer inn i produksjonslokalene er hvor rent det er. De fleste rom har skinnende blanke fliser på gulv og vegger.

– Det er viktig å være nøye med renholdet under hele produksjonen. Det kan lett utvikle seg bakterier, sjelden skadelige typer, men ille nok til å ødelegge smaken på ølet, opplyser Hilde.

Etter å ha vært lagret i gjæringstankene blir ølet tappet over i lagringstanker, hvor det kjøles ned til litt under null grader, slik at det nesten fryser. Dette gjøres både for å gi en bedre smak og en lengre holdbarhet. Alt ølet må gjennom denne behandlingen før det tappes

på flasker. En av Macks nyeste øltyper, Arctic Ice, blir behandlet litt spesielt i denne delen av bryggingen. I motsetning til de andre øltypene blir Arctic Ice kjølt ned til under frysepunktet, slik at det dannes iskrystaller, som senere blir silt ut. Dette gjør at den ikke blir riktig så bitter i smaken som de andre øltypene og får en karakteristisk smak.

Snart ferdig

Etter nedkjølingen er ølet klart til tapping på flaske, fylling på fat eller utkjøring til utestedene i Tromsø. Det meste ender nok opp i flasker, men en ganske stor del blir også konsumert på Tromsøs utallige utesteder, blant annet av tørste studenter.

– Vi har solgt mye øl til studentene ja. Derfor er det selvfølgelig viktige for oss å ha et godt forhold til dere, avslutter Hilde idet vi forlater tankene og rørene i produksjonshallene. Og det avslutter også vår lille guidete tur gjennom Macks produksjonslokaler i Tromsø.

Mack-fakta:

- Over 300 ansatte i produksjon, salg og distribusjon.
- Regnes som en hjørnesteinsbedrift i Tromsø.
- Har i de siste årene satset på eksport. Mack-øl kan blant annet kjøpes i Sverige, Finland, Sverige og Japan.
- A/S L. Macks Ølbryggeri og Mineralvandfabrik eies i dag 100% av familien Mack, med rundt 120 aksjonærer.
- Mack-øl er det første ølet som har vært både på Nord- og Sørpolen.

Markedssjefen: Vivi-Ann Hilde ved siden av bryggeriets utstoppede isbjørn.

ALLE FOTO: ÅSGEIR JOHANSEN OG MARTIN TJERSLAND

es i kasser.

Siste etappe: Med trailer fraktes det ferdigtappede ølet til lageret på Lanes.

Studenttilbudet gjelder i perioden 01.08 - 31.10.96.

Vi vet
du trenger
telefon nå!

Studenttilbud:
Prøv PersonSvar
gratis i 3 mnd.

PersonSvar virker som en vanlig telefonsvarer som alltid tar telefonen for deg når du ikke er tilstede, sitter opptatt i en samtale trenger ro for å lese eller surfer på Internett.

Etter gratisperioden får du PersonSvar til kun kr. 23,- pr. mnd.

Bestill telefonabonnementet
ditt nå - betal når du **får**
studielånet.

For kr 750,- får du ditt eget telefonabonnement. Hvis det ikke er telefonkontakt på stedet fra før vil montering kr 250,- komme i tillegg. Du kan vente med å betale til du får studielånet, siste frist er 31.12.96.

Ring vår Kundeservice gratis på telefon 140, eller stikk innom din lokale Telenor forhandler.

Telenor

NARSTEN
kultur

Vi har bare vakre kvinner i Utopia

Men selvsagt jobber alle fordi vi er dyktige. Vi er ikke som alle kommersielle TV-kanaler som sender en masse skvip med damer i korte skjørt og blonde lokker. Vi havner ikke på framsida i tabloidavisene heller.

Kvinner må være dobbelt så flinke og minst tre ganger så vakre som menn for å komme seg fram her i verden.

Vår likestilte verden, der Dama Gro er sjef og hvor 8. marstogget går en gang i året, med færre og færre vogner. Vi unge kvinner har krøpet ut av våre mødres realistiske tidsepoke fra 70-tallet, og inn i vår lille nyromantiske cyberkultur. Inn i vårt eget lille sjeleliv og vår feminine silkeneglisje. «Det store tilbakeslaget», som en amerikansk feminist lanserte for noen år siden. Vi kvinner har solgt oss til menns i deres kapitalistiske og kommersielle verden.

Min radikale 68'er-mor klaget nettopp over min generasjons jenter som bruker blondeundertøy og drømmer om mann, hjem og barn. Etter deres harde kamp for likestilling. Jeg fikk mekaniske byggesett og biler, blå snekkerbukser og ble tatt med på sosialistiske møter i min barndom. Og hva har skjedd? Jeg havner i et lavtlønna kvinnedominert yrke, kan strikke og bake brød. Jeg er undertrykt, slått tilbake av menn.

En gang eksisterte det en meget sivilisert og høykultivert kultur på en øy i Middelhavet. Et eneste patriarkat, hvor kvinnene blottet sine bryster for å vise sin makt i samfunnet. «Med disse muggene fostrer jeg samfunnet; bøy dere i støvet, primitive, muskuløse hingster.» Denne kulturen sank i havet, sammen med Atlantis, og vendte aldri tilbake. Nå er nakne bryster et fritt leketøy for menn, og like forbannet av indremisjonen som av 68'ne. Huff, man skal ikke gi de fæle mennenes seksuelle fantasier næring. For sex er fortsatt kvinners belønning til mennene, og ikke noe vi har glede av selv.

Hva skal vi gjør da, jenter? Når valget står mellom våre tilbakeslagne mødre, som slet seg ut i demonstrasjonstog, ble trippeltarbeidende karrierkvinner og husmødre, og «Kvinner for porno». Felles for disse er at de kjemper en kamp på menns premisser og med menns metoder. Vi kan ikke bli som menn, men skal vi gi opp å kjempe for våre rettigheter? Det ender med at vi trekker oss inn i vår egen lille verden, og fortsetter med strikketøyet vårt.

© Marte Holmemo

Mach 1-2-3

Vi har alle opplevd det. Ikke minst i begynnelsen av et nytt semester med et nytt og jomfruelig studielån i lomma. Plutselig kommer mach-1 snikende, for ikke å si 2-3-4. For de barbarene som finnes der ute skal jeg forsøke å forklare begrepet. Mach-1 ble opprinnelig brukt som et mål for å beskrive akselerasjonskreftenes innvirkning på jagerflygere, men i dagens studentvirkelighet er det tegneseriefiguren Arne And's definisjon av begrepet som har relevans. I Arne And's verden vil det å ta en mach-1 si å gå ut på fylla for så å komme hjem tusen kroner fattigere.

Det slår aldri feil, hvert semester går jeg ut på byen med et vannvittig glis om munnen. Studielånet har kommet, og den særegne rusen som setter inn når man har penger i lomma tar kontroll. Vanligvis klager jeg jo like mye som alle andre over hvor elendig studiefinansieringen i Norge er, og hvor sinnsykt dår-

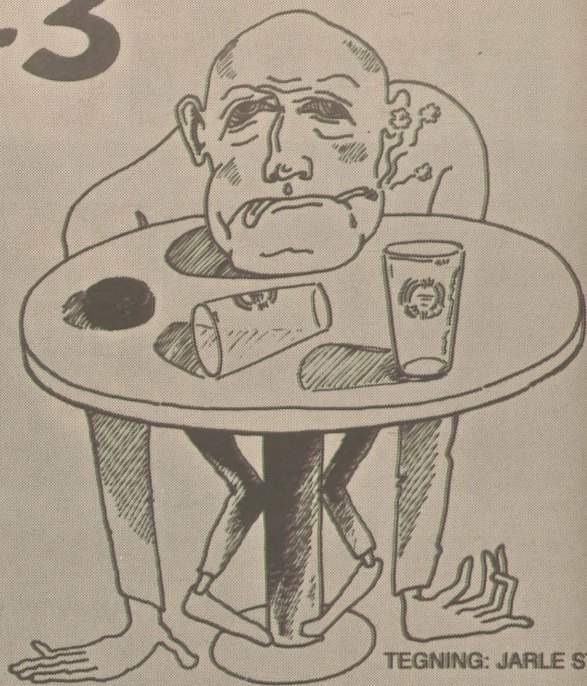
lig råd jeg har, men de tre første helgene etter studielånet viser det seg jo at tross alt har jeg jo masse penger. Alt i alt tror jeg ikke at jeg er noen atypisk student. Studenter liker øl, og det gjør jeg også.

Så skjer det, ut fra ingensteds kommer det smygende en mach-1. Hvam! Søndags morgen kommer og man kjenner at det tegner til å bli et tungt semester. Vitterlig kunne jeg sverge at jeg hadde to tusen kroner på torsdag, men allikevel bekrefter en raskt optelling av lommeinnholdet at en kopp kaffe på Le Mirage er uaktuelt for ikke å snakke om å kjøpe seg et brød på Shell. Det er i sånne situasjoner man skulle hatt minibank kort, men på den andre siden hadde uttaksgrensen sikkert vært nådd, og mulighetene for å krysse den heller små.

Mach-1 for studenter tror jeg på mange måter arter seg litt anderledes enn mach-1 for en mytisk fyllefant som Arne And. Min teori her, bevist av mine studier på meg selv, er den at studenter

ikke nødvendigvis makter å kjøre en mach-1 på en kveld, men gjerne en mach-1-2-3-4-5-6 i løpet av studielånets første tre uker.

I år derimot er jeg så heldig å ha unngått alle de problemene jeg vanligvis har med å bruke alt for mye penger i løpet av semestrets første tre helger. For i likhet med mange andre studenter søkte jeg kanskje en

TEGNING: JARLE STUVA

smule sent om lånet, og kassen har jo som kjent ikke bare en smule, men et par kneippbrød, forsinket i år har jeg ikke fått studielånet mitt enda. Jeg har tvert imot vært så heldig å få influensastedet.

Av Thomas Har

Nok en TV-kanal

De av leserne som ikke har vært altfor oppslukt i studiene sine, har sikkert merket at det nå er mulig å få inn enda en kanal på boksen. Noen har kanskje vært lettere distraheret av å plutselig få studielånet sitt, og ikke minst av å prøve å bruke dette opp snarest mulig. Den påfølgende rusen har vel sløvet sansene deres såpass at de ikke har merket det.

Men det er likevel et faktum: NRK2 er på lufta. Er så dette bra for Ola og Kari? Hvilke kvaliteter besitter denne nye kanalen; hva skal lokke oss vekk fra Co-

losseum eller Dampen eller Blå Rock eller Paletten eller... ja, du har vel tatt poenget nå. Hvorfor skal vi sitte inne foran tittekassa for å se på nettopp NRK2?

Spørsmålene tårnet seg opp, og jeg skulle prøve å besvare dem. Så jeg satte meg ned i godstolen, med masse digg på bordet. Og der ble jeg sittende en uke til ende. Når jeg så endelig skrudde av TV'en, hadde jeg svarene på spørsmålene alle stille seg. «Hva er meningen med livet» spurte folk meg. Og jeg svarer «Ikke NRK2, mine barn.»

Et av NRK2's flaggskip heter «Norge i dag.» Hva slags program er det? Jo, det skal jeg si deg. «Norge i dag» skal ha re-

portasjer fra alle NRK's utallige (vel, ikke egentlig. Det er 40!) distriktskontor rundt om i landet. Det er med andre ord «Norge Rundt» hver dag hele uken! Jeg må tilstå at jeg ikke klarte å se dette programmet, og at jeg heller aldri vil klare å se det! Det eneste positive må være at selv om du kommer fra en bortgjemt bygd i Indre Surnadal, har du en fair sjanse til å få se en reportasje nettopp derfra om ikke så altfor lenge. Norge er tross alt ikke så stort.

Jeg fikk også med meg at NRK2 skal ha reprisesending av «ukens beste program på NRK» hver lørdag. Hva er oddsen på at det blir «Norge Rundt»? Det siste jeg hørte var at Norsk Tipping

hadde bestemt seg for å gjøre dette som spilleobjekt, kun mer før Einar Førde ble utnevnt på en Narvesen-kiosk som en tung stresskoffert og kortet i hånda.

«Färschpil» er et kapitalistisk program som blir tatt opp på NRK2 i Tromsø, med Håvard (jepp, jepp, jepp, han fra vest) og ei lokal tøvta som gramledere. Hvis du blir mer enn ti balalaika'er i løpet av halvtime, er du i stand til å se dette programmet. Du er under 16 år. Men hvis du blir slumpe til å se på «Färschpil» fredag, blir det sikkert rockebøl helt uten kontroll (og med Organiser et eget «vorsprekann nemli stave» i stedet).

At NRK2 er villig til å gjøre slike skjønne ting er kanskje noe du ikke skal skrude på TV'en en kveld, og hva fikk jeg seg selv til å gjøre? Det er ikke så mye, men det kom som et sjokk. Operasjon Torsdag – surely some slike ting skal da vitterlig reservert en stille søndagsmiddag i en eller annen restaurant. Slik vi virkelig nå risikerer utsatt for slik høykultur på nålig hverdag? Er ingenting så lenge! Ellers er det selvsagt talk-shows på NRK2, som alle andre kanaler med reservert seg selv. «Absolutt» med Skavlan går hver kveld, og også «Deadline» med Kristiansen på fredager. En greie nok hvis du ikke vil snakke med venner å snakke med, eller nyhetene med masse unnskyldt prat som dessert.

NRK2? Bare i små pø

TEGNING: MARTE HOLMEMO

u Stian Skaar

Kreativ mannehater?

– En mann må være sikker på seg selv, gjerne være macho, men snill og grei og ikke støtte sexindustrien, sier Trine Rogg.

FOTO: JOHANNE SKOE JAKOBSEN

Hun er franskstuderende tobarnsmor, aktiv i Rossa og Ottar. Hun tar et skritt i retning barrikadene og gjør opprør mot det impotente gubbeveldet som faktisk styrer verden. Opprøret skjer i form av tegneserien «Barbara – den oppblåsbara», hvor vi møter en gummikvinne av en drapsmaskin som hevner alle undertrykte kvinner... med tenna!

– Barbara er ikke et kvinnekampsmanifest, det er ikke slik det utelukkende skal føres kvinnekamp. Tegneserien er laget for moroskyld, men den har jo klart et budskap. Budskapet er å kjempe mot gubbeveldet og Barbara er selve symbolet på alle tøffe damers kamp, hun er helten. Men Barbara er også et symbol på den undertrykte dama; hun henger i et sexsjappe til alle menn beskuelse, hun er allemannseie, alle kan bruke henne. Hun er jo bare en

oppblåst ting som folk kan knulle og så bare pakke henne bort etter at akten er utført.

Undertrykte koners hevn

Barbara er en drapsmaskin som tar opp kampen mot glatte og perentlige direktører og kristne puritanere som egentlig lever et dobbeltliv og frårser i pornosjappas «delikatesser» og er horekunder. Fruene er undertrykte husmødre, som får full støtte av Trine Rogg mot sine rasshøl av noen ekte-

menn. Trine Rogg har streken, Barbara gyver løs på mennenes edlere deler.

– Barbara kutter av pikken på menn som har fortjent det, og dem finnes det ganske så mange av. Fedre som forgriper seg på sine barn, pedofile, voldtektsforbrytere og horekunder. De som bruker pikken sin som maktmiddel fortjener å få den fjernet.

Hvem er det som styrer Barbara? Trine Rogg sitter med svaret, men sier det er opp til hver enkelt å finne ut av det. Man får ta i bruk fantasien.

– Greia er den; tenk sjæl, man skal ikke få alle svarene skrevet. Dette er en oppfordring til kvinner om å skrike høyere. Poenget er at jo mer undertrykt man er, jo mindre er man klar over at man er det. Det latterlige er at mange kvinner i Norge som ser på seg selv som selvbevisste og ressurs-

sterke sier at «nå har likestillingen gått for langt.» De burde se seg litt rundt om i verden. Her er jo undertrykte kvinner overalt! Kvinner i Norge føler seg ikke undertrykte, de føler seg sterke, men driter i alle andre som ikke har det så bra som dem selv.

Internasjonalt søsterskap er stikkordet, men mange rike og selvstendige kvinner driter i det og sier at kvinnekamp er dumt, vi må jo ikke bli akkurat som menn! Det er greit med sminke og miniskjørt og hele den pakka der, men vi må ikke glemme omsorg og solidaritet – det er verdier det er viktig å ta vare på, og det burde menn adoptere. Og kvinner bør få mer selvillit, slik som menn har. Rogg sier at kvinner i Norge stort sett er undertrykte;

– Vi går rundt i gatene og er redde for vold og voldtekt, og kan legge mye av skylda for det på pornoindustrien.

Kvinner for porno

Porno er med på å opprettholde voldtekt som fenomen, og man kan jo i dag se i forskjellige typer blader hvor det liksom er «kult» å voldta og være horekunder. Det er ikke bare Trine Rogg som synes at prostitusjon er kjipt. FN kaller det vår tids slavehandel; det er mafiavirksomhet, det er gubbeveldets greie.

– Tenker menn i dag at prostitusjon og horer er kult? Hva om mor, søster, datter hadde havna i gjørma, hva da, spør en oppgitt Trine Rogg.

Det er ikke nok menn som reagerer mot pornoindustrien – de som ikke synes at det er noe årlreit gjør ikke noe med det. Egentlig så burde de selv prøve å finne ut hva som eventuelt kan gjøres med gubbeveldet og pornoindustrien, men for dem som ikke klarer å finne ut av det på egenhånd er Trine Roggs beskjed klar; *vær hjemme og pass unger!* Både menn og kvinner burde stå på barrikadene og rope høyt. Det er faktisk noen som gjør det, men ikke mange nok, i alle fall ikke i Norge.

Dekadent kultur

«Undertrykking» og «opprør» er gått av moten, det er uttrykk som henger igjen fra 70-åra – hvorfor er det sånn?

Trine Rogg mener at det er fordommingsprosessen.

– Folk fyller tida si med aerobic-timer, slankekurer og såpeope-

raer og er lite entusiastiske når det gjelder kvinnekamp, folk får ting oppi henda og er passive. Og når folk gir opp gjør man som Trine Rogg; lager tegneserie! Ifølge forfatteren så er Vesten og dens kultur dødsdekadent, folk er bare opptatt av seg selv.

– *Så er det anti-porno-feministenes motstykke... De har jo etterhvert kommet på banen for fullt. Hva mener Ottar-dama Trine Rogg om Kvinner For Porno?*

– Send dem til et horehus i Thailand og se hvor kult dem synes det er! Kvinner For Porno består av 3-4 dekadente dydsmønstre, pene blusepiker fra FpU med perlekjeder og foldeskjørt. De er fremmedgjort for sin egen seksualitet og sin egen kvinnelighet. Trine Rogg synes det er dårlig gjort at Kvinner For Porno skal dra med seg andre ned i dragsuget. Når de er for porno så må det jo nødvendigvis være noen som blir avbildet, avkledd og filmet. Men Rogg tviler på at disse kvinnene kunne tenke seg å være i «yrket» selv.

Ensom kamp

– *Er kvinnekamp en ensom kamp, Trine Rogg?*

– Ja. Vi er jo ikke så mange lengre som driver med dette her. Vi er noen tøffe jenter som tar oppkampen – det er ensomt og slitsomt, men vi er her.

– *Og pornoen, dette grusomme «ondet»... Hvordan hankses med det?*

– Det ser jo ikke lovende ut... Men noen må jo prøve seg. Og det gjør Trine Rogg og «BARBARA», som hun ikke kunne laget uten sin mann. Han har vært konsulent og gitt sin fulle støtte hele veien. Han er et skikkelig mannfolk!

– *Hva er så Trine Roggs definisjon av et skikkelig mannfolk?*

– Han er sikker på seg selv og sin mansrolle, gjerne macho, men må oppføre seg årlreit og være snill og grei og ikke støtte sexindustrien. Bortsett fra å kjøpe kondomer...

– *Så du er egentlig ingen mannshater?*

– Nei. Menn er stort sett årlreite; har selv god erfaring med menn, men kunne godt vært foruten noen av dem som styrer og steller og driver industrien – kapitalistsvin!!!

Den oppblåsbares hevn

Trine Rogg er på universitetet vel kjent for sine sterke feministiske meninger, og aktive deltakelse i kvinnegruppa Ottar. At dama (unnskyld, kvinnen) også kan tegne var vel ikke fullt så kjent, men nå har hun utgitt en egen tegneserie, «Barbara – den oppblåsbara». Tegneserien, som visstnok bare er en smakebit av hva vi kan vente oss av forfatteren i framtida, er ei sterk og blodig lefse på åtte sider. Den forteller en historie om den kristenborgerlige mannen som kjøper seg ei oppblåsbar elskerinne som har alt: «Tre hull, turbotunge, helautomatisk stønning, vibrator og hår av ekte nylon», i diskret innpakning. Når hans oppofrende hustru skal i sykkellubb etter å ha gjort alt husarbeidet, benytter han sjansen til å få seg en oppblåst omgang med

sin nye anskaffelse. Det går imidlertid ikke som han tror, og snart er han like heldig som en viss Bobbit fra USA. At Barbara har tenner får også hele bridgeklubben erfare etterhvert. I mellomtiden sitter fruene i sykkellubb, drikker whisky og røyker sigarer, lykkelige vitende om at deres menn ligger og bader i blod. Uppblåsbara Barbara blir konenes nye heltinne, den undertrykte og misbrukte som reiser seg og tar hevn.

Tegneserien er humoristisk og vakkert tegna. Rogg levendegjør figurene sine, og karikerer typene sine på en imponerende morsom måte. Her skal særlig nevnes selgeren i sexsjappa, med fetsleik og dollartegn i øynene. Tegningene er i svart/hvitt med like store kontraster som Roggs kvinne-

mannssyn til tider kan virke. Tenker man seg at tegneserien er fabrikkert med en smule selvironi, bør man absolutt unne seg et eksemplar av verket.

U Marte Holmemo

Utdrag fra Trine Roggs nylig utgitte tegneserie.

U Johanne Skoe Jakobsen

PMF i boks

Endelig er årets utgave av Polar Music Festival sikret. Etter lang tid med usikkerhet på grunn av økonomiske problemer, fikk styret i PMF skrapet sammen nok penger til å starte.

Etter fjorårets festival har styret i PMF slitt med 400.000 kroner i underskudd. Festivalledelsen har tidligere vedtatt at de ikke ville arrangere flere festivaler dersom de ikke fikk orden på økonomien. Nå har Tromsø kommune vedtatt å gi PMF 200.000 kroner, der halvparten skal brukes for å dekke noe av fjorårets underskudd. Tidligere har Tromsø kommune gitt PMF 100.000 kroner som var ørmerket årets festival, og som således ikke kunne brukes til å betale noe av underskuddet. Troms fylkeskommune har og-

så bidratt med 100.000 kroner for å dekke noe av fjorårets gjeld. Slik blir styret i PMF sittende igjen med et foreløpig underskudd på 100.000 kroner. Det resterende underskuddet må PMF dekke med årets inntekter. Formannskapet i Tromsø kommune har gitt inntrykk av at styret i PMF ikke kan regne med flere slike bevilgninger senere.

U Ola Bratlie

Kick-off med Drugstore

Til alles glede er årets Polar Rock Festival (PMF) etter mye om og men, endelig i boks. Og som om ikke det skulle være bra nok, så spiller selveste Drugstore på PMF's Kick-off party på SubSircus (tidligere Boccaccio) fredag den 20. september.

Dersom du var en av de 400 som var så heldig å få overvære fjorårets konsert med Drugstore på Brygga, vet du at dette er noe å glede seg til. Drugstore likte seg godt her i Tromsø, og publikum lot seg sjarmere i senk av fortryllende rock - og ikke minst av gruppas frontfigur, vokalist og bassist Isabel Monterio.

Innenfor britisk nyrock tilhører Drugstore den siste 90-talls bølgen av nye band. Gruppas spillestil skiller seg imidlertid kraftig ut fra band som Oases, Pulp og Blur. Særpreget til Drugstore ligger i at de tre medlemmene bringer med seg an-

dre musikalske tradisjoner enn dem vi vanligvis møter innen dagens britpop.

Fjorårets versjon av Drugstore besto av vokalist og bassist Isabel Montero. Amerikaneren Mike Chyliski på trommer og engelskmannen Daron Robinson som spiller gitar. I tillegg til disse, er bandet nå forsterket med cellisten James Bandbury. Han har de siste årene spilt i den britiske gruppa The Auteurs. Ytterligere forsterkninger har de foretatt ved å bringe med seg en ekstra bassist, James Brooks.

Drugstore har spilt sammen siden 1992. De har vært oppvarmingsband for Radiohead, Smashing Pumpkins, Tingersticks og Lemonheads, men står nå fram som en hovedattraksjon i seg selv. Det kan bare være et tidsspørsmål før de slår igjennom for fullt - og da kan de være for store for Ishavsbyen. Voldsomt, vakkert og forførende.

U Siri Vaggen Olsen

FOTO: KLAUS THYMANN

Greene

Dette er melodios pop fra Danmark. Tetteen fra København har holdt på i midten av åttitallet og har gitt ut tre album. Greene har markert seg i hjemlandet med en rekke konserter, blant annet på de-festivalen i år. Gitaren står i sentrum av popmusikken disse danskene leverer. De stjeler frekt og freidig fra popskattekammer. Dansk rock på norsk er ikke hverdagskost. Muligheten er å sjekke ut et av Danmarks poporkester.

22-Pistepirkko

Disse gutta burde være kjent for de fleste. 22-Pistepirkko består av de to brødrene Asko på bass og orgel, og P-K på gitar og vokal samt deres barndomsvenn Espe på trommer og vokal.

Dette er et allsidig og usedvanlig spennende band fra Finland. De har spilt sammen siden slutten av 70-årene og har vært innom stilarter som punk og eksperimentert med forskjellige grader av dadaisme for så å bli hekta på Iggy & the Stooges, surf-musikk, country og Link Wrayish rat-hole blues. Kan dette bli noe annet enn en spennende konsert?

Astroburger

Dette er et band som vel må sies å være veteraner i rockens undergrunn. Besetningen har variert opp gjennom Astroburgers 10-årige historie. I dag er det kun vokalist Geir Stadheim som har vært med fra begynnelsen. For øvrig består bandet av følgende eksellente medlemmer: Pio på trommer (gitarist i the O-men), Ola (vokalist i Run Dog Run), Rolf-Yngve på gitar (Lil' Highrollers etc...), samt David på tangenter. Bandet spiller rar, vindskeiv pop med tungt komp og bør oppfattes som en

Særlig sagnomsuste er de instrumentalløst som brukte kjøttkakene kan fremme. Astroburger er ellers aktuell i tikeroste «Stand on it» på nylen er visstnok på vei. De har de egen internetside som nok en mystisk Tromsø-laget!?

FOTO: MORTEN ANDERSEN

BADE NAKEN

Mandag 2.9 fikk skitne gutter og jenter oppleve vanvittige Prepples generøsitet av ord, råskap og svette.

«Helt av seg selv og uten store ord stod alt i lys og lue». Enkelte vil nok aldri vaske kinnet igjen.

Dette er øyeblikket før Prepples river av seg klærne og bader naken i publikum.

FOTO: MARTIN TJERSLAND

Som jomfrureportør for Utropia, Dum Dum Boys konserten betraktet et scoop en knapt kan fantaseres sine våteste drømmer. Ikledd skilte litt ustø på helgas rockefot, satte i bakgrunnen sammen med de kjerne av langhårede musikkelskere må å vise bandet sin anerkjennelse nemlig å stirre strengt foran seg man nesten usynlig beveger hodet med musikken.

Diving

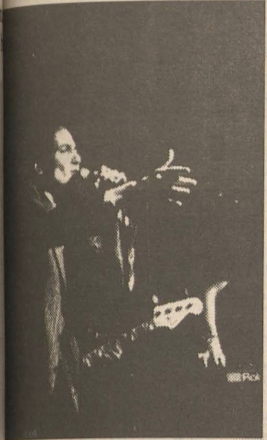
Det ville vært galt å kalle men

PMF gir deg disse...

Programmet til Polar Music Festival -96 er garantert nesten helt sikkert i boks. Utopia gir deg en nesten garantert komplett oversikt over festivalens lekkerbiskener. Konserterne avholdes på margarinfabrikken og SubSirkus.

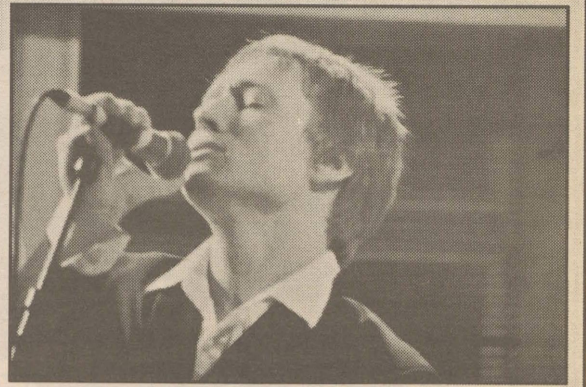
Scream Opera

Skiansbandet har lagt voodoo-rocken på hylla, og framstår nå kåte og lekne på sin debut-CD. Scream Opera består av Jon Grimsby på trommer, John Peter på vokal, trombone og orgel, Odin på gitar, Kim Wild på perkusjon og orgel og Carsten Holt på bass. Sceneopptredenen deres karakteriseres som energisk og full av spilleglede. Dette er erotisk kjærlighetsmusikk via highspeed punk/rock'n roll!!

Per Ivars Orkester

Verdens beste band fra Tromsø! Kvartetten, med Per Ivar Jensen i spissen, gir deg garasjerock av gylden årgang ispedd en sterk dose chiliepepper. De har utspring i legendariske Diddy Wah Diddy, og fremstår med en musikalsk autoritet de fleste kan drømme om. Per Ivars Orkester har den siste tiden hatt en rekke spillejobber, blant annet på Riddu Riddu festivalen og Oslo Rock Festival.

ARKIVFOTO

The Sands

The Sands kommer reisende fra sitt hjemland Belgia for å spille for oss under PMF. Det består av Michel Vanderhagen som synger og spiller gitar, Guy Van Nueten på keyboard, Roel De Loore på bass samt Thor de Boos på trommer og bakgrunsvokal. Dette bandet startet som et punk-band, og har gradvis utviklet sin egen stil. Musikken deres er til å drømme til. Deres atmosfæriske musikk blir bare bedre og bedre jo mer det blir hørt på.

Poor Rich Ones

Dette er PMF's andre bidrag fra Bergen. I forsøk på å sette musikken til Poor Rich Ones i bås, har artister som R.E.M. Grant Lee Buffalo og Sonic Youth blitt trukket fram! På deres debut-cd «Navety's Star» som ble sluppet tidligere i år, er det mange rare, oppfinnsomme og interessante lyder. Disse er fremskaffet ved utradisjonell bruk av fioliner, cello og gitarer. Kvartetten oser av selvtillit, til tross for en gjennomsnittsalder på vel tjue. De som liker kvalitetspop av fersk, men god årgang, bør gjøre seg klar for et møte med Poor Rich Ones under PMF.

Minus Maja

Dette er et av Tromsøs mest overlevelsesdyktige studentband. De spiller naiv og intelligent pop med stor teknisk dyktighet. Bandet har en fast tilhengerskare i Tromsø. Hovedsakelig bestående av venner og bekjente som kommer for å høre gode gamle slagere som «Veien til Italia». De har også satt musikk til tekster av Inger Hagerup og Nordal Grieg. De spiller også coverlåter av andre gode, gamle norske artister som Morten Harket.

Cane

Bergensbandet Cane består av fem medlemmer med en kvinnelig, svært fargerik frontfigur i Linda-Fay Hella. Hennes stemme er blitt sammenlignet med Bjørk's. Bandet består ellers av folk med fartstid fra band som XS Oblivion og Paraplegic. Cane spiller litt sær og veldig vakker popmusikk. Særpreget, samt kvaliteten på bandet, er vel også en grunnen til at de store plateselskapene har fått øynene opp for dette Bergensbandet. I januar skrev Cane under platekontrakt med Warner Music. Debut-albumet vil være klart til utgivelse i januar-97.

Cybele

Fem jenter utgjør Oslobandet Cybele. De spiller mollstemt rock med melankolske og trolske stemninger. Live fremstår de med en råskap som sjelden forbindes med jenteband. Det dystre blandes med en råskap som fremmer assosiasjoner til for eksempel Seigmenn. Cybele har eksistert i to år og har i den tiden spilt rundt på Østlandet, og blant annet på Rockefeller, So What og Betong i Oslo. I forbindelse med musikkens dag i juni i år, vant Cybele en innspilling i NRK P3 Studio. CD vil bli utgitt i løpet av høsten. Låtmaterialet deres er egenprodusert.

FOTO: AGNETE BRUN

U Siri Vaggen Olsen

ungdommer foran scenen for en pulse-ende brudulje som skjærte seg med glasskår i pannen av henrykkelse, men alle koste seg på Rogers. Kassen jeg satt på var meget velegnet til diving, men det nedverdige minnet om en Seigmenn-konsert satt som klistret i hjernebarken. 20 minutter med lange firsprang, kun ikledd strømpebukse og en liten genser. Lett panisk ved erindringen prøvde jeg å konsentrere meg om oppgaven min. Dum Dum-guttene kunne lene seg tilbake og henslengt spille på erfaring.

ler du deg?» overflødige, så vi hoppet rett på den saftige delen. Vi konfronterte Aslak med spørsmålet hele Norden lurer på:

– Hvem kom først på «bilhjulcoverideen», Dum Dum Boys, med Transit, eller Bryan Adams? Her viste Dørum ingen nåde for gode gamle Bryan. «Noen» mumlet også noe om et eventuelt søksmål, men støyende hammerfestinger gjorde det umulig å oppspore ut-sagnets opphavskvinne...

Vi tok så Dørum tilbake i tid, og dvelte ved minnet om de sagnomsuste «Brothers», et av de tre Sirkus Midgard bandene. Selv om Dørum syntes at brødrene var et jævli tulleband som hang seg på som blodkåte mygg, ble han ikke

sur. Selv ikke det at fotografen frekt påstod at Prepples bilverksted hadde gjort en dårlig jobb på morens orange Volvo, fikk vår venn ut av fatning. Muligens fordi det foregående spørsmålet omhandlet Dum Dum Boys som Norges mest sexy rockeband?

Trøndere og hammerfestinger

Samtalen dreide igjen inn på emnet musikk, og denne gang var trønderbandet D.D.E. i ilden. Med avsky i stemmen slo Aslak fast det mange ønsker å si, men ikke tør i frykt for store menn med stygge barter:

– D.D.E. er en bekreftelse på at vi bor i Norge. Han fortsetter i samme bitre tone:

– Det går ikke an å si at en hater et band, men...

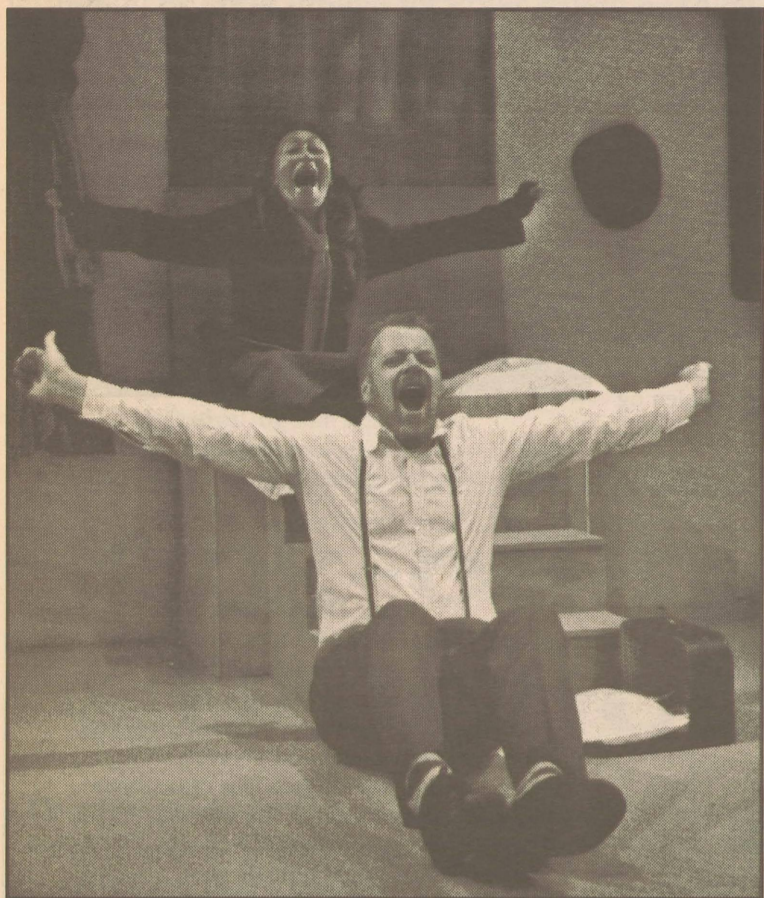
Konversasjonen blir her brutt av en taletrengt og noe ustø hammerfesting som prøver å lokke Dørum til å invitere seg selv til hotellrommet hans.

– Du er frontfiguren i bandet, ikke sant? Hammerfestingen kunne ikke ha gjort det ønskede inntrykk, for Aslak virket litt avvisende. Etter å ha narret denne rare karen til å tro at han var direkte på radioen, (med en diktafon på størrelse med en Walkman) labbet vi fornøyd hjem.

«Det ble stille en lang, lang stund etter amen.»

U Camilla Glanfield

Den lille mannen – den store ensomheter

Morgenstund har gull i munn.

FOTO: OLA RØE

Dersom du skulle være så voksen at du har fått barn, eller så barnslig at du kan vente med å bli ordentlig voksen en stund til – da er det definitivt en god ide å legge turen innom Kulturhusets lille scene. Her kan man frem til den 25. september. overvære dramatiseringen av Barbro Lindgrens store lille barnebok «Historien om den lille mannen».

Her møter vi den lille mannen (Svenn B. Syrin) som bor alene i et lite hus. Men han er så ensom, han har ingen venner og ute i den store verden vil ingen engang hilse på han. I sin fortvilelse setter han inn en annonse i avisen der han søker en venn. Så setter den lille mannen seg på

trappa utenfor sitt lille hus og venter. Slik sitter han hver dag i ti hele dager, men ingen kommer. Mest som han er i ferd med gi helt opp, dukker plutselig en hund (Makka Kleist) opp. Mannen gir den litt mat og hunden kommer igjen, hver dag. Slik får den lille mannen en venn. Men eventyret slutter ikke her. Nye skuffelser venter den lille mannen. Og nye venner...

Nært samspill

Problemet med gode bøker er som alle vet at de så ofte blir offer for kleptomane kvasidramaturger som tror de finner opp hjulet på nytt, straks de drar med seg titlene samt en håndfull åpenbare poeng inn i sitt kunstmedium; det være seg film eller teater. Sampo Teater, Hålogaland Teater, samt fire strykere og en fiolinist fra Tromsø Symfoniorkester har imidlertid laget en samproduksjon som står fjellstøtt på egne bein. Stykket har blitt et spennende og nært samspill mellom skuespillere og musikere. Scenen er relativt minimalistisk oppbygd og går fra veggen ut iblant publikum. Det skaper en intim atmosfære mellom stykket og publikum. Dette forsterkes ytterligere ved at musikerne er plassert i hvert sitt hjørne av rommet, mitt blant barn og barnslige voksne.

Prompe hann?

Vi ble trollbundet fra første stund. Barna dekorerte forestillingen med små kommentarer fra sin linja. Den lille mannen kjeder seg i sin ensomhet, og tar frem blokkfløyte:

– Mamma, koffør fløyte hann???, den lille mannen gir seg så sårt i sin ensomhet. Det er publikum også. I allefall de fleste:

– ...hann skrik jo, enda hann er stor!!!

Og:

– Prompe hann??

– Næh, din tulling, det er en bil!!

Gakk hen og se selv. Du blir rantert både tårer og litt tilslutt utilsiktet latter.

U Martin Tjersland

Blod og lik på lerretet

Jörg Buttgerreit er regissøren som med lånt utstyr og gode venner gikk hen og skapte en film det vil gå gjeteord om hos det kresne publikum. Ikke fordi filmen er så fordømt bra, for *det* er den absolutt ikke. Men snarere fordi den er så gjennomført grotesk. «Nekromantik» er tittelen som forårsaket lange køer utenfor Blå Rock Cafè en tidlig torsdags kveld. Ingen tvil om at folk ville sjokkeres.

«Nekromantik» er en lavbudsjett-film, og bærer tydelige preg av det. Sprakende musikk som understøtter det groteske gjallet ut av høyttalerne under de blodige sekvensene. Komponisten er ingen ringere enn den sterkt adferdsavvikende hovedpersonen i filmen. Samme skuespiller laget til og med sin motspiller, Herr Lik, som trygt kan sies å inneha en sentral rolle i filmen.

Nekrofil kjærlighet

Kort fortalt handlet filmen om et tilsynelatende harmonisk kjærestepar med en hang til døde kroppsdeler. Da muligheten for å kose seg med et helt lik dukker opp, er lykken total. Men ikke særlig lenge dessverre, for fruene i huset finner det etterhvert mer interessant å degge for det stinkende kadaveret fremfor å tilbringe tid med kjæresten. Hun forsvinner med liket og etterlater en sonderknust

mann som slår i hjel katten sin for å ha noe å «trøste» seg med. Etterhvert får han en sykkelig trang til å slå i hjel mennesker også, kanskje fordi han er på leting etter den store nekrofile kjærlighet? Det ender imidlertid med et skrik og en orgasme, der hovedpersonen tar livet av seg selv på en bestialsk måte: En brodkniv i magen samtidig som han får utløsning, pirret av sin egen dødskamp.

Reiser rundt

Jörg Buttgerreit gjestet selv visningen som var i filmklubbens regi. Litt skuffet kunne man konstatere at han slett ikke så særlig slem ut. I hvertfall ikke på utsiden. At han i tillegg er vegetarianer forsterket inntrykket av at han er ganske snill. Han har imidlertid et sterkt behov for å lage provoserende filmer. For det er ikke alminnelige skrekk-filmer han bruker tiden sin på.

– Mine filmer omhandler virkeligheten, derfor har jeg blant annet i «Nekromantik» tatt med et dokumentar-utdrag av en kanin som blir drept og fladd. Dette er for å forsterke inntrykket

Jörg Buttgerreit holder foredrag om sine sjokkerende filmer på Blå Rock.

FOTO: LARS AKE ANDERSEN

av hva det hele dreier seg om. Nemlig at det ikke er noen utpreget forskjell på å spise dyrekjøtt eller menneskekjøtt. Vi er ikke langt ifra å være kannibaler. Kanin-innslaget skal gi de ekte effektene, og erfaringsmessig er det disse scenene som vekker størst avsky.

Vi skal alle dø

– Vi mennesker har en sterk redsel for å dø. I alle mine filmer er hovedtemaet Død, nettopp fordi vi alle skal dø en dag. Vi må bli kvitt den sterke frykten for dette, og jeg har en naiv tro på å gjøre noe for å bli kvitt

denne dødsangsten gjennom filmene mine. Mordscener fascinerer meg dessuten sterkt. Jo mer makabert, desto større åpenhet om det etterpå, ikke sant?

Sterke kvinner

I filmen til Buttgerreit er det kvinnen som forlater mannen, og hvor han så hengives til en drapstiksering, drevet av en bunnløs kjærlighetsorg.

– Jeg liker sterke kvinner, så det kan nok være grunnen til at jeg lar hun forlate ham, og ikke omvendt. Når hovedpersonen tar livet sitt får han samtidig en løsning som til slutt ender i en

blodsprut, kanskje ikke romantisk, men sex og nært forbundet med hverandre. «Nekromantik», og den like gjerne defineres som sterkt erotisert film fremtidskaber. Scenen hvor parret med liket de har ervervet seg, en ser bort fra det slimete de på død og liv skal søge

Forbudt film

Filmene har fått stor oppmerksomhet over hele Europa på grunn av at tyske myndigheter beslagla filmene som forberedelse til visning i

Pablo Picasso på Kunstmuseet

Fram til 20. oktober kan du se 50 grafiske arbeider av Pablo Picasso på Nordnorsk Kunstmuseum. Utstillingen har et til dels sterkt erotisk tilsnitt, så kanskje vil dette appellere til andre enn den vanlige kretsen av kunstinteresserte.

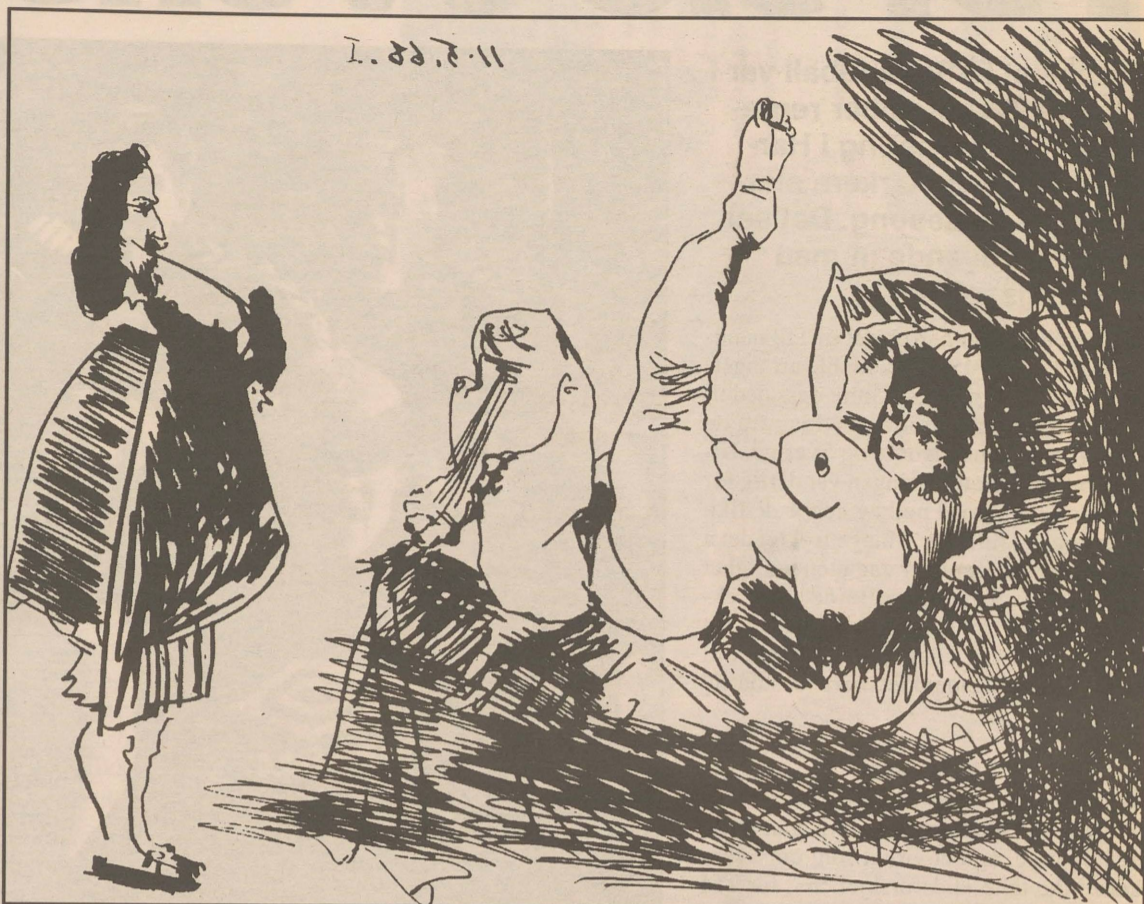
Det er første gang Tromsø kan by på en utstilling av Picassos arbeider. Sjelden har vi muligheten til å se verker av en kunstner med så stort internasjonalt format som ham her i byen. Århundrets kanskje mest betydningsfulle kunstner, ifølge mange forståelse. Han var både omstridt og for-gudet. Han sto for uforsutsigbare forandringer i kunsten og hadde hele livet evnen til å fornye seg. Allerede som 16-åring hadde han eget atelier, og som 19-åring var han etablert i Paris. Han hadde en frodig fantasi og en stor appetitt på livet. Han utviklet kubismen i begynnelsen av dette århundret, noe som ble avgjørende for hans karriere.

Suite 347 er navnet på serien som de 50 arbeidene er hentet fra. De grafiske bladene er sterkt selv-

biografiske, og utgjør samlet et tilbakeblikk på hans liv og arbeid. Hovedtemaet i Suite 347 er kvinnen. Hun var hans store inspirasjonskilde gjennom hele livet.

At en 87 år gammel mann laget en så erotisk serie som Suite 347 er i seg selv fascinerende. Her blandes forskjellige motiver og teknikker, og det er spennende å studere alle finurlige detaljer i bildene. Kvinnen går igjen i de aller fleste bildene, og helst frodige og nakne utgaver av sorten. Kunstnerens forhold til sin modell og sirkus- og gjøglerlivet er forøvrig to av hovedtemaene i serien. Utopia anbefaler deg å ta turen innom kunstmuseet og gjøre deg opp din mening om Picasso. Er han århundrets største kunstner, eller rett og slett en mannsgris i ordets rette forstand?

U Stine Eidissen Bya

På sengekanten med Pablo Picasso i «Blad nr. 74», en streketsing fra 1968 i serien «Suite 347». Bildet er hentet fra katalogen til Nordnorsk Kunstmuseum, og kan skues i deres utstilling i disse dager.

Spennende høst

ener selv at disse reaksjonene ett ikke var forespeilet, men ifekten av det var utvilsomt en od reklame. Han har etterhvert et godt bilde på reaksjonene som har kommet etter at folk sett filmen.

I Spania var reaksjonene bre. Det var ingen som hadde problemer med dødsscenerne, og blod og lik forøvrig. De vestige tabuer rundt dette syntes altså ikke til å gjelde like sterkt som det har gjort andre steder. På filmklubben «Himmel og Helvete» i Oslo tok politiet kopien av filmen før den rakk å bli vist. Etter en runde med rettsaker ble det bestemt at filmen kunne vises i lukkede forsamlingsrommer, men at publikum må være over atten år. Det myteomsunnende ved filmen har derfor stor grad blitt hjulpet på vei av myndighetenes restriksjoner. En status som filmen strengt tatt ikke fortjener i og med at den ikke er særlig god. Et siste spørsmål til regissøren er derfor om vi virkelig trenger slike filmer om folks kvalme seksuelle tilbøyeligheter.

– Dette er ikke en film for alle, men jeg innrømme, men den kunstneriske frihet gir meg rett til å uttrykke det jeg måtte ønske. Og det er slik jeg vil filmen skal forstås; som et uttrykk. Valg av tema blir derfor mer tilfeldig.

U Kristine Halle

Filmelskere i Tromsø trenger ikke bli deprimeret av tanken på høstens tilbakekomst. Når vi nå går inn i den mørke årstid kan nemlig Tromsø Filmklubb presentere et rikholdig utvalg av kvalitetsfilmer. Vidt forskjellige filmer som «Hellraiser» og Capras «It's a Wonderful Life» har fått plass på høstens program, med mange andre høydepunkter å glede seg til frem mot eksamenstider.

Allerede har Filmklubben rukket å vise bl.a. Lars von Triers «Riget», kultklassikeren «Texas Chainsaw Massacre» også kjent som «Motorsagmassakren», og

Kubricks «A Clockwork Orange.» Men hvis vi skal våge å plukke ut noen høydepunkter fremover, er ikke noen av de følgende filmer å forakte.

Hellraiser står på plakaten allerede kommende fredag. Den regnes som en av de moderne klassikerne innen skrekkinde, og er regissør Clive Barkers debutfilm. Han er kanskje mest kjent som forfatter, filmen «Hellraiser» er da også basert på hans historie «The Hellbound Heart.» Handlingen er som følger: Frank Cotton kjøper en mystisk, magisk boks i det fjerne Østen. Boksen skal inneholde ånder som kan bringe eieren ubeskrivelig nytelse når de frigis, men Frank gjør en fatal feil i denne prosessen. **Citizen Kane** regnes av mange som tidenes beste film. Orson Welles' klassiker fra 1941 handler om livet til Charles Foster Kane. Dette er en fiktiv person, men det hevdes at han er basert på mediemagnaten William Randolph Hearst. Kane dør ensom i sin luksusbolig Xanadu, med ordet «Rosebud» på leppene. Journalisten Thompson prøver etter hans død å avdekke Kanes hemmeligheter med utgangspunkt i dette ordet. Han kommer i kontakt med Kanes nærmeste, og sakte bygges bildet av aviskongen og politikeren Kane opp. Før visningen av «Citizen Kane» vises

dokumentaren «One Man Band», som omhandler regissøren Orson Welles med utgangspunkt i hans 20 siste år. Datoen du bør huske er 12. oktober.

Trainspotting og **Shallow Grave** er begge regissert av britisk films nye stjerneskudd, Danny Boyle. Sammen med produsent Andrew Macdonald og manusforfatter John Hodge utgjør de supertrioen den britiske filmindustrien har trykket til sitt bryst. Og det er jammen ikke rart! Begge filmene er nemlig av høy kvalitet, med humor som en viktig ingrediens.

«Shallow Grave» handler om tre venner i Edinburgh. De deler en svær leilighet, og søker nå etter en fjerde leieboer. Til slutt bestemmer de seg for Hugo, som har masse penger og virker spennende. Så dør Hugo etter kort tid, og sammen med hans nakne kropp finner de en koffert stappfull med penger. Hva skal de gjøre? Vel, hva hadde du gjort? Nettopp, de beholder pengene. Men det viser seg snart at dette fører med seg ytterligere komplikasjoner...

«Trainspotting» er basert på skotten Irvine Welshs bok med samme navn. Handlingen foregår fremdeles i Edinburgh, men denne gangen beveger vi oss noen

hakk ned på den sosiale rangstige. Faktisk helt til bunnen. Renton (spilt av Ewan McGregor) og hans kamerater lever på kanten av tilværelsen. Heroinet står svært sentralt i deres eksistens, mange plasser under kommer ting som fotball, jenter, og en stadig søken etter mer penger. Filmen konsentrerer seg om dette miljøet, og om Rentons forsøk på å komme seg ut av det. Med hjelp av mye humor får vi en film om stoff som hverken forherliger eller moraliserer, men tro meg: du vil ikke bli fristet til å prøve noe sterkere enn øl etter å ha sett denne filmen!

Begge filmene går den 15. november, og kan varmt anbefales.

Det er også en rekke andre filmer som kan være verdt å få med seg i høst. Blant annet har «Leon», «Brent av solen», og «Whitnail & I» alle fått gode kritikker. Det ser i det hele tatt ut som om det kan være noe for enhver smak på Filmklubbens program, og hvis du har slitt deg gjennom det du skulle lese av fagstoff i løpet av uka, kan det kanskje være en ide å unne seg en film i helga?

U Stian Skaar

TSI slo svenskene

Herrelaget i TSI håndball var i helgen 7-8 september representert i en turnering i Harstad som skal markere starten på en ny sesong. Det ser unektelig lovende ut med turneringsseieren.

7-8. september var herrelaget til TSI håndball med i «Tjuvstarten» som ble arrangert i Harstad. Gutta på laget kjørte buss ned til Harstad for å måle krefter med lag fra de nordligste fylkene i Norge og Sverige. Utgangspunktet for turneringen var dårlig for TSI, for det var med nød og neppe de fikk stablet opp et fullt lag. Mange fryktet det å spille flere kamper hver dag uten mulighet for innbytte. Samtidig ville de være ekstremt utsatte hvis noen ble skadet. En annen bakdel var at laget som ble sendt til Harstad i utgangspunktet bare bestod av backer.

Tidlig seier

Første kamp ble spilt klokken 8 lørdags morgen. Motstanderen kom fra Malmberget i Sverige, og det virket som om Svenskene ikke tålte «tidsforskjellen», for TSI vant knusende 22-11. Humøret steg raskt blant tromsøstudentene, og ettermiddagens to kamper endte begge med seier. Det så unektelig lovende ut for søndagens avslutning på turneringen. TSI ledet sammenlagt, og det preget humøret på lørdagskvelden da det var samling for sosiale aktiviteter.

Søndagens første kamp ble på forhånd fryktet av spillerne. De var stive og støle i musklene etter tre kamper dagen før. Samtidig skulle de møte Kiruna fra Sverige som hadde et par meget bra individuelle spillere.

Men i god tradisjon fikk TSI full ten-

Seierslaget består av bak fra v.: Tommy Bergersen, Martin Maisenhölder, Chrstian Vold, Jens A. Wathne. Foran fra: Børge Steffenakk, Øystein Grimstad, Alf Kirkesæther. FOTO: P. A.

ning, og etter å ha spilt en praktfull forsvarskamp dro de i land nok en seier med 21-17. Dette var den fjerde seieren av fire mulige, og TSI ledet turneringen. Men det var en kamp igjen før champagnekorken kunne sprettes. Det gutta ikke viste var at deres siste motstander sleit med få spillere og mange skader, slik at de måtte trekke seg fra turneringen. De vant den siste kampen på «walk-over», og dro også i land

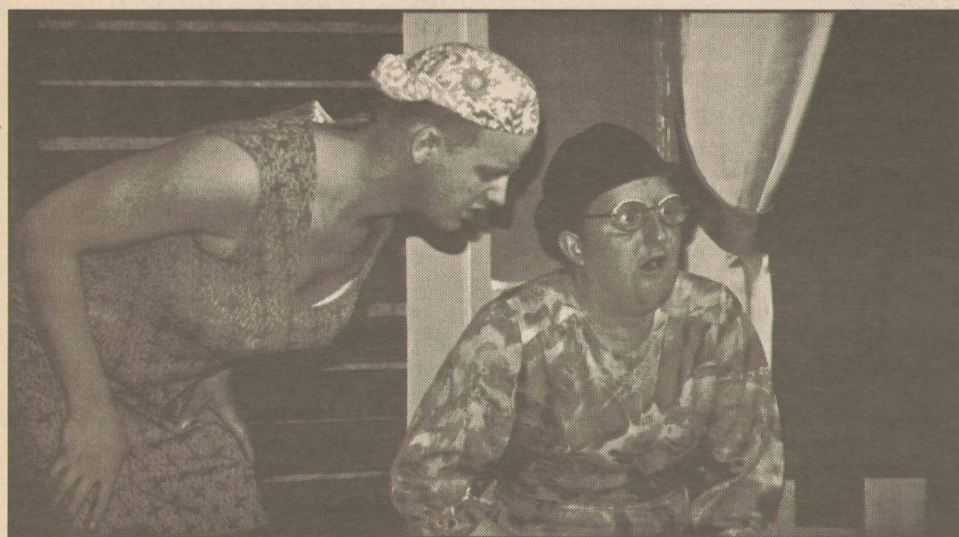
sammenlagtseieren. En stor bragd av TSI håndball, som foran årets sesong har fått gode forsterkninger.

Ny serie

Til daglig spiller herrelaget til TSI i 3. divisjon Troms. I fjor dro de i land en tredjeplass. Det er færre lag som er påmeldt til serien i år, slik at man har sett seg nødt til å avvikle den i form av fire helge-

turneringer. De fem lagene som er påmeldt vil møte hverandre fire ganger, der helgeturneringene vil bli arrangert i Tromsø. Så det er bare å ønske gutta til med en ny sesong!

U Ola Bratlie

Revymafiaen lager mye moro i storsalen på Folkets hus.

Morsom kartellhumor

Revymafiaen har begått enda en revy. Denne gangen har de kalt den Syke Saker, et navn som egentlig passer ganske bra.

For syk var mye av humoren, sykt morsom. Riktignok ikke hele tiden, men jevnt over synes vi revyen

var av bra kvalitet. Grunnen til at det hele blir så vellykket er en blanding av entusiastiske og gode skuespillere, et band som spilte bra og et bredt program.

Det eneste som kanskje ikke helt holdt mål var kvaliteten på tekstene. Litt for mange av numrene mangler snert og et godt sluttpoeng. Heldigvis er skuespillerne så gode at de til tider litt kjedelige tek-

stene ikke merkes så godt.

Analfiksert

Man kan vel trygt si at sex var et stikkord under forestillingen. Ikke bare var det mange pene jenter og gutter som flagret lettkledd fram og tilbake på scenen, de fortalte også mye om puling i forskjellige sammenhenger. Fjerting var også en viktig bestanddel; et helt nummer bestod faktisk av to personer som satt

og laga vind på en krakk, – heldigvis var det ikke ekte saker. Det hele toppet seg når en stakkars publikummer ble trukket opp på scenen og måtte synge at han ville gjøre intime ting med en av skuespillerinnene. Da var det nok ikke bare undertegnede som var glad han befant seg på rett side av rampelyset.

Satire

Alle revyer med respekt for seg selv har med noen satiriske spark til kjente personer og institusjoner, således gjorde Revymafiaen narr med alt fra Hålogaland teater og TIL til Polar Music Festival.

I de rundt 90 minuttene revyen varte, fikk vi servert både sang, dans og morsomheter, alt svært så bra akkompagnert og bundet sammen av bandet «Jan-Ivars» (som også spilte en egen låt i pausen).

Alt i alt kan vi trygt anbefale en tur til folkets hus. For 75 studielånskroner var moroa verdt.

U Magnus Clough

Knust kunst

I forbindelsen med DEBUT-ukas åpningskonsert på språk- og samfunnsfagsbygget, ble deler av collagen «Vår ære» knust etter et uheldig møte med en student.

Studenten klarte seg ettersegende uten varige men, mens collagen mistet en av de pålimte platene.

Unni Grøneng ved PLUT (Plan- og driftsavdelingen) velger å tolke episoden som et «hendig uhell».

– Vi har veldig lite hærverk på kunstverkene, og det tolker vi som at studentene setter pris på utsmykningene, sier hun.

Det var kunstneren Yngvild Fagerheim som stod for utsmykning i den såkalte sentralhallen som skiller ISV og ISL. Hun blir nå etterlyst av PLUT for å «vedlikeholde» kunstverkene – samt utøve kyndig

Unni Grøneng med rester av «Vår ære» reparasjon av det ødelagte kunstverket.

– Vi vil heller oppmunne kunstneren, enn vedta en dom som stod for seg selv, sier hun. Hun er ettersegende ute med studentene endelig ferdig med å bringe kunstverket tilbake, og hun har allerede meldt at kunstverket holdt til på Østlandet – så hvis du har noen tanker om tingene der nede kan du be dem prøve å finne ut av det. I det minste kan PLUT bli veldig glad i «Vår ære» hel igjen...

U Per Steinar

Studentene i Strandtorgets vold

Cand. lekkandidat i full gang med å snuble i hoppe-tauet. Det tok ikke lang tid før tre kryss og is var sikret.

FOTO: MARTIN TJERSLAND

Jazzklubben, potetløp, en flaksende tøyravn, utdeling av is og gratis kaffe var noe av det Cand. lek eksaminatorene fra høyskolen og universitetet kunne tilby på Strandtorget i forbindelse med superlørdag den 31. august. Alt dette ble arrangert i forbindelse med Debut-uka, et prosjekt satt i stand av studentene og som tar sikte på å vise nye og gamle studenter hva Tromsø har å by på.

Strandtorget var for anledningen omgjort til en gigantisk lekeplass for lykkelige barn som kastet er-teposer, hoppet slengtau og spikret spiker, alt for å få gratis is og en Cand. lek grad. Innsatsen var upåklagelig, selv om resultatet nok var litt varierende, men her er det nok å forsøke forsikret ivrige Cand. lek-eksaminatorer.

Variert

Ingen kan påstå at det var et dårlig utvalg i musikalske tilbud, her var både gammeldans, jazz, afrikansk dans og blandakoret Samklang representert. Derimot var ikke oppmøtet fra andre organisasjoner like stort som Debut-ukas representanter hadde håpet på, noe de håper retter på seg til neste år.

Ravn med forplantningsproblemer

Debut-ukas logo består av Odins to ravner Hugin og Munin. I den forbindelse hadde man klart å fremskaffe et eksemplar av arten sydd på Hålogaland teater. Det var budsjettert med 5000 kroner for en ravn, noe som i følge utregninger fra teatret gir 5 kroner i timen i arbeidspenger. Naturlig nok var ikke kunstneren særlig fornøyd med betalingen, noe som kan føre til at raven må klare seg uten sin partner en stund til, selv om man håper på en ny til neste år.

U Marit Helene Stensen

Tre små med is og diplom

Nora, Knut Oskar og Lene spiser is.

FOTO: MARTIN TJERSLAND

Vi fant de tre Cand lek deltakerne Nora (5), Lene (5) og Knut Oskar (2) som fornøyd var i gang med å fordøye belønningen på en benk. Vi bestemte oss for å spørre idrettsutøverne om hvordan det føltes etter å ha gjennomført Cand lek øvelsene.

Nora for sin del syntes det mest var lett, sånn rent bortsett fra å hoppe tau da:

– Det var vanskelig det. Lena derimot mista poteten sin, men banke spiker var artig føyer hun til, mens hun ser sky bort på fotografen som svermer rundt oss. Hun har nok litt igjen før hun er like ubesværet framfor kameraet som for ek-

sempel Gazza.

Knut Oskar er bare et lykkelig glis midt inne i all isen. Hans kommentar kretser om skokvaliteten, han har nemlig nye sko med en ordentlig kenguru på:

– Nydelig gode, utbryter han midt i mellom to munnfuler med is, i det han ser triumferende ned på skoene sine.

Som enhver god idrettsutøver vet han at skoene er viktig for ens suksess når det gjelder sport. Sko eller ikke, alle fikk is og diplom, og at mamma blir kjempeglad for diplom, det er noe Lene er overbevist om.

U Kristine Halle

Et slags eventyr

Med Tromsdalstinden i bakgrunnen og regnryr i lufta var scenebildet satt for en eventyrforestilling på Strandtorget i sentrum.

Superlørdagen kunne skilte med Teatergruppen Eggerøre sin urpremiere på «Et slags eventyr». Asbjørnsen & Moe ville kanskje ikke gått god for denne historien, der Reform 94 var det store stygge trollet og Gudmund Geitebukk dens pådriver, men de fleste ingredienser var med i harseleringen over studenttilværelsen. Alt i god eventyrånd.

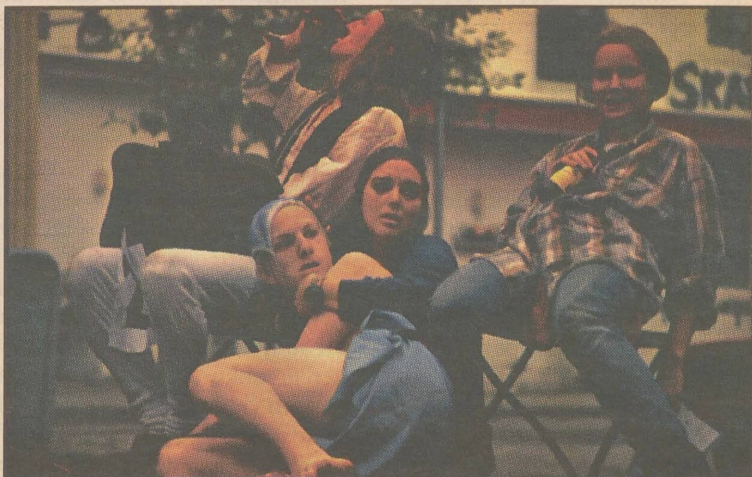
Kristoffer Jørgensen loset oss gjennom forestillingen som forteller. Med engasjement og innlevelse hoppet han like godt inn i en rolle, men var raskt tilbake igjen. Forestillingen bar forøvrig preg av raske skift og fantasifulle kostymer for å illustrere de ulike personer som Espen Artiumsladd

møtte på sin vei til kunnskapen.

I ganske så kjent stil kom Gudmund Geitebukk trampende inn på scenen for å hjelpe de for-tapte på vei. Men med nista hjemmenifra som snart tar slutt, blir sandalen for tørr å tygge på i den store sammenhengen. Trollet ved brua avviste de fleste som prøvde å komme inn i systemet. Her var det ingen plass for de som var «annerledes».

Moralen er at samfunnet får de sykdommer de fortjener, og det går heller ikke alltid som du tror!

U Kristine Halle

En håndfull studenter rammet av Reform-94.

FOTO: MARTIN TJERSLAND

Er Simone de Beauvoir sin forhatte, omdiskuterte og lovpriste bok, «Det annet kjønn» fortsatt aktuell i dagens samfunn, 48 år etter at den kom ut?

Kvinnen

fortsatt «Det annet kjønn»?

Boka omhandler kvinnens underlegne stilling i forhold til mannen, men ikke i tradisjonell innpakning. I tråd med Eksistensialismens hovedbud om individets ansvar for eget liv og de valgene en foretar, hevder hun at kvinners feighet må ta en stor del av ansvaret for kvinners posisjon.

Simone de Beauvoir ble født i 1908 innenfor de trange rammer det franske borgerskapet satte for kvinner. I ungdomstiden kom hun i kontakt med et radikalt intellektuelt miljø med den kjente eksistensialisten Jean Paul Sartre, noe som preget henne sterkt. I boka «Det annet kjønn» tar hun for seg kvinners stilling fra de tidligste samfunn opp til hennes egen samtid. Hun fremhever betydningen av at kvinnesak ikke er noe delproblem, men må sees i en totalsammenheng. Boka er basert på eksistensialismens etikk og frihetsbegrep, hvor kvinners frihet blir hovedspørsmålet:

Finnes kvinner?

Hun innleder med å stille det tilsynelatende basale spørsmålet: Eksisterer det overhodet kvinner? Selvfølgelig, vil nok de fleste svare, hele 50 % av befolkningen er av hunkjønn. Men, man hører til stadighet at kvinneligheten er i fare, at vi må oppføre oss som kvinner, og de fleste er nok kjent med uttrykket «mannfolk i skjørt». Et hvert hunkjønnsvesen er altså ikke nødvendigvis kvinne, konkluderer Beauvoir med. De fleste filosofer med respekt for seg selv har på et eller annet stadiet i karrieren forsøkt å definere kvinnen, noen mer vellykket enn andre: Aristoteles som mente at: «Kvinnen er en kvinne i kraft av

Hvilken ulykke det er å være kvinne, og dog er ulykken egentlig at når man er kvinne så fatter man det ikke.

Søren Kirkegaard

vise manglende egenskaper», godt oppfulgt av den katolske kirkefaderen Thomas Aquinas som mente at: «Kvinnen er en mislykket mann. Fra vår tid kan man nevne Dorothy Parker som i boka Modern Woman – The lost Sex sier at:

– Det er umulig for meg å være saklig ovenfor bøker som kun behandler kvinner som kvinner. Hvor forskjellig disse definisjonene enn er har de en ting til felles, nemlig at de tar utgangspunkt i mannen for å definere kvinnen. Mannen representerer menneskeheten, og når kvinnen skal defineres gjøres det ikke ut i fra henne selv, men i forhold til mannen. Beauvoir understreker at kvinner er noe særegent, som aldri vil eller kan bli som menn. Å hevde at kvinner er akkurat lik menn er en undertrykkelse i seg selv, da man ikke tillegger de kvinnelige egenskapene noe verdi. Det er symptomatisk at en mann al-

dri ville finne på å skrive en bok om den spesielle stillingen menn inntar i menneskeheten, mens kvinner finner det nødvendig å gjøre nettopp det.

Kvinnen – det annet kjønn

Det er den stillingen som kvinnene inntar i menneskeheten, det at hun får sitt særpreg i forhold til menn, og ikke i kraft av seg selv, som er opphavet til bokas tittel: Det annet kjønn. Menn er individuelle enkeltpersoner, mens kvinner inntar roller som et relativt vesen, definert ut fra mannen. Alle ting har en naturlig motpart slik som Gud og Djevelen, Yin og Yan, natt og dag og så videre. Ingen ville finne på å si at natten er en mørk dag, altså å definere natt ut fra dagen sine særtrekk, men ville definere begrepet natt på sine egne premisser. Slik er det i alle tilfeller hvor det oppstår en slik dualitet, men ikke i forholdet mellom mann og kvinne. De to kjønnene er uløselig knyttet til hverandre, men ikke i et li-

Man ønsker at alle menn skulle lese denne boken, men hvor mange har manns- mot til dette.

Poul Henningsen

Simone de Beauvoir

keverdige forhold. Mannen er et subjekt, han er hva han er i kraft av seg selv, mens kvinnen er et objekt som får sine særtrekk i forhold til mannen. Dette gjelder ikke bare menns måte å tenke på kvinner på, men også kvinners egen måte å tenke om seg selv på. Kvinner tenker på seg selv i forhold til hva som kjennetegner mannen, altså en dualisme av to motparter som i alle andre sammenhenger ville blitt definert som to selvstendige subjekt er i dette tilfellet gjort om til et subjekt og et objekt, «det andre», også i kvinners egne øyne.

Hvorfor godtar kvinner å være objekt?

Det har skjedd før i historien at mennesker har latt seg definere på en annen gruppe sine premisser, men da har det alltid vært åpenlyse årsaker til det: Et eksempel er negrene i USA som på grunn av at de er i mindretall

og historiske begivenheter befunnet seg i en underleggetuasjon. De har da også opprør, noe Beauvoir ikke har vært tilfelle med. Til tross for at kvinner ikke har kommet inn i historien senere enn mennene eller mindretall har deres opprør nådd utover det rent bolske. Selv om visse forrester er gjort er kvinnene sterkt hemmet i sin utfoldelse det de konkurrerer på. Menns premisser, og økonomi sett er de nesten en paritet. Menn har bedre lønn, bedre utdanningsmuligheter og har lavere topposisjoner innenfor eksemplene det private markedet.

Kvinnens feighet

Når et reelt opprør ikke blir gjennomført skyldes det at kvinnene selv ikke har gjort nok å fremme dette, Kvinnens bundet til mannen i et

kan må ha mistil-
lit til alt hva mann
har sagt om kvin-
ner, for de er selv
både dommer og
part i saken.

Poulain de la Barre

å ønske
en revolu-
sjon. Det
eneste kvinner
forlanger er at vis-
se følger av kjønns-
forskjellene fjernes.

Hvordan oppnå reell likhet mellom kjønnene

Her setter Beauvoir fokus på våre dypeste tankemønstre vedrørende kvinner. Å kreve samme rettigheter og muligheter for kvinner som for menn betyr ikke at man skal lukke øynene for hennes særlige situasjon. Man må ikke gjøre den feilen å kun begrense problematikken til å gjelde den materielle dimensjonen slik som likelønn og utdanning, men må utvide det til å gjelde hele den menneskelige virkelighet. Opp gjennom tidene har det blitt lansert forskjellige forklaringer på hvorfor kvinners posisjon har blitt som den har blitt, eksempelvis gjennom biologi, psykoanalyse, teknikk og seksualitet. Disse er gode *delforklaringer*, men er helt verdiløse dersom man ikke setter dem inn i et helhetsperspektiv, i hele den menneskelige virkelighet. Dette tankemønstret som gjelder kvinnens po-

s i -
s j o n
som sub-
jekt oven-
for mannen er
nettopp kvin-
ners problem i
følge Beauvoir: I
kraft av å være men-
neske er hun fri og selvstendig
til å velge vil hun møte en ver-
den der hun på grunn av sitt
kjønn blir tvunget til å ta på seg
rollen som den Andre, alle krav
går sammen om å gjøre henne
til objekt, noe som henviser hen-
ne til stagnasjon. Hvordan kan
et menneske fullbyrde seg un-
der slike forhold. Hvordan kan
en finne uavhengighet i en så
dyp avhengighet, dette er Simo-

ne de Beauvoir sine
spørsmål i denne bo-
ka. Har vi fortsatt, nes-
ten 40 år etter at Beau-
voir stilte disse spørsmå-
lene, de samme problem-
stillingene, eller har vi klart å
løsrive oss fra denne tenkemå-
ten som behandler kvinnen som
et objekt. Har kvinnen av i dag
klart å bli akseptert som et selv-
stendig subjekt, både blant kvin-
ner og menn? Det som er viktig
å huske er at det Beauvoir om-
handler her er frihet, ikke lyk-
ke. For Beauvoir er nemlig fri-
het det sentrale temaet for et
menneskes selvrealisering, ikke

Kvinnen til mannen

Min elskede, min kjære,
bestandig er det vi
som drømte om å røves
og voldtas og gi.
Vi ville bare segne
og knele for den
som tok oss fra en annen
og svek oss igjen.

Min elskede, min kjære,
du vil jeg skal gå
til styrken til makten.
Hva venter jeg på?
Jeg venter på lenken
du ikke vil gi meg.
Jeg venter på ordet
du ikke vil gi meg.
Jeg venter på ordet
du ikke vil si meg.

Min elskede, min kjære,
i drømme i natt
holdt du om mitt hjerte
så røttene brast.
Jeg våknet alene
og kjente det slå
og verke i brystet.
Jeg savnet deg så.

Min elskede, min kjære,
vil du jeg skal gå?

Inger Hagerup

lykke. Dette fordi lykke er et
høyst relativt begrep som er
opp til den enkelte å avgjøre.
En ting er i hvertfall sikkert, at
kvinner ikke kan bli reelt like-
stilt med menn før de blir vur-
dert på sine egne premisser og
ikke i forhold til menn og deres
verdier. Bare i en slik situasjon,
hvor kjønnene er likestilt som
selvstendige subjekter, kan in-
dividet fritt velge hvilke verdi-
er en vil prioritere og hvilken
fundamental målsetning en vil
vektlegge i livet.

U Marit Helene Stensen

Av Åsgeir
Johansen

Etter ei lang og hard uke med lesing og studering er det ingenting som smaker bedre enn en halvliter kald øl.

Denne spalten har tatt konsekvensen av det, så her vil dere kunne lese om mine eskapader innenfor Tromsøs nokså obskure ølverden og rase eller juble over mine høyst subjektive poeng til de forskjellige øltypene. Denne spalten er derfor tilegnet nye ølvenner i Tromsø by som lurer på hvor man kan drikke godt øl.

Til tross for at Tromsø så i aller høyeste grad er Mack-land, finnes det en del godbiter for de som er interessert i å prøve forskjellige typer øl. De fleste av disse er på flasker, men enkelte steder har virkelig tatt av og gått til anskaffelse av flere typer enn Mack på fat. Blant de virkelige eventyrlystne i denne sammenheng kan nevnes Jernbanestasjonen som kan tilby det legendariske Guinness i tillegg til Kilkenny og det finske Lapin Kulta. Peacock serverer Guinness, Kilkenny og det engelske Newcastle Brown Ale. Peacock har et godt tilbud i flaskeøl hvor det er verdt å utheve Pilsner Urquell fra Tsjekia som er en av de opprinnelige pilsner-typer. Betjeningen er flink til å spørre om du skal ha glass til dette gyldenbrune, glødende ølet, men hvis så ikke skjer, spør selv. Urquell skal helst drikkes av glass. Andre steder som bør nevnes er Café Branderiet som også har et godt tilbud og deriblant Murphy's Irish Stout på boks. For den som liker undergjærte, mørke øltyper er denne uovertruffen. Etter min mening er den ikke like god som Guinness, men med sin egen personlighet og smak.

Øl er den drikk som drikkes mest over hele verden, og har fått en ufortjent lavere status enn vinen. Vinen spredte seg sammen med kristendommen i Europa og erstattet øl som en sakral drikk omgitt av mysterier og ritualer. Det er derfor ikke rart at det var i det nordlige Europa at ølbryggingen har holdt seg lengst i hevd. Fremdeles ligger tyskerne på første plass når det gjelder ølkonsum (148 liter årlig) og på andreplass i produksjon. Tyskland og Tsjekia har stått for de største fremskrittene innen ølbrygging. Det viktigste fremskrittet har vært oppfinnelsen av overgjæring som har skapt pilsen (oppkalt etter byen Plzn i Tsjekia) som har erobret hele verden med storm og i de fleste tilfeller erstattet lokale brygg.

Det vi drikker er et tradisjonsrikt brygg som vi ikke skal skjemes over, men snarere være stolt over og verne om. Nyt ditt øl!

Burgere på Blå Rock

Strike or be stricken
Beat or be beaten
Eat or be eaten
Yum yum yum yum»
Iggy Pop

Da Utopia fikk invitasjon fra Blå Rock Cafe i anledning deres nyervervelse, servering av hamburgere, ante vi en liten sensasjon. Hva med vegetarianerne i byen? Betyr dette at byens eneste seriøse rockeplass bedriver regelrett diskriminering av 60 000 nordmenn? Med sensasjon i blikket bega to av redaksjonens vegetarianere seg avgårde. Skuffelsen ble desto større da vi kom fram. Der ble oss nemlig fortalt at de riktignok ikke kan tilby vegetarburgere, men pizza uten kjøtt står på menyen. De politisk korrekte har også muligheten til å fylle magen med diverse salater. Dessuten er vegetarburgere en

selvmotsigelse og ikke-eksisterende mente Egon, vår vert under besøket. Noe Utopias fotograf var dypt uenig i, uten at vi skal gå inn på den diskusjonen her.

Størrelser på opptil 500 gram burde mette selv den største slukhals, og ifølge «sikre kilder» på Blå Rock er dette byens beste burgere. Oppstarten med hamburgere vil ikke ha noen innvirkning på Blå Rocks konsept. Dette er den optimale rock'n'roll-mat, så det er på høy tid at burgerne inntar stedet. Som vanlig måtte de to utskremte fra avisa forsvare sine matvaner, hvorpå vi havnet i nok en diskusjon om

kjøtt og hamburgere. «Det er slemmere å spise opp maten til biffen enn å spise opp biffen», sitat Egon. Vi ville ikke helt gi oss på det at denne kjøttklumpen er noe svineri, men ble fort avfeid.

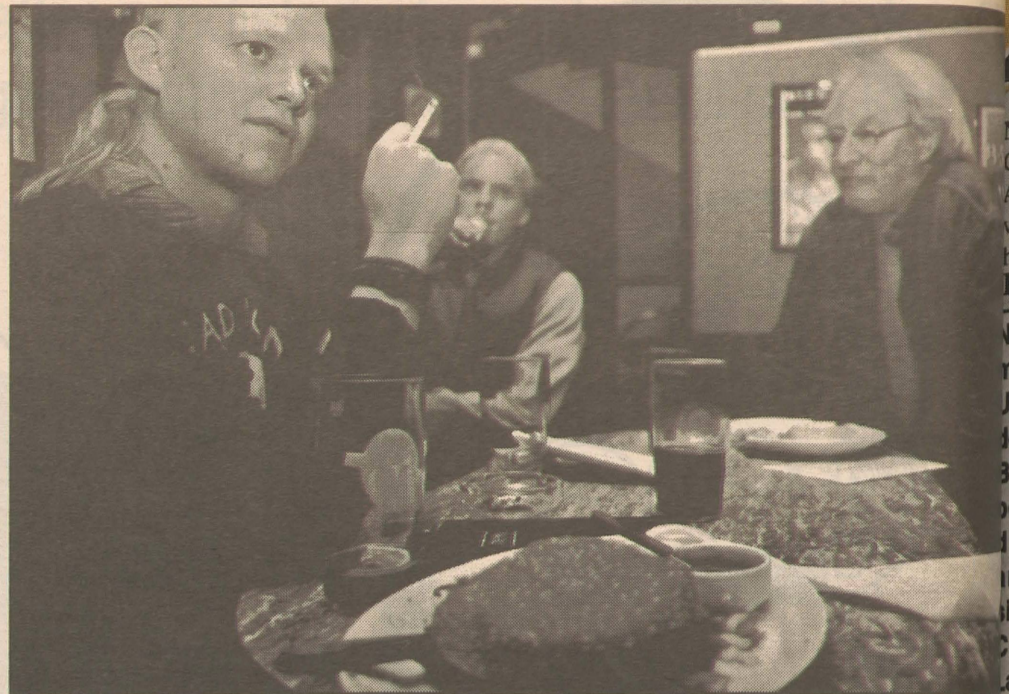
– Alt oppstyret om at hamburgere er politisk ukorrekte er noe tull. Hva med biff og kjøttdeig da? spør Egon.

– Dessuten er det dumt å være vegetarianer i Norge for å redde regnskogen i USA, fortsetter han, og legger i samme åndedrag til at Blå Rocks burgere er skikkelig politisk ukorrekte.

– Masse regnskog er blitt hogd ned og flere indianere er blitt ja-

get bort for å få produsert kjøttet, sier Egon, uten at det rører å ta ham særlig alvorlig, er det altså fritt fram for de tør, her kan du ta deg en burger, eller kanskje en Chili Peppers-variant. Vi ikke ødelegge appetitten til å nevne skrapesyke, hungersnø, den i den tredje verden, lider for burgeren din, og fall ikke kugalskap. Vi le kanskje enkelt med Blå Rocks ne ord – fra menyen: «eller murder».

U Stine Eidissen Bry

Egon (til venstre), med den ultimate rock'n'roll-maten

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN

Per Ivars Orkester forlater Tromsø

Tromsø har blitt for liten for Per Ivars Orkester. Her er det ikke nok å gjøre, så nå pakker musikantene snippsekken for å søke lykken i Tigerstaden.

– Det er ikke mulig å drive kultur i denne byen. Nå drar jeg til Oslo for å begynne på filmskole, sier Per Ivar svett etter kveldens energituttøsing på Blå Rock Café.

Men helt ensom blir han ikke i den store, stygge byen.

– Nei, de andre i bandet følger da etter! De klarer seg jo ikke uten meg, gliser Per Ivar.

Bård, Thomas og Runar skal bette seg i Oslos mange gøyale kulturting.

– Vi skal spille bowling og fliper. Og så skal vi spise billig mat på kafé, opplyser Runar, tydelig fornøyd med planen.

Det er ikke bare mangel på kulturtilbud som tvinger Per Ivars Orkester i eksil, økonomiske utsikter spiller også inn.

– Å være Tromsø-band er en fattig affære. Hvis arran-

Per Ivars Orkester drar fra Tromsø, men svikter ikke sitt publikum, i oktober kommer de ut med en cd som vil passe fint på et tenåringssvovsprøve»

gørene hadde betalt oss hadde ikke alle de gode flytta. Og de som har ikke engang penger til lett hjem igjen når de vil i Tromsø! Runar rister det.

Før Per Ivars Orkester seg på flyet til hovedstaden tar musikantene et siste blikk på kulturen i Tromsø.

– Vi skal spille én gang før vi drar. Det blir under Music Festival. Senere kommer vi til å gi ut en mini-cd med 5-6 låter, som vi finansiert selv og som vi vil hente inn på Toten og vil hete som Teenage Moose hvis vi ikke finner på noe annet, avslutter Per Ivar.

U Elin Forsund

preik

Fru Clinton

Navn: «All About Hillary Clinton - The First Lady»
 Adresse: http://www.icemall.com/allabout/hillary_clinton.html
 Kategori: Morsomt

Nå braker det snart løs med presidentvalg i USA. Ønsker du å holde deg godt oppdatert i hva Billis utkårede Hillary bedriver mens gubben driver valgkamp, anbefaler vi herved siden «All About Hillary Clinton - The First Lady».

Her finner du linker til flere interessante sider, vi nevner i tillegg: «I Love Hillary Clinton Page», «Hillary's hair» og «Hillary Rodman Clinton Is The Sexiest Women Alive». Det er vel ingen tvil om at disse sidene skjuler mye spennende og interessante momenter om en presidentsfrus liv og levned. En av de bedre er en side med utdrag fra David Lettermans «Late night show», hvor møtet er «Ways Hillary Clinton Could Improved Her Image». Her har virkelig amerikanerne lagt hodene i bløt for å hjelpe Hillary. Eller hva syns du om: «Gjennomføre en serie bensinstasjonran i midt-østen», «Forsvinne for 10-12 år» eller «Slutte å fortelle Whitewater-advokatene at hun er like uskyldig som O.J.».

HelseNett

Helse i hver bytte

I serien «Utopia på din side» presenterer vi denne uken «Helsenett». Her kan enhver hypokonderspire boltre seg i et hav av lidelser og plager. Bare trykke på den linken som beskriver dine plager best, og du vil etterhvert få muligheten til å lese en artikkel om din eventuelle sykdom. Definitivt medig.

Magnus Clough

SURF THIS WAY:

www: <http://www.isv.uit.no/student/utopia/>
 @: utopia@stud.isv.uit.no

Vi noterer at...

...Norges favorittsatanist Varg Vikernes, populært kalt «Greven», er i ferd med å bli hjernevasket på cella. Da Vikernes gikk på søndagspromenade i luftegården på Ila her om dagen, ble han brutalt slått ned av en annen fange. Angrepet var, i følge han selv, totalt umotivert og påførte han to kjevebrudd. I stedet for å applaudere det gode initiativet til å sette ondskap ut i praksis, og det til og med på en søndag, tar Varg ut erstatningssøksmål mot den stakkars medfangeren. For alt det vi vet, skulle han kanskje bare vise «Greven» at han er en av gutta. Men dette er kun en av flere bekymringsfulle tegn på at monarken av god norsk satanisme er i ferd med å bli helt myk. Advokaten til den før så stolte kirkebrenner, kan melde at Vikernes nå hevder han er uskyldig dømt i kirkebrannsakene. Vi håper betjeningen på Ila tar dette på alvor og gjør noe før Varg blir hekta på tyngre stoffer, som fingerheklings eller porselensmaling.

...det bør gjøres noe drastisk med innflygingen på Svalbard.
 ...den harde konkurransen i mobiltelefonbransjen har ført ledelsen i Telenor ut i psykisk uføre. Dette manifesterer seg i at de sender 230 ansatte til «psykoterapi» der alle blir beordret ned på bakken i fosterstilling før de sendes barbeint ut på glødende trekull. Målsettingen med dette er (selvfølgelig) å bedre kundeservicen(!?). Vi ønsker alle en riktig god bedring og gratulerer psykoterapeut Jens Løken med årets største «alternative» bløff.

...homofile er i ferd med å bli likestilt i Norge. Før var det bare heterofile kjendiser som fikk lov dele sitt intime liv med oss gjennom tabloidmediene. Nå har TV2 brutt barrieren ved å invitere seerne til frokost med Aps Anders Hornslien der han fikk full anledning til å dele sine seksuelle eskapader med oss. Vi bøyer oss i respekt og venter spent på avklede teleobjektivbilder i Se og Hør.

GUD

© KRISTOFFER JØRGENSEN 1976

I serien "Celebre dørvakter" har vi nu kommet fram til den største av dem alle...

"Sankt Peter!"

Adgangsregulering? E e førr!

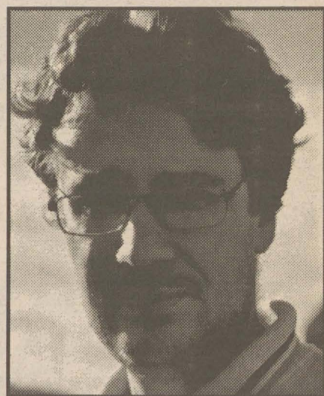
Heia Tove!

Mange takk!

Fire på rad

Lytter du til Studentradioen?

Ivar Lohne
 Nei, jeg har ikke tid til slikt. Det eneste jeg hører på er NRK P1.

Vibeke Mango Martinsen
 20 år, medisin grunnfag
 Ja, det har nå skjedd, sånn av og til når jeg svitsjer etter bedre musikk.

Ann Mira Finnvik
 20 år, medisin grunnfag
 Nei, jeg må innrømme at det har jeg ikke gjort. Men jeg vet at den er, så kanskje jeg kommer til å lytte til Studentradioen en gang i fremtiden.

Fredrik Edvardsen
 22 år, arkeologi grunnfag
 Nei, stort sett hører jeg kun på P3 og P4 når jeg hører på radio. Jeg har kanskje vært innom Studentradioen et par ganger.

FOTO MARTIN TJERS

Mens vi venter på *Nord-Norgebanen.*

Nytt semester, ferskt studielån, nye be- kjentskaper, nysnø i fjella og laaaaang tid igjen til eksamen. Hva skal du gjøre i tida før eksamensnervene tar deg? Utopia har svaret...

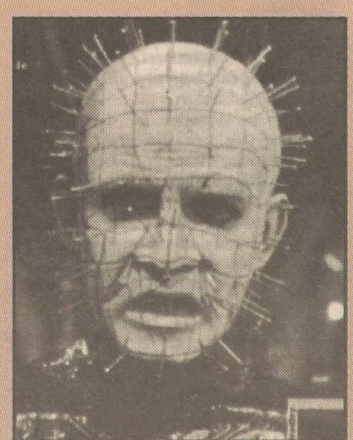
Onsdag 18. september
Øystein Sunde og Radioballet- ten (*Jeg har hørt om RadioKO- RET, men Radioballetten. Hva blir det neste? Radioteateret på TV?*) kommer med stykket **Så hatten passer** til Kulturhuset klokka 19.30.

Torsdag 19. september
Enda en av høstens DEFINITI- VE happeninger på Blå Rock i kveld. **the TRANCEPLANTS.** Møt opp og finn ut om dette virkelig er rockens redning....

Fredag 20. september
Nattvisning med Filmklubben på Verdesteateret. Kos deg med **Hellraiser** klokka 23.20. Den store **KICK-OFF KONSERTEN** til PMF-96 med selveste **Drugs- tore** går av stabelen på SubSir- kus (tidligere Boccaccio) i kveld. Digg!!

Lørdag 21. september
Et rykende ferskt **Kortfilmpro- gram** i regi av Filmklubben vi-

ses på Verdensteateret klokka 14.30. Etter filmen kan du gå på kafé og drikke en kaffe eller en kaffe-kaffe eller to. Når du har drukke nok kaffe, kan du tusle til Teaterkaféen hvor Tromsø Jazzklubb arrangerer konsert med **Per Borthen Swing Dept.**

Denne hyggelige mannen kan du treffe på Verdens- teateret på fredag den 20.

Ltd. sammen med **Laila Dal- seth.** Ellers er dette siste dagen du kan se **Historien om den lille mannen.** Location; Lille- scenen, Kulturhuset, klokka 18.00.

Søndag 22. september
OK! På denne dag, **høstjevn- døgn,** er det semifinale i Nor- gescupen! **TIL møter Våleren- ga** på hjemmebane. Med andre ord; benytt årets mulighet til å mobbe Anders Krystad og re- sten av apeberget i senk. Heia TIL, heia TIL, det è TIL som e bært uten tvil!!! Stå på gutta!! **Peer Gynt,** Blues på Roger's i kveld. Helt til slutt tar vi en skål for **Hennes Kongelige Høyhet Prinsesse Märtha Lo- uise** som har bursdag i dag!

Mandag 23. september
Det er mandag den tjuetredje september. Det er det det er.

Tirsdag 24. september
Marius Müller & Fun House spiller på Roger's. Og på Tea- terkaféen spiller den amerikanske saksofonisten **Jon Gor- don,** i regi av Jazzklubben. På Blå Rock kan du se **Mad Max 2,** en film fra da Mel Gibson var tøff, fordi han røyka og drakk. Ekte Rock n`Roll klok- ka 21.30.

Onsdag 25. september
Temakveld på Blå Rock; Pix-

ies/ **Breeders/ Frank Black/ Amps** presenteres av Thor Har- ald Hendriksen.

Torsdag 26. september
Jess!! **Kammermusikk** med Tromsø Symfoniorkester i Spa- rebankens Festsal klokka 19.30!! Bi ther år bi skver.

Fredag 27. september
Hva kan man bruke en fredag til tro? Rent bortsett fra å lese pensum, renskrive notatene fra ukas forelesninger og forberede foredraget til tirsdays se- minargruppe. Rett svar vil bli offentliggjort i neste nummer av Utopia.

Lørdag 28. september
I dag kan du se **Crump.** Det er en dokumentar om tegneren Ro- bert «Fritz the Cat» Crumb, og hans eksentriske familie. Hø- res det fristende ut, så skal du gå på Filmklubbens visning på Verdensteateret klokka 14.30.

Søndag 29. september
Filmklubben viser surrealistisk satire! **Borgerskapets diskre- te** hevner dagens visning på Verdensteateret klokka 14.30. Fikk du surrealistisk overdose? Da kan du gå og kose deg med **nord-norsk folkemusikk** med **Susanne Lundeng** på Kultur- huset og se om det hjelper.

Mandag 30. septem
Finn på no morsomt selv

Tirsdag 1. oktobe
I dag kan du ligge å sove klokka 21. For du trenger møte opp på Blå Rock klokka 21.30, da filmen **tom Live** vises på stors- men. Visningen er gratis! studenter liker alt som er tis.

Onsdag 2. oktobe
Det vi alle venter på i s- ning! Endelig er den her- **lar Music Festival** br- løs!! På Fokus Kino kan se Filmklubbens bidrag **PMF.** Klokka 16. 30 **Making Sense** med/ om king Heads. Og selvsagt rykende ferskt nummer **ropia!!**

Det vi alle venter på. De- skjer. På onsdag den 2- oktober braker det løs- Yes!!!